

'S-GRAVENHAGE IN BEELD
PANORAMA

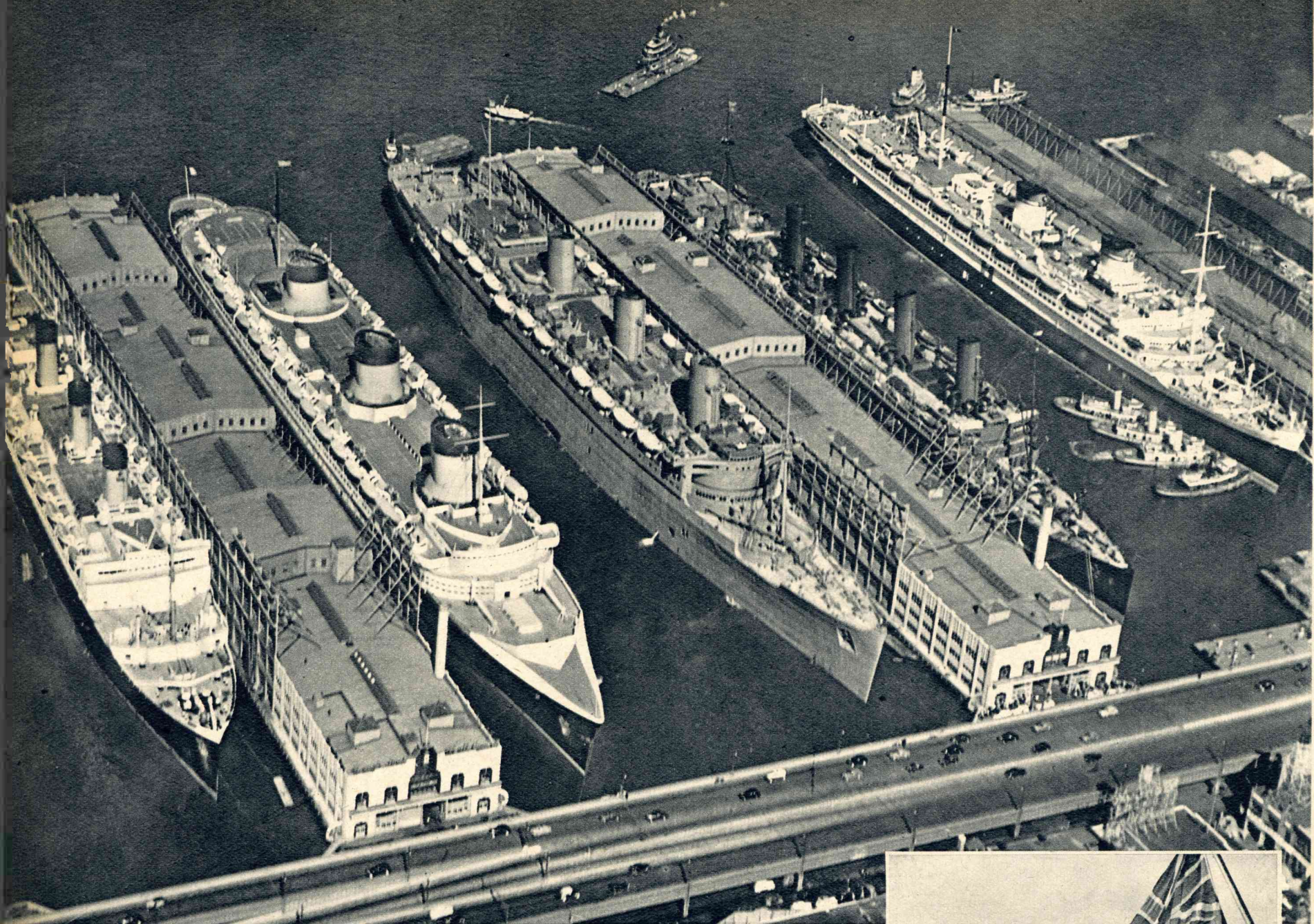
25 JANUARI 1940 - No. 4

LOSSE NUMMERS 15 CENT

SNEEUW IS VOOR VELEN EEN KWELLING
BEHALVE VOOR HEN OP DE HELLING

IN DIT NUMMER: EEN NIEUW MOBILISATIE-LIED

Vijf oceaandreuzen in de haven van New York. Van links naar rechts: de Ile de France, de Normandie, de Queen Mary, de Aquitania, en het Italiaansche schip Rex. De beide Britsche schepen zijn grijs geschilderd.

SCHEPEN in oorlogstijd

In tegenstelling tot den oorlog te land, waarbij particulier eigendom niet dan tegen betaling door een oorlogvoerende in gebruik mag worden genomen, staat de zeeoorlog nog op een zeventiende-eeuwsch niveau. Daar mag het particulier eigendom van vijandelijke onderdanen zonder vergoeding in beslag worden genomen, eventueel tot zinken worden gebracht. En in verband met de uitgebreide opvattingen omtrent contrabande en blokkade, die in den wereldoorlog zijn aangenomen en in den huidige oorlog weer van toepassing worden verklaard, is het voor neutrale koopvaarders wel iets, maar niet heel veel veiliger.

Doch het volkerenrecht kunnen we laten rusten. We hebben met de feitelijke omstandigheden te maken en dan zien we, dat de Duitsche schepen van de wereldzeeën verdreven zijn of hoogstens in staat, zich

daar aan alle kanten belaagd op te houden; dat de geallieerde schepen betrekkelijk veilig zijn en vrijgesteld van allerlei langdradig onderzoek, doch permanent belaagd worden door Duitsche duikbooten en andere oorlogsschepen en dat ten slotte de neutrale scheepvaart tusschen deze partijen leelijk in het gedrang komt.

Onder dergelijke omstandigheden kan het niet anders, of een koopvaarder in oorlogstijd gaat zich voelen als een geitje in een bosch met wolven en vandaar dat alles in het werk wordt gesteld, om het gevaar zooveel mogelijk te ontloopen, zich eventueel tegen aanvallen te beschermen en in ieder geval de gevolgen zoo gering mogelijk te maken.

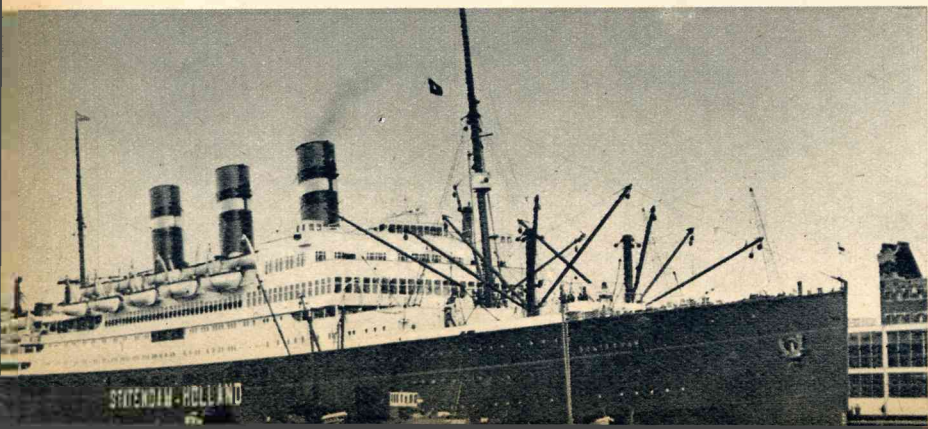
Uitgaande van den stelregel, dat voorkomen beter is dan genezen, worden verschillende maatregelen genomen om het gevaar te ontloopen en de eerste en voornaamste luidt: vermijd de regelmatige routes. Het is nu eenmaal een feit, dat de zeevaart voor een zeer groot gedeelte langs vaste en onveranderlijke trajecten gaat. Dat is het logisch ge-

Het Britsche s.s. Georgic, gefotografeerd in de haven van New York, met een kanon op den achterstevan.

volg van het steeds weer opzoeken van den sinds lang bekenden kortsten weg tusschen twee punten. Als dat in oorlogstijd zoo bleef, was het voor duikbooten ideaal, dan kwam ieder op zijn beurt onder het mes. Om dat te vermijden, zoeken de schepen allerlei andere wegen, die uiteraard omwegen zijn en daarbij is alles aan het inzicht en de fantasie van den kapitein overgelaten. Dan verandert de zeevaart in een soort loterij: je treft het of je treft het niet. Doch over het algemeen kan gezegd worden, dat dit een zeer goede regel is.

Ditselfde kan niet gezegd worden van het grijs schilderen, dat wel eenig nut heeft bij vaal en miezig weer, doch over het algemeen ziet men bij een schip eerst den rook, dan de omtrekken en daarna pas — als het schip tamelijk dichtbij is — de kleur.

De Statendam van de Holland-Amerika-lijn in oorlogskleedij. 's Nachts worden de letters door schijnwerpers verlicht. Het schip is voorloopig opgelegd.

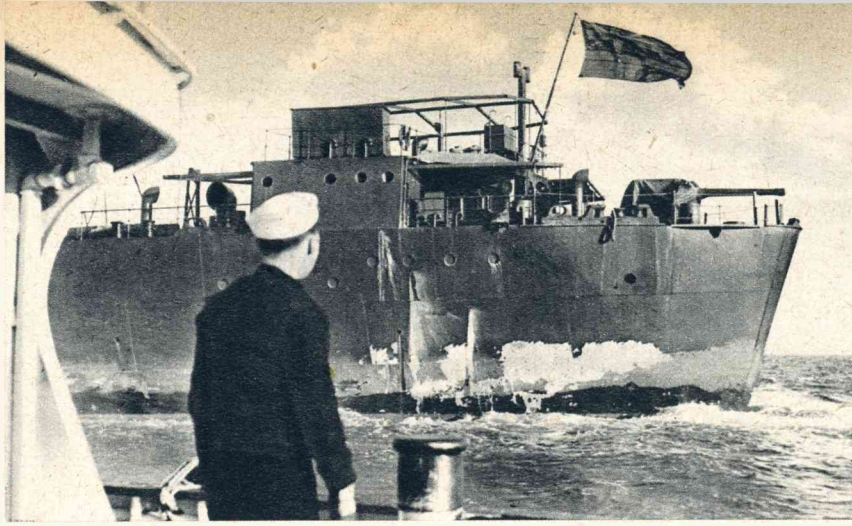
En ook tegen vliegtuigen baat het niet, omdat deze — behoudens in uitzonderlijk donkere nachten — gemakkelijk het witte, schuimende kielwater opmerken.

Ook het zigzagvaren kan niet onverdeeld geprezen worden, vooral niet bij matig snelle schepen. Gesteld, men wil noordoost koersen en stoomt dan beurtelings oost en noord, met iedere tien minuten een koerswijziging. Het gevolg is dat men in den koers noo doost minder opschiet, waardoor een duikboot de kans krijgt om onder water het schip voorbij te komen en het daarna op korten afstand aan te houden.

Meer afdoend bleek een simpel trucje: het uit de midscheeps plaatsen van de masten, waardoor de duikbootkapiteins — gewend aan nette, midscheepsche masten — den koers verkeerd berekenden en hun torpedo verkeerd schoten. Dit had juist daarom zoo'n succes, omdat de duikbootkapiteins, met hun laag uitzichtpunt, gewend waren aan den stand der masten — meer of minder „open” — den koers te gissen. Maar wel vereischt het verplaatsen der masten een vrij omvangrijke verbouwing.

Een even listige zet bleek het tevens om — vooral bij groote schepen — op de witte of lichtgrijze huid een torpedojager te schilderen. Het effect werd dan verhoogd, door aan de toppen der „schoorsteenen” in zachte teer gedrenkte dotten poetskatoen te laten smeulen, terwijl een op de plaats van den geschilderden voorsteven aan de huid geklonken richel voor een bedrieglijk echte „boeggolf” zorgde. Zelfs neutrale zeelieden prezen het verrassende effect en het lijdt geen twijfel, of menig duikbootcommandant heeft zich door zoo'n geschilderden torpedojager laten intimideren.

Ondan' s al deze trucs werden de schepen toch door duikbooten lastig gevallen en om ze dan een kans te geven alsnog te ontkomen, heeft men de schepen met geschut uitgerust. En al moet worden toegegeven, dat deze kanonnen menig schip hebben gered, toch zijn de resultaten niet geheel bevredigend geweest. Vaak

De bewapende Britsche stoomer Silver Laurel arriveert na een moeilijke reis over den Atlantischen Oceaan in een Amerikaansche haven.

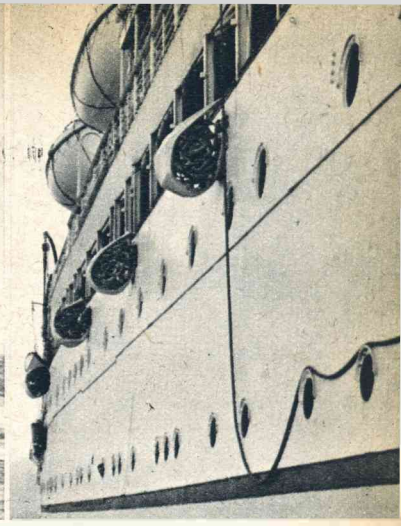
was het moeilijk een kanon op een volgebouwd achterschip te plaatsen, terwijl het bijna immer uiterst lastig was, om een voldoende sterke opstelling te vinden. Een kanon toch ondervindt een zwaren terugschok en om dien behoorlijk opte vangen, verviel men dikwijls in uitgebreide versterkingsmaatregelen. En nóg is het voorgekomen, dat het kanon tijdens de actie los ging zitten.

Veel is er getobt met de geoefendheid van het geschutpersoneel, dat doorgaans bestond uit één of twee beroepskanonniërs, die slechts een haastige oorlogstraining hadden genoten, aangevuld door daarvoor aangewezen leden van de bemanning, die er nog minder kaas van hadden gegeten. Om niet eens te spreken van de talrijke malen, dat de beroepskanonniërs doodelijk zeeziek in hun kooien lagen. Heel vaak bleken de bewapende koopvaarders niet tegen de getrainde duikbootlieden opgewassen, terwijl andere keeren het moreel van de verdedigers beneden elke kritiek was. Verschillende malen zijn er woedende gevechten geleverd, waarin de koopvaarder met eere onderging of gelukkig ontsnapte, doch talrijke malen is het ook gebeurd, dat de bemanning het na een eersten treffer opgaf. Vooral gekleurde zeelieden — Chineezen en Britsch-Indiërs — bleken slechte vechtersbazen, die liever roeiden in de reddingboot, dan op hun schip te sneuvelen.

Trouwens, ook de duikbootvaarders hadden hun trucs tegen het geschut. Dan doken ze van dichtbij op, waarna ze onmiddellijk het stuk geschut onder mitrailleurvuur namen. En terwijl het schip werd aangehouden, bleef het geschutpersoneel niets anders te doen, dan zich in het gangetje gedekt op te houden. Ondanks al deze

De Aquitania, een der groote mailschepen van de Cunard Line, in het grijze oorlogskleed. Het verblindend witte kielwater blijft echter uit de lucht zichtbaar.

Een Kanaalboot, welke tot hospitaalschip is omgebouwd, in een Zuid-Engelsche haven. Men lette op het tweede schip, dat met zigzaglijnen beschilderd is, waardoor van verre een bedrieglijke indruk gevestigd wordt. Het hospitaalschip is niet gecamoufleerd en draagt duidelijk de kenmerken, welke internationaal voorgeschreven zijn.

Nooit zijn de sloepen beter in orde dan in oorlogstijd. Een kijkje langs den zijwand van het Engelsche schip Arondara Star. De stormladders hangen opgerold gereed. Men begrijpt hoe moeilijk het is om oude menschen en kinde- ren langs zoo'n lco trechte ladder veilig in de sloepen te brengen.

tekortkomingen heeft Engeland toch weer een aantal koopvaarders bewapend, in de welgegronde hoop, dat het, met vermindering van de vroegere fouten, thans betere resultaten zal bereiken.

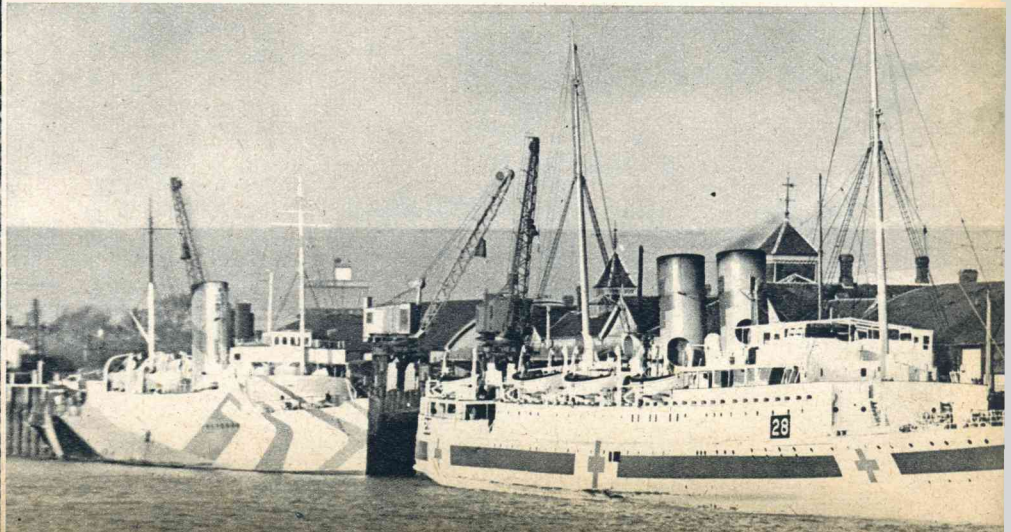
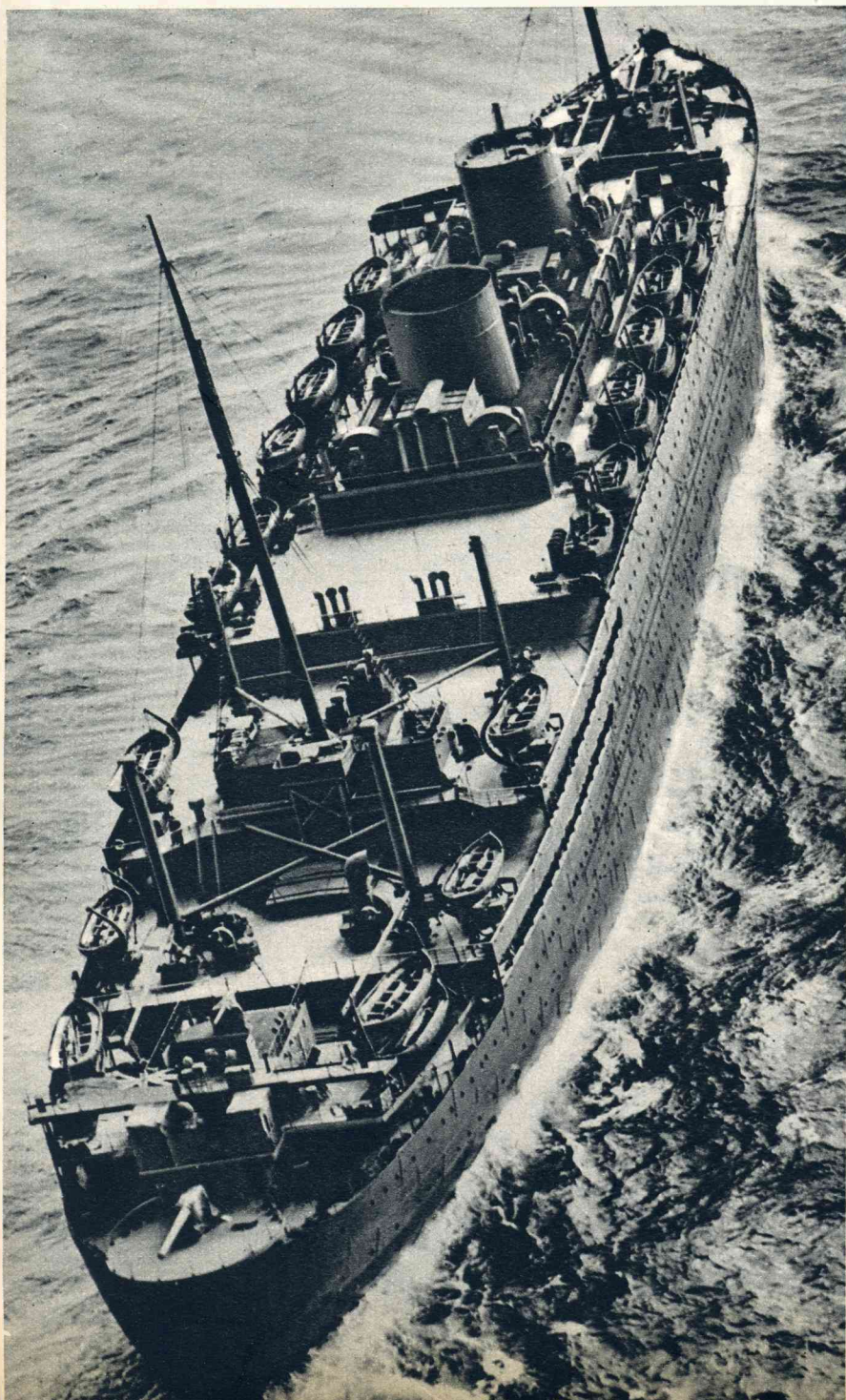
Een andere maatregel wordt ten slotte getroffen door de neutrale scheepvaart, die alles in het werk stelt, om haar schepen zoo goed mogelijk kenbaar te maken. Daartoe worden op de huid zoowel de natievlag als de naam van het schip en die van het land van herkomst geschilderd. Dat zou een heel goede maatregel kunnen zijn, doch het ongeluk wil, dat deze maatregelen door de oorlogvoerenden worden overgenomen. Het wordt nog steeds geoorloofd geacht, zich door andermans naam en vlag te beschermen, in welk opzicht het in den oorlog te land netter toegaat. Zoolang de vijanden s'chts elkander dwars zitten, gaat het nog, doch zóó worden de neutralen de dupe en er is voorloopig geen uitzicht, dat dit zal veranderen.

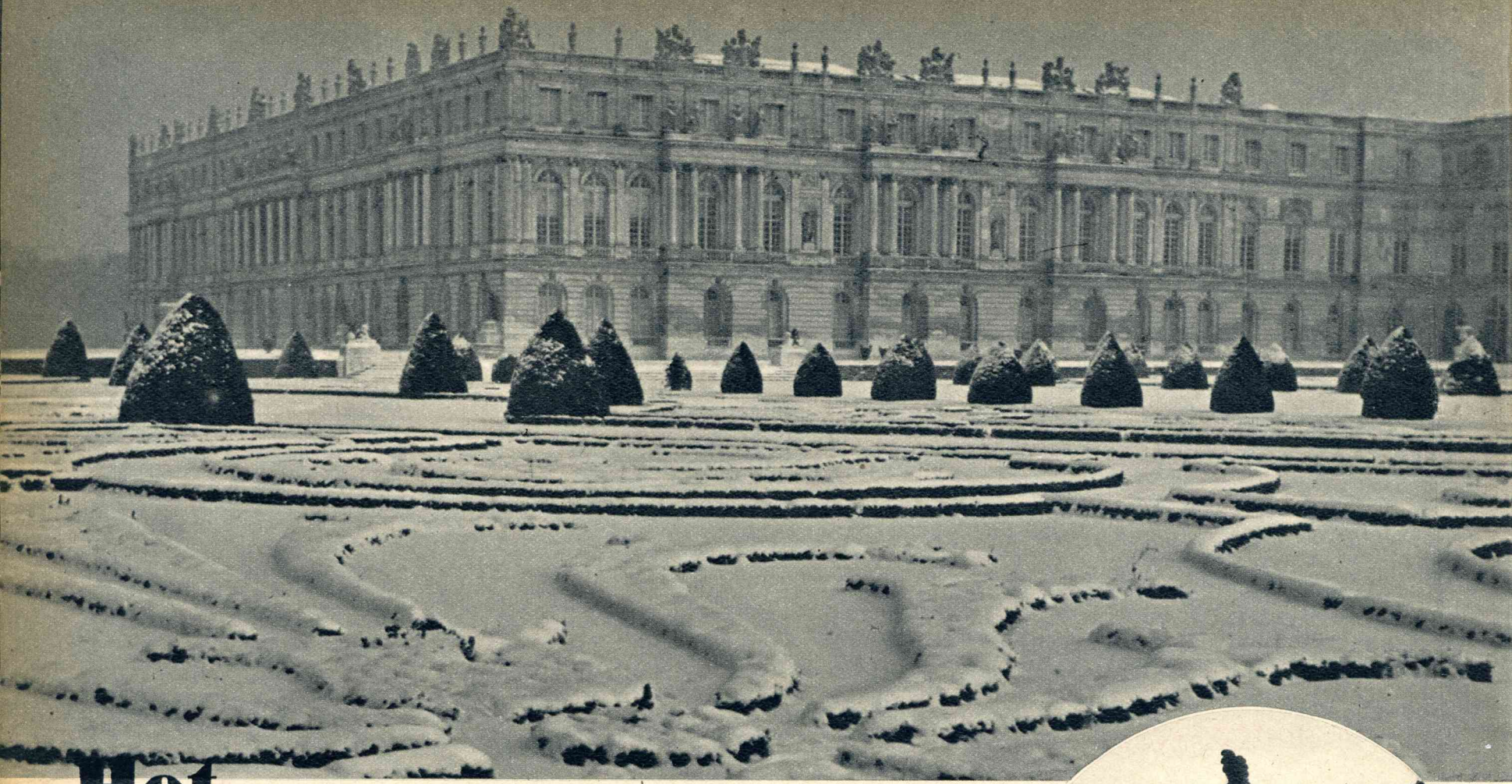
Ongeacht de talrijke maatregelen gebeurt het nog dagelijks, dat schepen in den grond worden geboord en dan blijft slechts de hoop op de reddingbooten. Over de voor- en nadeelen van de verschillende soorten reddingbooten zijn boeken vol geschreven; de patenten om de booten te water te laten zijn even talrijk als de merken lucifers en dus moeten we ons tot het uiterste beperken. En dan kan gezegd worden, dat de booten een redelijke veiligheid geven als: tusschen het torpedeeren en het zinken niet te weinig tijd verloopt; het schip stil of vrijwel s'il ligt; als de booten tijdens het te water laten niet defect raken en de behandeling deskundig geschiedt.

Verder komt het er op aan, dat de menschen veilig en wel in de booten komen, wat vooral bij passagiers de grootste moeilijkheden oplevert, terwijl ten slotte in de te water gelaten boot met beleid moet worden opgetreden. Het beste is — vooral in een boot vol passagiers — rustig te wachten, tot de op de noodseinen toegesnelde schepen hulp komen bieden.

Het behoeft ten slotte geen betoog, dat het in deze oorlogsomstandigheden beter is van de zee weg te blijven. Het risico is voor één reis niet zoo groot, maar het bestaat wel degelijk. We kunnen bewondering koesteren voor hen, die ondanks deze gevaren toch doornaren, om hun land van het noodige te voorzien, doch er is geen aanleiding, zonder dringende noodzaak hun voorbeeld te volgen. Tegenwoordigheid van geest is goed, afwezigheid van lichaam beter.

TH. R. BOOSMAN

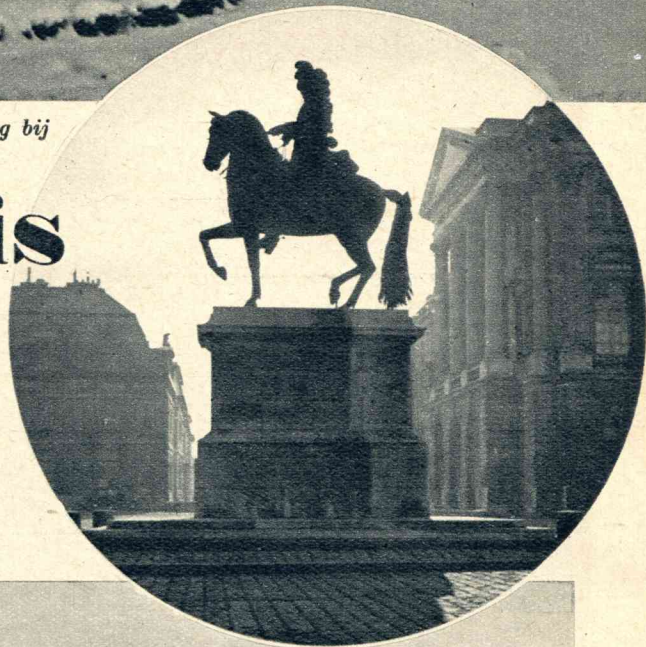
Het

Versailles in den winter. Hiernaast in cirkel: Het standbeeld van den Zonnekoning bij den ingang van het paleis.

Onbewoonbare Paleis van Versailles

Een paleis? Een kostelijke woning van louter weelde en comfort? Neen, in een kleine huiskamer met een brommend potkachelkje was het gezelliger en beter wonen dan in het paleis, dat wereldberoemd is om zijn pracht en rijkdom, dat bekend staat als een der glorieuze monumenten van Frankrijk. Tienduizenden bezoeken jaarlijks de kolossale residentie van Lodewijk XIV, den Zonnekoning, en iedereen komt onder den indruk van overweldigende pracht en weelde, maar geen koning heeft ooit een ongezelliger en onpractischer woning gehad. Het was er koud en smerig. De schoorsteenen waren zoo wijd, dat regen en sneeuw het vuur in de haarden doofden. 's Zomers was het er onhoudbaar benauwd en 's winters was het er onhoudbaar koud. Zoo was het wereldberoemde paleis van Versailles, ten tijde van den Zonnekoning.

doch hovelingen, ministers, gasten op de schitterende festijnen en allen, die in het paleis moesten verblijven, zullen weinig waardeerding voor alle weelde en pracht gevoeld hebben. Zij ondervonden immers iederen dag de bezwaren en ongemakken van het schitterende paleis, dat in één woord onbewoonbaar was, zoo ongezelig

Koning Lodewijk XIII legde den grondslag voor het koningsslot, toen hij in 1624 te Versailles een jachthuis liet bouwen: Lodewijk XIV, Lodewijk XV en Napoleon breidden het uit en maakte het tot het luxueuze en overdadige paleis, dat den naam van Versailles bekend heeft gemaakt over de geheele wereld.

Inderdaad, de residentie der Fransche koningen is imposant en grootsch, overweldigend door afmetingen, luxe en rijke inrichting.

Grand Trianon, dat Lodewijk XIV in de nabijheid van het Versailles-paleis liet bouwen, om er uit te rusten van de vermoeienissen der staatszaken.

Beroemd zijn de fonteinën van Versailles; er waren echter zulke enorme hoeveelheden water voor noodig, dat men ze alleen liet spuiten als de koning er langs liep!

en onhuiselijk als men zich niet kan voorstellen.

Ten eerste was Versailles als woonplaats niet bepaald ideaal. De stad was niet veel meer dan een aanhangsel van het paleis, een verzameling van nauwe straten, winkeltjes, kazernes en stallen. Menige handelaar kon de hooge winkeluur niet betalen, en

wat zou hij dan anders doen, dan van wat kisten en planken een kraampje maken of zijn koopwaar eenvoudig op straat leggen?

Natuurlijk, de mest uit de vele stallen en alle mogelijke huisvuil werden eenvoudig op straat gedeponeerd, maar alla, veeg het een paar meters verder en het eenigszins schoone plekje voor den openlucht-winkel is er! Men praatte in die dagen niet druk over hygiëne en een Keuringsdienst van Waren kende men niet. Wie wel de huur van een huis konden betalen, dat waren de eigenaars van café's, woekerbanken en speelclubs, die evenals alle mogelijke

Neptunus troont aan den oever van een der vijvers in de paleistuinen.

zwendelaars en andere duistere figuren, die naar Versailles trokken. Zij hoopten klanten te vinden onder de duizenden, die aan het hof verbonden waren of die naar de residentie gelokt werden in het minder achtenswaardige vertrouwen, er een gemakkelijker baantje te bemachtigen— en zij vonden die klanten ook! Voor de rest bestond de bevolking uit nieuwsgierige vreemdelingen, uit zakkenrollers en gelukzoekers, die het er niet kwaad hadden. Want politie was er zoo goed als niet in Versailles.

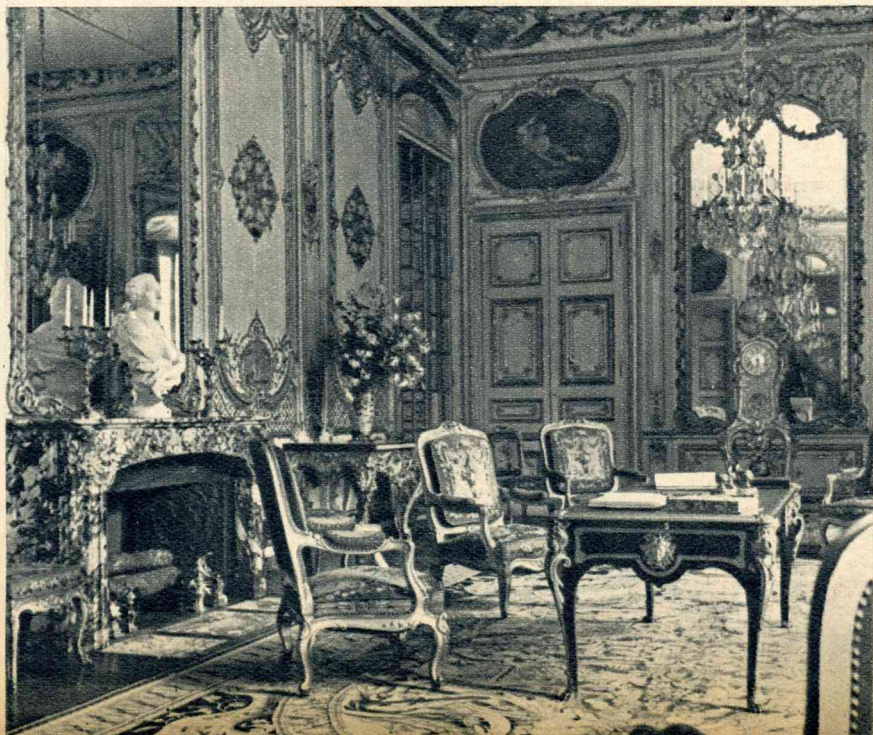
Gezellige huiselijkheid moest men in het paleis niet zoeken. Honderden edellieden slenterden den geheelen dag door het paleis, bevolkten de zalen en kamers of wachtten op een audiëntie, sommigen stonden in dienst van het hof of vervulden een eerefunctie, en anderen deden er niets anders dan hun geld opmaken, hoe graag zij dat misschien ergens anders zouden gedaan hebben. Dit was echter vrijwel uitgesloten, want buiten Versailles was het onmogelijk carrière te maken. Dan was er het corps der pages, die hofdiensten verrichtten, paardreden, een soort militaire opleiding kregen, op gangen en trappen en overal hun ruzietjes uitvochten of zich buiten het paleis in groepen vereenigden en elkaar ongezoeten klop gaven.

Tallooze bedienden bevolkten verder het paleis, die hard werkten of minder hard werkten, doch in ieder geval van morgen tot avond door de uitgestrekte gebouwen draafden of flaneerden. Om inkoop te doen behoeften de bewoners

het paleis niet te verlaten, om de eenvoudige reden dat de zakenmensen wel naar het paleis kwamen. Handelaars in stoffen, klokkenmakers, juweliers, kappers en pruikenmakers zwierven door het koninklijk slot of zij er thuis hoorden en gedroegen zich er even vrij als de veien, die er heelemaal niets te doen hadden — en dat waren er heel wat. Want de Fransche koning was eigenlijk geen baas in eigen huis, het publiek had er vrijen toegang, met het gevolg, dat het voor de bewoners erg ónvrij werd. Zoo gauw iemand zijn kamer verliet, kon hij even goed zijn dag doorbrengen op straat, daar werd hij minder bekeken en aangegaapt dan in de gangen en antichambres van het pal is. Dat gold ook tijdens de maaltijden; het was n.l. gewoonte, dat het diner van den koning en zijn tafelgasten een soort publieke vermakelijkheid was, welke de eerste de beste burger kon bijwonen, zonder betaling van vermakelijkheidsbelasting, indien hij maar zorgde, dat hij een hoed droeg en een degen opstak!

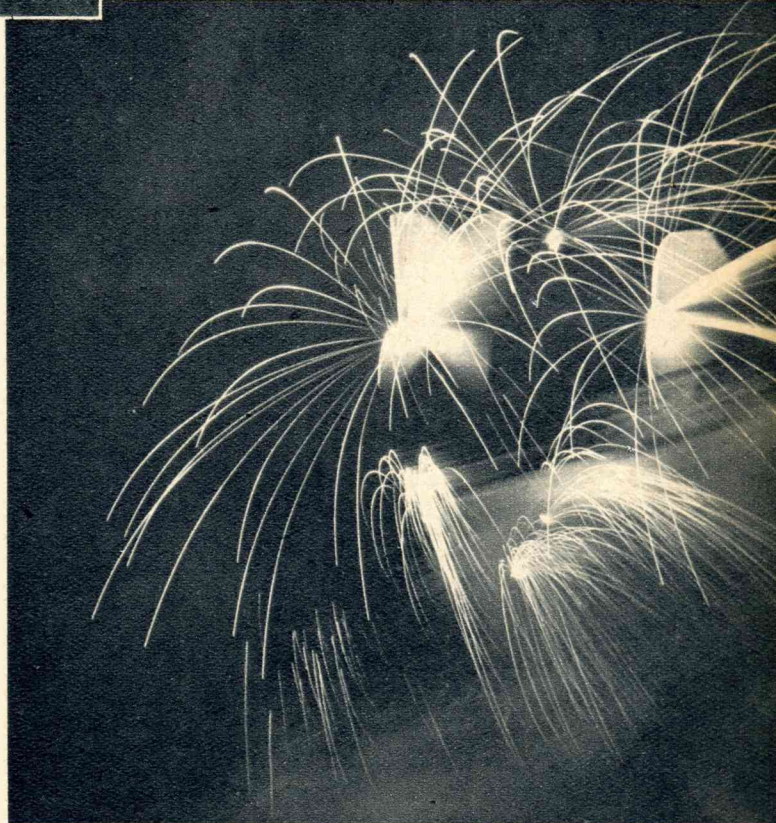
De koninklijke familie scheen erg op versche melk gesteld te zijn en hield daar streng toezicht op; koeien

De weelderige inrichting der kamers en zalen zou niet doen vermoeden, dat het er vroeger ongezellig en vies was.

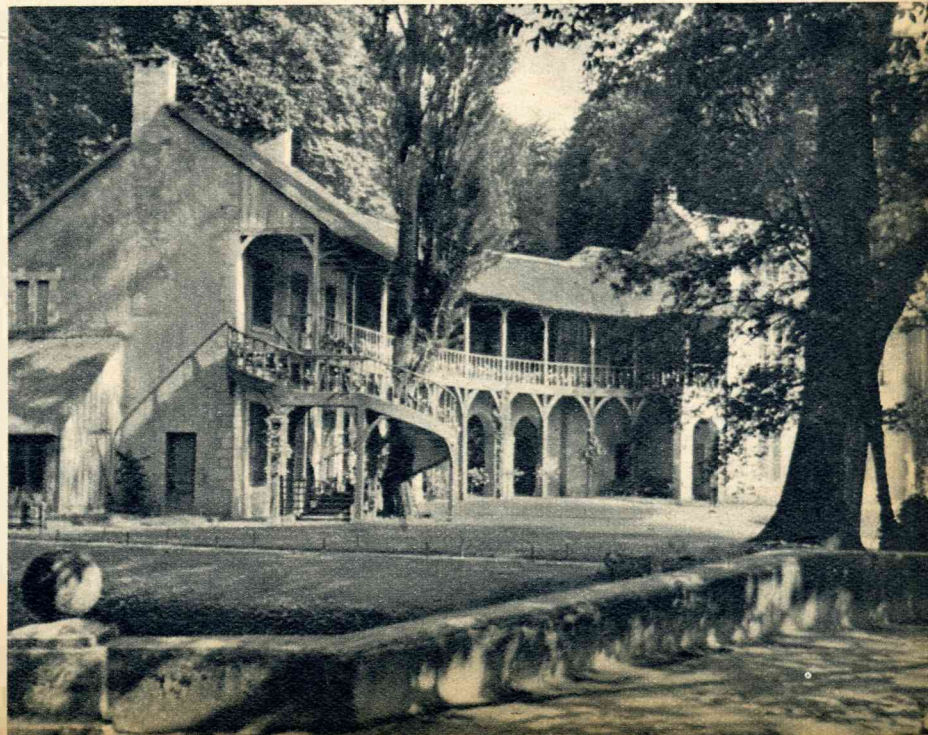
en geiten werden daarom voor de deur van de koninklijke appartementen gemolken, zoodat men dus inderdaad zeker kon zijn van verse melk. Maar de zindelijkheid in het paleis leed er onder! De dames van de hofhouding moesten zich dan ook steeds door de gangen in een draagstoel laten vervoeren, wilden zij niet door mest en alle mogelijke vuil waden. In de kamers was het iets beter gesteld, al voldeden zij niet aan onze begrippen van comfort en hygiëne. Het was er 's winters, zoals gezegd, bitter koud; de kamers waren te groot om eenigszins verwarmd te worden, waarbij nog kwam, dat regen en wind vrij spel hadden in de schoorsteenen, en een windvlaag af en toe smook en asch in de kamer joeg. Oudere leden van de hofhouding waren nooit zonder warme stoof, en vrijwel iedereen bibberde en huiverde van opstaan tot naar bed gaan, waarbij het ellendige was, dat bijvoorbeeld Lodewijk XIV niemand wilde zien huiveren. De Zonnekoning zelf was gehard en voelde geen kou en dus moest een ander ook geen kou voelen; hij sliep rustig en behaaglijk in zijn kille slaapkamer, en dat zijn statiebed wemelde van de wandluizen — wat maakte dat uit? Elers in het paleis waren zij ook, plus menig ander ongedierte.

Zoo was het in de beroemde Fransche koningsresidentie van Versailles, in het paleis, dat een der bekendste monumenten ter wereld is, doch dat beter gekenschetst kan worden als een verbijsterende mengeling van pracht, weelde, ongezelligheid en onbeschrijflijke vuilheid.

Het vuurwerk in de paleistuinen is nog steeds een der attracties van Versailles.

Het zomerhuisje van koningin Marie Antoinette in de omgeving van het paleis.

DE PRUIK VAN DEN HERTOOG

door
LARD IVER

Breed zwaaide het groote hek open, waarop in vergulde letters te lezen stond „Plaetse Welbehaegen”. Een sierlijke, rijk geornamenteerde statiekoets, getrokken door vier appelschimmels, draaide de oprijlaan in, die naar het deftige patriërs-huis leidde, dat half achter groen en struikgewas verborgen ging. Het milde zonlicht speelde door het loover en zette huis en hof in een tooverachtige tinteling van kleuren.

„Plaetse Welbehaegen” droeg haar naam met eere. Gelegen aan de Vecht, waar de Hollandsche aristocratie haar pronkerige buitenhuizen had, met koepeltjes en priëltjes aan den breeden waterkant, vormde deze bezitting wel een van de aanlokkelijkste. Lange jaren had ze toebehoord aan slechte zaken langzaam aan verarmd was en ten slotte het dierbare bezit had moeten verkoopen. Een Fransch edelman, aldus luidde het gerucht, was bezitter van deze heerlijke „plaetse” geworden en het was zijn karos, die op dezen zonnigen Juni-middag het monumentale hek inreed van de grootsche villa.

Réeds dagen tevoren waren bedienden en lakeien aangekomen, die aan het poetsen en werken waren geslagen dat het een lust was; en van de gediensigen had de bevolking uit de omgeving spoedig meer bijzonderheden vernomen over den nieuwen bezitter van het goed.

Het was niemand minder dan de zeer vermogende hertog Robert de Bonbardoné, die tal van uitgestrekte landerijen en heerlijkheden in Frankrijk bezat en „Plaetse Welbehaegen” had gekocht, omdat hij studie maakte van de kunst en letteren in de Nederlanden. Met het oog daarop achtte hij het nuttig, volk en zeden nader te leeren kennen.

„Ja, de hertog is nog ongetrouwd,” had een guitige loopjongen aan een blozende kruideniersdochter verklapt, „maar hij is al een heel eindje in de dertig; voor een frissche, bloeiende roos als mademoiselle was zulk een oude heer toch niets,” voegde hij er plagend aan toe, terwijl hij den winkel verliet, „mademoiselle” verontwaardigd achterlatend.

Maar spoedig wisten de meisjes in de keukons te vertellen, wie de rijke heer was, die op „Welbehaegen” zijn intrek nam, terwijl de bijzonderheid omtrent het vrijgezellschaft van den nieuwen bewoner bij menig practisch koopman met huwbare dochters het plan deed rijpen voor een nadere kennismaking met den Franschen grand-seigneur.

„Met hem moeten we goede vrienden zien te worden,” had hij veelbeteekenend tegen zijn vrouw gezegd.

Voor al Herman Willink, een vermogende koopman, wiens buiten naast dat van den hertog lag, had met groote verrassing het bericht vernomen over zijn nieuwen gebuur.

„Met hem moeten we goede vrienden zien te worden,” had hij veelbeteekenend tegen zijn vrouw gezegd.

Wie weet, was het geen goede partij voor Fietje. Dit laatste zei hij niet, doch dacht hij slechts.

Fietje, de eenige dochter van koopman Willink, was een frisch, slank meisje van rond de twintig, wier knap, innemend gezichtje omlijst werd door 'n weelde van blonde krullen.

De grootste zorg, die Fietje's vader de laatste jaren koesterde, buiten zijn handelszaken om, bestond in het zoeken van een geschikten echtgenoot voor zijn aanvallige dochter. Zoo nu en dan gaf hij een partijtje voor jongelui, terwijl hijzelf met zijn vrouw en kind menig bezoek aflegde bij families uit de stad, die ook hier hun buitenplaatsen hadden.

Een adellijken titel voor zijn dochter te verwerven was een ideaal, dat Herman Willink zich reeds jaren voor oogen had gesteld. Daarom stond hij ook oogluikend toe dat een berooid jonker als Evert von Haugenwitz-Latour Fietje het hof maakte. Tot nu toe zelfs had een huwelijk tusschen Fietje en Evert hem zeer aanlokkelijk toegeschenen. Geld had hij ten slotte genoeg, als Evert den titel meebracht, dan kon zijn dochter een uitstekende jonkvrouwe zijn. ...

Doch nu openden zich plotseling nieuwe perspectieven. Een schatrijke Fransche hertog was naast hem komen wonen. Van welk 'n onschatbare waarde zou een alliantie van de geslachten Bonbardone en Willink niet kunnen zijn? Welk een invloed zou daarvan uit kunnen gaan! Voor zijn geest zag hij reeds zijn nakomelingen als burgemeesters naast de zonen uit oude regentengeslachten zetelen.

En terwijl koopman Willink zich verloor in dusdanige eierzuchtige mijmeringen, betrad de man, die deze had opgewekt, onbewust van 's heeren Willink's weidsche plannen, de „Plaetse Welbehaegen”, het schitterende buitengoed aan de Vecht.

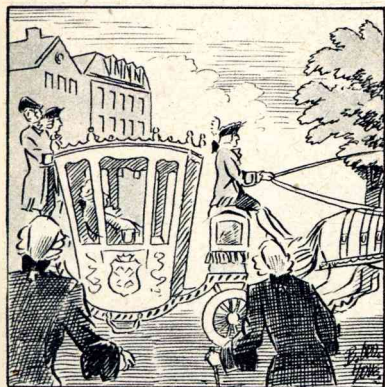
Even onbewust van deze toekomst-droomen kwam dien middag jonker von Haugenwitz vroolijk en onbezorgd ten huize van de familie Willink zijn opwachting maken. Fietje mocht den levenslustigen jongeman graag lijdén, en het zag er wel naar uit, dat de andere huisgenooten Evert niet ongenegen waren. Hij was een vlot causeur, die altijd de laatste nieuwtjes wist. Ook thans bracht hij weer uitvoerig verslag uit over den intocht van den nieuwen buur, den hertog.

Daar het tijdstip van aankomst was uitgelekt, was er heel wat volk op de been, toen de statiekaros door het dorp reed, en Evert was toevallig ook onder de toeschouwers geweest. Een schitterende karos was het; de wapenschilden van het hertogelijk geslacht de Bonbardone waren op de portieren geschilderd. Verder had hij ook den hertog in hoogst eigen persoon kunnen aanschouwen. Geheel alleen had hij in de donkerroode kussens gezeten. Evert vond, dat hij wel een beetje aanleg voor corpulentie had. Zijn ge-

zicht kon hij niet bepaald sympathiek noemen, maar de hooge staartprui, die hij op het hoofd droeg, had hem in ieder geval 'n waardig voorkomen gegeven, uitstekend passend bij 't modieuze costume van blauwe zijde, ...betrad opgewekt Plaetse Welbehaegen.

Hoogst geïnteresseerd hoorde koopman Willink het levendig verhaal van dezen glorieuzen intocht aan. Nog nooit had Evert zich van dien kant in zulk een intense belangstelling mogen verheugen. Hij verkeerde dan ook in de beste stemming, toen hij tegen het vallen van den avond afscheid nam van de familie, en door de vroolijk snappende Fietje werd uitgeleide gedaan tot aan het hek.

Een gelukkige glimlach plooide de lippen van het meisje, terwijl zij den eleganten en vroolijken jongeling naogde. Heimelijk dacht ze aan 'n stil geluk, dat ze samen zouden opbouwen in dat intieme kasteeltje, daar ergens in Brandenburg, 't oude familieslot, dat zij uit zijn vervallen toestand zouden opheffen om 't tot 'n genoeglijk verblijf te maken. Evert zou de traditie van zijn geslacht weer kunnen voortzetten, het leven leiden van een landedelman met aanzien in de streek. De bruidsschat, dien zij mee zou krijgen, was groot genoeg om den ouden naam von Haugenwitz-Latour in eere te herstellen en dit zou haar grootste vreugde zijn, omdat zij wist, dat ze daarmee tevens een deel van Evert's geluk zou kunnen terugkopen. Wel is waar had de jonker daar nimmer openlijk met haar over gesproken; zij wist, dat zijn genegenheid voor haar niet op materialistische gronden gebaseerd was, doch de warme klank, dien zij hoorde in zijn stem, wanneer hij sprak over die oude bezitting in Brandenburg, deed haar voldoende begrijpen, hoe zijn hart nog immer uitging naar Haugenwitz en hoe hij er nog in stilte onder leed, dat dit kasteel, waar

Een sierlijke statiekoets...

...betrad opgewekt Plaetse Welbehaegen.

Met hem moeten we goede vrienden zien te worden.

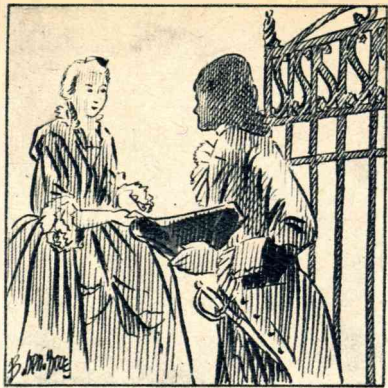
Hij was een vlot causeur...

Fietje was 'n frisch, slank meisje...

Geheel alleen in de dieproode kussens gezeten...

Uitgeleide gedaan tot aan het hek....

link een kort briefje aan hertog Robert de Bonbardone, waarin hij Zijn Hoog Edele met verschuldigde eerbied verzocht, als gebuur met zijn gezin des anderendaags bij hem zijn opwachting te mogen maken.

Een sluw lachje speelde om de lippen van den hertog, toen hij het met sierlijke letters geschreven epistel van den koopman inzag.

„Zeg, Louis, ken je dien man?” vroeg hij den dienaar, die hem de boodschap had overhandigd. „Is Herman Willink niet die groote zakenman, die in Amsterdam op de diamantbeurs zoo in aanzien staat?”

„Zeker, monsieur,” antwoordde Louis. „Als iku raden mag, zou ik maar goede maatjes met hem worden.”

„Daar zal het niet aan ontbreken,” sprak de hertog vroolijk.

Terstond ging hij naar zijn secretaire, doopte de ganzenveer in den inkt en schreef op het van een goude kroon en wapenschilden voorziene perkament, dat hij volkomen bewilligde in het bezoek en zeer gaarne met zijn heer gebuur en diens familie den volgende dag wilde kennismaken des middags rond drie uren.

Als gold het een adellijke brief, zoo zorgvuldig borg Herman Willink dit briefje weg.

***

Op het vastgestelde tijdstip maakte Willink, vergezeld van zijn vrouw en dochter, zijn opwachting op „Plaetse Welbehaegen”. De hertog ontving hen minzaam in den grooten salon van zijn villa. Het was hem een eer en een groot genoegen, bij zijn komst in deze streek reeds terstond kennis te mogen maken met zijn naaste buren.

Herman Willink was opgetogen over deze begroeting en liet dit duidelijk blijken. Hij hoopte een goede gebuur van den hertog te mogen zijn, aan wien hij tevens zijn vrouw en dochter wilde voorstellen.

Fietje ontdekte, dat Evert's beschrijving van den hertog geheel overeenkwam met haar kijk op 's mans persoon. Zij kon zijn gezicht ook niet bepaald innemend noemen. De trekken vond zij wel regelmatig, maar er lag iets ondefinieerbaars in dien blik, iets onheil-

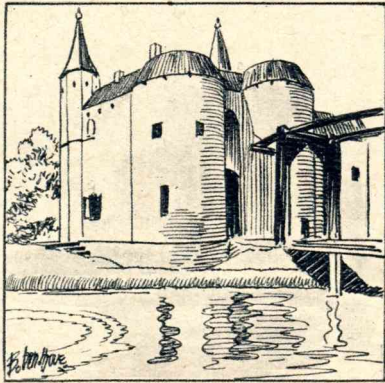
Niet bepaald innemend....

hij zijn jeugd had doorgebracht, verlaten moest worden, omdat men niet langer over de middelen beschikte om het te bewonen.

***

Nog dienzelfden avond schreef heer Herman Wil-

Dat intieme kasteeltje....

spellends, waarvoor zij bang zou zijn. Inderdaad droeg hij een prachtige pruik en vertoonde aanleg voor corpulentie, doch de elegantie, waarmee hij zijn costuums wist te dragen, dwong bewondering af. Voor papa Willink zou deze hertog de stoutste verzevenlijking beteekenen van zijn droomen. Zulke een edelman voor zijn dochter, het was meer dan hij verwachten durfde. Niet slechts een titel, maar tevens een vermogen, want dat de hertog de Bonbardone een vermogend man was, viel uit alles af te leiden. Welk een weelde stond hier te pronk gesteld in dezen salon! Later mochten de gasten nog een schitterende collectie miniaturen en edelsteenen bewonderen, waardoor de welgesteldheid van den hertog bij koopman Willink boven elken twijfel verheven werd.

Het duurde dan ook niet lang of hertog Robert de Bonbardone behoorde tot de huisvrienden van Herman Willink en op het buiten aan de Vecht vormde de Fransche edelman het middelpunt van de belangstelling, tot niet geringe ergernis van Evert Haugenwitz-Latour, die thans niet meer zoo dikwijls gevraagd werd op partijtjes en wiens tegenwoordigheid door den koopman schijnbaar nauwelijks werd opgemerkt.

Fietje was het daarmee allesbehalve eens. Voor haar gold Evert nog immer als het ideaal der jongelingschap; zij vond den hertog bepaald onsympathiek en voelde zich nooit op haar gemak in zijn gezelschap. Zij moest walgen van de vleiende complimentjes, die hij haar veelvuldig maakte. Niet zonder ergernis bemerkte zij, dat haar vader deze hofmakerij met kennelijk wel-

gevallen zag en zelfs in de hand werkte, waar hij kon.

Evert, aan wien Fietje haar nood klaagde, was woest geweest, hij had den hertog wel terstond tot een duel willen uitdagen. Het meisje hield hem echter van dit dwaze plan af, omdat hij toch moeilijk een redelijke aanleiding tot zoiets zou kunnen vinden. Bovendien werd 's jonkers stemming direct een stuk milder, toen hij de uitnodiging ontving om op een tuinpartij van de familie Willink tegenwoordig te willen zijn.

Dit feest werd bijna een eclatant succes. Fietje voelde zich als een prinses in haar nieuwe crinoline, waarboven een strak keurslijfje de aantrekkelijkheid van haar figuurtje sterk accentueerde. Een flonkerend snoer van kostbare juweelen sierde haar blanke hals en schouders. Dit kleenood had haar vader haar voor deze gelegenheid geschonken en het meisje was er zielsgelukkig mee.

Tijdens het spelevaren ontdekte het meisje echter

eensklaps, dat haar nieuwe snoer verdwenen was. Ze kon zich niet herinneren, dat ze een plons in het water had gehoord en in den tuin hadden nog verschillende vrienden haar collier bewonderd. De vroolijkheid was op slag verdwenen. Fietje was ontroostbaar en haar ouders verkeerden ook in nerveuze stemming. Een kostbaar familiestuk was verdwenen. Op voorstel van den hertog begonnen de heeren in de Vecht te dreggen. Na een uurtje vruchteloos werken gaf men het echter op. De gasten namen afscheid, na enkele opwekkende woorden tot den gastheer en diens echtgenoot gericht te hebben. Fietje had zich met haar verdriet opgesloten op haar kamer.

***

In diep gepeins begaf jonker Evert von Haugenwitz-Latour zich huiswaarts. Zijn geest hield zich nog immer bezig met de verdwijning van Fietje's hals-snoer. Was 't werkelijk in de rivier gevallen of had men het gestolen? Tal van gedachten en veronderstellingen kruisten zijn brein. Wie zou hij nu van diefstal moeten verdenken? Nog nimmer had hij zulks meegemaakt op een feest. Wanneer hier van diefstal sprake was, moest het een geraffineerde schelm zijn, die zijn slag geslagen had. Toen zij zich naar de boot-

jes begaven, had Fietje de juweelen nog gedragen.

Vaag herinnerde hij zich, dat de hertog het meisje had geholpen bij het in de boot stijgen. Later had men de vermissing ontdekt. Zou de hertog...? Neen, dat was niet aan te nemen, die was rijk genoeg en behoefde niet op de juweelenjacht te gaan.

Hoever hij deze gedachten aanvankelijk ook van zich afwierp, telkens weer kwam er verdenking bij hem op tegen den hertog, en hoe langer hij er zich mee bezig hield, hoe sterker drang hij in zijn avontuurlijk gemoed gevoelde, om eens op onderzoek uit te gaan. Ten slotte kon hij aan de bekoring geen weerstand bieden en zoodra de duisternis gevallen was, sloop jonker Evert naar het buiten van den hertog. Hij wilde eens trachten, iets meer te weten te komen van het leven op „Welbehaegen”. Langs een paadje tusschen beukenhagen kwam hij achter het huis, waar zich de boomgaard uitstreckte. Door het geboomte zag hij in de verte eenige verlichte vensters.

Hij zou trachten daar binnen te gluren. De jongeman kroop door een gat in de heg en sloop in de richting van het huis. Reeds berekende hij, hoe hij uit de schaduw van het geboomte zou komen, snel de binnenplaats zou oversteken, om langs het huis te sluipen, toen hij werd opgeschrikt door het grommen van een hond. Er liep een waakhond in den tuin, waaraan Evert in zijn jeugdigen overmoed niet gedacht had. Nu begon het dier te blaffen, doch neen, dat kwam van een anderen hond, meer achter hem.

Evert maakte rechtsomkeert, doch het was reeds te laat. Hij voelde hoe een groot dier tegen hem opsprong. Hij slaakte een kreet van schrik en pijn, want een paar scherpe tanden drongen door zijn kleeding heen en drukten in het vleesch van zijn arm. De jonker zat in de klem. Hij wilde zich losrukken en wegloopen, maar de hond zette zijn tanden nog dieper vast.

In het achterhuis ging een deur open, en Evert zag een knecht met een lantaren naar buiten komen, gevolgd door enkele andere leden van het personeel.

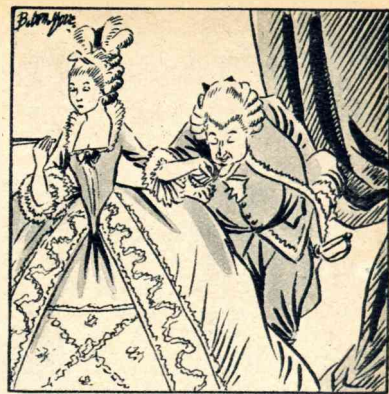
„Wie is daar!” riep er een. Het troepje kwam in Evert's richting. Spoedig had men hem gevonden.

„Wou je soms appels stelen?” vroeg de man met de lantaren.

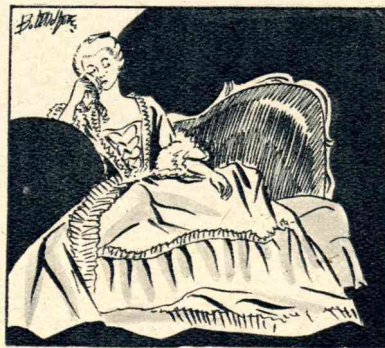
„Kom maar eens mee naar monsieur. Af, Bello!” riep hij tegen den hond, die nu Evert's arm losliet.

De jongeling werd mee naar den hertog genomen.

„Wat, jonker von Haugenwitz, welk een eer! Wat ver-

Ze walgde van zijn complimentjes....

Fietje was ontroostbaar....

Eenige verlichte vensters....

Hoe 'n groot dier tegen hem opsprong....

schafft mij het genoegen van uw bezoek?" De man lachte valsch.

„Wie heeft u zoo toetgetakeld?" vroeg hij niet zonder ironie met een blik op Evert's verscheurd costuum.

Een der knechts vertelde vervolgens wat er geschied was.

„Zoo, zoo," vervolgde de hertog met een air van gewicht, „was u in den boomgaard? Was u verdwaald, of kon u den hoofdingang niet vinden? Ik kan toch moeilijk aannemen dat een edelman er op uit gaat om appels te stelen. Is er misschien iets waarmee ik u van dienst mag zijn?"

Evert kookte inwendig van woede. Hij was kwaad op zichzelf, omdat hij zich zoo had laten vangen en hij schaamde zich, omdat hij zich de mindere voelde van dezen man.

Toen de jonker te kennen gaf, dat hij naar huis wenschte te gaan en op herhaald aandringen zijn aanwezigheid in de boomgaard niet nader wist te verklaren, klopte de hertog hem grootmoedig op den schouder en bracht hem persoonlijk naar de deur.

„Mijn jonge vriend, ge zijt nog onervaren; laat ik u daarom dezen raad geven: steek uw neus niet in andermans zaken." En op de gescheurde mouw wijzend, liet hij er spottend op volgen: „Vertoon u in deze desolatie kleedij maar niet aan mejoffer Willink, want ge zoudt voor goed bij haar uit de gratie zijn!"

Als een geslagen hond droop Evert af.

Des anderen daags vernam hij, hoe Fietje Willink van den hertog een collier ontvangen had, nog schitterender dan zij verloren had.

„Als een kleine troost en vergoeding voor het geleden verlies," stond op het briefje, dat het geschenk begeleidde.

Toch was de troost niet zoo groot als men redelijkerwijze had mogen verwachten.

Het meisje had het cadeau terstond willen terugzenden, doch hier tegen verzetten zich haar ouders met alle kracht. Zoiets s'rued tegen iedere etiquette. Zulks stond gelijk met het toedienen van een oorvijg.

Namens zijn dochter schreef heer Willink een dankbrief en noodde den hertog te zijnen huize.

Al naar gelang de zomer vorderde, werd de vriendschap hechter tusschen Herman Willink en hertog Robert de Bonbardone.

„Daar moet vast een huwelijk uit voortspruiten," fluisterden de menschen reeds. Bij het aanbreken van den herfst werden de buitenplaatsen aan de Vecht

langzamerhand ontruimd. De families keerden weer terug naar hun huizen in de stad. Tot de laatsten, die zijn villa verliet behoorde Herman Willink. Hij had echter de zekerheid, dat de hertog hem gedurende het winterseizoen dikwijls zou komen bezoeken en op zijn familiefeestjes en avondjes een geziene gast zou zijn.

Het debuut van hertog Robert de Bonbardone in de patricierswereld van de stad was dien winter

een succes. Meermalen zag Willink met een bezorgd gezicht, hoe de jonge dames als kleurige vlinders om den Franschen edelman fladderden. Soms vreesde hij dat de „schitterende partij" voor zijn Fietje door anderen in de wacht gesleept zou worden.

Zijn dochter scheen zich daar weinig om te bekommeren, die besteedde nog altijd de meeste aandacht aan den „heroïden jonker", zooals hij soms smalend Evert placht aan te duiden.

Zij diende echter niet uit het oog te verliezen, dat

de hertog voor haar een veel betere partij was, trachtte hij haar voortdurend in te prenten.

Ook voor een groote soirée, die de koopman dien avond in zijn woning gaf en waarop hij al zijn vrienden en bekenden had uitgenoodigd, werd Fietje nog eens extra onder handen genomen. Zij diende als dochter van den huize haar aandacht vooral te besteden aan den hertog en niet maar altijd het gezelschap van den jonker te zoeken. En of het meisje nu al beweerde dat ze liever bij de jonker was dan

bij den hertog, die al te gen de veertig liep, vader wilde er niets van hooren. En met vader viel niet te spotten, zoover kende het meisje hem wel.

Allesbehalve enthousiast was ze, toen ze de gasten verwelkomde. Haar glimlach was min of meer gemaakt en met verholen angst zag zij de komst van den hertog tegemoet. Gelukkig verscheen jonker Evert von Haugenwitz-Latour eerder, zoodat Fietje hem met haar vaders plannen in kennis kon brengen. De jongeman was iet weinig verontwaardigd. Moest

men zulk een aardig meisje aan dien verwaanden papzak koppelen? Wacht maar, hij zou hem wel krijgen, dien hertog!

„Zijne Hoogheid hertog Robert de Bonbardone!" kondigde 'n lakei aan, e breed uit als een pauw, die pronken gaat, teekende zich de gestalte af van den edelman. Zijn roodzijden jas van Parijsche snit stond hem als aan het lijf gegoten, een blauw satijnen broek met witte zijden kousen staken hier effectvol tegen af. De hoog gekapte, zwaar gepoederde witte pruik maakte hem tot een i drukwekkende verschijning.

Als ware hij een koning, zoo diep negen allen in zijn richting. Herman Willink haastte zich, hem te begroeten en als huisvriend aan zijn gasten voor te stellen. Onder de strenge blikken van haar vader waagde Fietje het niet, langer bij den jonker te vertoeven.

Temidden der schittering van honderden kaarsen, wier licht in de talrijke facetten der kristallen luchters reflecteerde, nam de soirée een aanvang. Zij muntte uit door pracht en praal.

De rijke koopmansdochters hadden zich getooid met kostbare juweelen, die flonkerden op de kleurige stoffen der toiletten en in de glanzende haren van de sierlijk opgemaakte kapsels. De heere pronkten in de costumes, die hun tailleurs volgden de nieuwste coupe gesneden hadden.

Op een verhoog in den hoek van de zaal bracht een gezelschap van sta musicijns de nieuwste composities van Haydn en Mozart ten gehoor. Aandachtig

luisterden de gasten toe, terwijl men ter afwisseling een dansje maakte. Het was tijdens een menuet dat jonker Evert plotseling zijn kans schoon zag en gevolg gaf aan een onbekoofd verlangen. Onder het dansen was hij tot vlak achter den hertog genaderd. Zijn voet dwars voor die van zijn rivaal te zetten was het werk van een oogenblik en voor men goed en wel begreep wat er geschiedde, struikelde deze laatste en lag met zijn omvangrijke gestalte over den gladden vloer uitgestrekt. De gepoederde, hooge

pruik schoot van het hoofd en sprong voor de verbaasde blikken der omstanders als een doos open. En uit het binnenste dezer harenpracht rolden juweelen broches en diamanten colliers.

„Mijn broche!" gilte een dame.

„Dat is mijn collier!" riep weer een ander.

„Wat beteekent dat?" vroeg nu een heer, die den gevalle e bij zijn schouders overeind trok. „Kunt u dat verklaren?"

Hertog Robert de Bonbardone had op slag al zijn waardigh id verloren. Hij trachtte zich los te rukken, doch nu sprongen meer heeren toe en grepen hem sterig vast.

„Uw vriend was een juweelendief, die zijn buit vernuftig in zijn pruik wegmoffelde," vertelde de schout later aan Herman Willink, die bleek en verslagen dien avond het einde van de glorie van zijn hertogelijken vriend had bijgewoond. Enkele van zijn kostbaarste kleinoodien bleken ook reeds in de pruik verborgen te zijn geweest. Het onderzoek had uitgewezen, dat de schalk de leider was van een bende juweelendieven. Aan de Vecht hadden zij hun hoofdkwartier op „Plaetse Welbehagen". Hier werden de ingenieu e pruiken van den „hertog" vervaardigd en daar demonsterde men ook de steenen uit de sieraden om ze vervolgens verder te verkoopen.

De man, die heelemaal geen hertog bleek te zijn, had op het punt gestaan een grooten slag te slaan, toen hij door een toeval, een ondeigende grap van jonker Evert von Haugenwitz-Latour, outmaskerd werd.

***

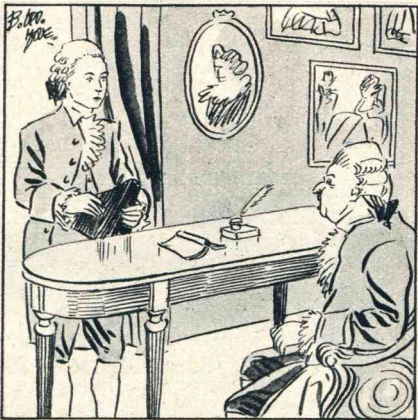
„Wat ben ik toch blij, Evert, dat alles zoo geloopt is!" bekende Fietje later, toen zij met haar man in de lichte diligence naar Haugenwitz reed, het voorvaderlijk kasteel in Brandenburg, waar zij als de jonge mevrouw aan de zijde van haar echtgenoot een nieuwe toekomst vol ongekend geluk ging opbouwen.

Een knecht met een lantaarn kwam naar buiten...

De nieuwste composities van Haydn en Mozart...

„Wat verschafft mij het genoegen?"

„Mijn broche!"

Als een pauw...

... en sprong als een doos open.

'S-GRAVENHAGE IN BEELD

BUREAUX: STATIONSWEG 95. DEN HAAG
TELEFOON INTERCOMMUNAAL 111666 - GIRO 43141

Aan de manier, waarop Dirk Verbeek hier met Annie van Duyn omgaat, ziet u dadelijk al, dat hij in ieder geval de erfelijk belaste gifmoordenaar Cesare Benvenuto en zij de onschuldige stiefdochter Stephanie moet zijn.

NUMMER 6

EEN THRILLER VAN EDGAR WALLACE BIJ HET RESIDENTIE-TOONEEL

Boeven moet je met boeven vangen, redeneeren Edgar Wallace en zijn internationale politie-autoritellen en u krijgt hier dan ook het geboefte in dulzellingwekkende hoeveelheid en veelzijdige schakeering ten tooneele gevoerd: aan u om uit te maken, wat de ware, en wat de voorgewende moordenaars of speurders zijn. 't Best doet u, met er geen enkelen te vertrouwen zoolang hij geen lijk is, en van de meesten kun je zelfs dan nog niet op aan. En als u zich niet belachelijk wilt maken, verkondig dan nu gezelschap niet te lui'druchtig en voorbarig, dat u allang door hebt, wie van de boeven nummer 6, de grootte speurder, zal blijken te zijn: het slot leert u

Annie van Duyn blijft altijd de onschuldige Stephanie, maar van haar bewonderaars weet u nooit zeker, of ze bij de moordenaars of bij de politie behoren.

Maz Croiset vertegenwoordigt in diverse rollen op z'n eentje een zeer internationaal gezelschap: om te beginnen ziet u hem als een zeer temperamentvollen commissaris van de Parijsche Sûreté.

wel anders. Verlnstig u liever erin, hoe zoo'n aartsmoordenaar en diens slachtoffer en aspirant-moordenaar zoo'n allerbe-koorlijkst en alleronschuldigst schepseltje respectievelijk tot stiefdochter en tot dochter kunnen hebben, al willen ze dat zelf niet eens altijd weten. En wees gerust: zij trouwt tot loon bij de politie in.

En doet u nu maar niet, of tooneel voor u altijd geladen moet zijn met onontwarbare psychologie; zoo vlot en gezellig als Edgar Wallace en Johan de Meester deze griezeligheid en sensatie en boevenhumor en intrigues en speurderstrucs voor-zetten kunt u er dubbel en dwars van genieten en 'ns bekomen van de psychologie. De première heeft alle vertrouwen gewekt in een lang leven van dit repertoire-nummer van het Residentie-Tooneel.

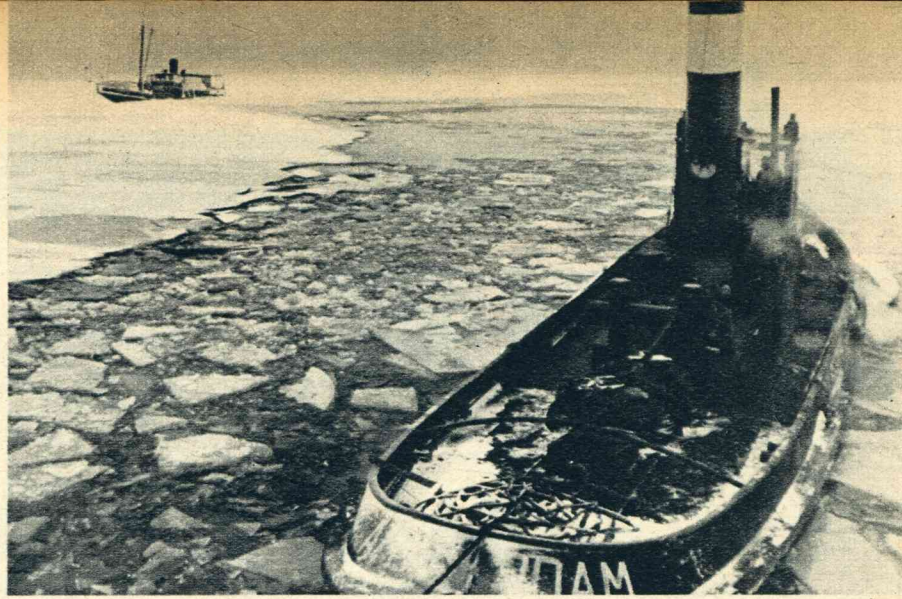
(Foto's Mira)

Adolf Engers, zelf een rasboef, weet er het fijne wel van, maar hij vertelt het Annie van Duyn en u ook niet vóór het gordijn valt.

Per ijsvlet vertrok de bemanning der „Friesland” uit Elburg om brood en spek te brengen. Een tocht van 12 km. door de koude, die in vijf uur werd afgelegd.

De „Daniël Goedkoop” heeft een vaargeul gemaakt voor de „IJssel” en de „Holland”. Links de gezonken „Friesland”.

EEN POOLDRAMA OP HET IJSELMEER

De „Friesland” vergaan

Het IJselmeer, opvolger van wijlen de Zuiderzee. is nog niet zoo'n tam binnenwatertje als velen wel verondersteld hebben. Dit blijkt niet alleen uit de hoog opgestapelde ijschotsen, die bijna doen denken aan een poollandschap, maar vooral uit het falen, het in nood verkeerden zelfs van drie flinke schepen, die op Maandag 15 Januari opdracht kregen een vaargeul naar Kampen te maken en tevens de vastgevroren „Zuiderzee” bij Wijhe te bevrijden.

Men was voorzichtig genoeg: de „Holland”, de „Friesland” en de „IJssel” samen zouden gezamenlijk toch wel in staat zijn de ongetwijfeld dikke ijskorst te breken.

Doch de kracht van deze breede, harde en zoo

De sleepbootkapiteins van de „Wilhelmina Goedkoop” en de „Daniël Goedkoop” overleggen met den kapitein van de gezonken „Friesland” (links) hoe de beide andere schepen veilig thuisgebracht kunnen worden.

De laatste foto van de „Friesland”. Op den voorgrond de vaargeul, gemaakt door de beide ijsbrekers. Toen deze gemaakt was zonk de „Friesland” dieper weg.

verraderlijke vlakte is zelfs door ervaren mannen onderschat; de schepen werden gekraakt in kruierende ijsmassa's, die zich als schroeven om de weerloze vaartuigen sloten: de „Holland” werd ingedrukt, de „IJssel” sloeg lek, de „Friesland” verging. Na drie dagen van spanning, waarbij

zelfs al met voedselschaarschte rekening moest worden gehouden, zag de bemanning der twee overgebleven schepen de sleepbooten „Wilhelmina Goedkoop” en „Daniël Goedkoop” naderen. De beide schepen waren eerst twaalf uur later bevrijd, maar bereikten ten slotte veilig de Oranjesluizen.

De bemanning van de „Friesland” ziet zich genoodzaakt het schip te verlaten. De „Friesland” wordt gekraakt in het kruierende ijs, dat met onbedwingbare kracht op komt zetten.

Woensdagavond 17 dezer is te Voorburg dr. J. A. Nederbragt als burgemeester geïntalleerd. Voor de plechtige raadszitting be tond groote be'angstelling: op onze foto ziet men oud minister de Wilde en (rechts) dr. Ph. C. Visser, gezant te Ankara, die den nieuwen burgemeester kwamen complimenteeren.

De motor-strand-reddingboot, door de schooljeugd aan de N.Z.-Hollandsche Beddingmaatschappij geschonken, is de vorige week met een tocht door de Scheveningsche haven plechtig in gebruik genomen, in tegenwoordigheid van Z.K.H. prins Bernhard die zijn naam aan het vaartuig leende.

Met medewerking van den Nederlandschen pianist Theo van der Pas geeft de hier algemeen geliefde Poolse cellist Raphaël Lanes Dinsdagavond a.s. in Diigentia een enkel recital.

HAAGSCH NIEUWS

Dinsdag 16 dezer werd te Haagschen stadhuize het huwelijk vol'trokken van mejuffrouw H. D. M. Feber, dochter van onzen wethouder, met den heer G. Ch. J. H. Wilberts, arts te dezer stede.

HET SPROOKJESBOSCH

Hoe oud is het Haagsche Bosch? Er zijn geleerden, die kunnen dat zóó in een boekje nazoeken. Maar hoe vaak is dat Haagsche Bosch van ons al ingesneeuwd? Dat zou dit Bosch alleen zélf kunnen vertellen. Maar het zou er vermoedelijk meteen bijzeggen, dat het nog nooit en nimmer zóó ingesneeuwd is als dezen keer. Ditmaal is het raak geweest! Er is een sfeer ontstaan... ooh, een bosch in sneeuw is áltijd mooi, dat is natuurlijk waar. Maar de sneeuw heeft thans een wonder gewrocht met het Haagsche Bosch en ik zal pogen, u daarvan te vertellen.

Het bijzondere is gelegen in het schemeruur, dat in deze wintersche dagen alreeds zoo vroeg aanvangt. Dan wordt het stiller en stiller in en om het Bosch, dan gaat op eenmaal het electrisch licht aan en de groote booglampen werpen een blauwen gloed op al die sneeuw, die om ieder takje en twijgje van elken boom van 't Haagsche Bosch zit. Dat is een kantwerk, grooter en glorieuzer dan een mensch kan droomen. Geen takje, zoo klein als de pink van een vrouw, is overgeslagen. Geen grassprietje kan zoo diep verscholen liggen in het binnenst van het bosch, of de sneeuwvlokken hebben het gevonden en er hun dwarrelspel mee gespeeld. Alle paadjes zijn kleine, witte droomgrotten geworden en stralen een blanke verlokking uit: „Volg ons, volg ons, wij brengen u naar het binnenst van het Grootte Geheim!”

Dit is het sprookje zelf. Dit is niet van kabouters en niet van tovenaars en niet van feeën, dit is alleen het betooverde woud, waar álles mogelijk is, waar al die feeën en wonderkoningen, draken en ridders en prinsessen hun spel zullen kunnen spelen. O, het is hetzelfde Haagsche Bosch van altijd! U kent het van ontelbare uren en toech, u weet, waarheen ieder pad u voert... en toch is álles veranderd. Bent u al eens wezen kijken? Hebt u beseft, welk een weergalooze metamorphose zich hier heeft voltrokken? Aanschouwt het Betooverde Woud en dwaal over de mysterieuze paden, tot gij — heelemaal achterin — een Sprookjeslot totwaart, het Huis ten Bosch, wonderbaarlijker dan ooit.

Juist wanneer het donker is, is het hier zóó geheimzinnig, zóó fantastisch, zóó luisterrijk en ongeëvenaard... daar is geen voorbeeld van. Een auto rijdt door deze witte wonderwereld en laat zijn zoeklicht, als een dwalend oog, glijden over al deze mysteriën. Hoe grillig, hoe flitsend, hoe onbeschrijfelijk is het spel van alles, wat opeens verschijnt in den hellen schijn van dat scherpe zoeklicht, om terstond daarna weer in onvindbaar duister weg te zinken! O, de tooververhalen springen u zoo maar bij do-zijnen in de gedachte, wanneer u zoo met een auto door dat duistere en ingesneeuwde bosch rijdt!

Maar niettemin... de wáre genieting en het grootste wonder ervaart men niet in zoo'n auto, maar te voet, dwalend over elk der voetpaden, turend onder elken struik, luisterend naar de groote stilte van het ingesneeuwde bosch. Er is geen landschap in den vreemde, zóó ontzagwekkend mooi en grootsch, als hier dit eigen Bosch in sneeuw, zoo dicht bij huis!

Ongelooflijk, dat er nog Hagenaars dankbaar zijn, die dit niet hebben gezien, die niet de moeite namen, dit te bekijken, die het wel geloofden, die het zich wel zoo'n beetje konden vóórstellen... naar zij dáchten... Neen, geachte stadgenoot, dat kunt gij u niet zoo'n beetje voorstellen, dat is volkomen wonderbaarlijk, dat is nog nimmer zóó gewoet, zóó dik en dicht besneeuwd, zoo stil, zoo droomerig en dichterlijk. Hoe moet ik u dat dan beschrijven? Daar staan duizend Kerstboomen in hun allerschoonsten tooi. Daar tintelt elke sneeuwvlok, daar kraakt het zóó zacht en heimelijk, dat u den adem moet inhouden om het te beluisteren.

Er zijn er, die daar nu net niets geen aardigheid in hebben. Voor wie zooiets niet hálén kan bij een goede film van Fernand of Heinz Rühmann. Maar al die ánderen... die wél beseffen, dat ons sprookjesbosch thans zonder weerga is... zij moeten gaan zien en wéér gaan zien en nogmaals zien... H. HAM.

***

Nat Gonella en zijn band maken weer een succesvolle tournee door ons land, waarbij zij Zondagavond 4 Februari a.s. opnieuw in de Residentie zullen optreden, en wel in den Dierentuin. De lady-crooner Stella Moya draagt tot het succes van dit optreden in hooge mate bij.

De greppels langs den weg zijn over een afstand van vele kilometers gevuld met de lichamen van Russische soldaten en alle soorten Russisch oorlogsmateriaal.

DE RUSSISCHE NEDERLAAG BIJ SUOMUSSALMI

Het Finsche legerbericht van Oudejaarsavond meldt, dat de gevechten bij Suomussalmi in Midden-Finland geëindigd zijn en dat de daar opereerende vijandelijke divisies volkomen verspreid zijn. De Finsche troepen maakten zich meester van een rijken oorlogsbuit, waaronder 27 kanonnen, 11 tanks, tal van andere automatische wapenen, 150 automobilen en een transportafdeeling van 150 paarden.

Aan de zijde van den vijand vielen duizenden dooden.

De vijandelijke aanvallen aan het front bij Salla zijn afgeslagen en 12 tanks werden daar vernield.

Op de Kareelische landerijen trachtte de

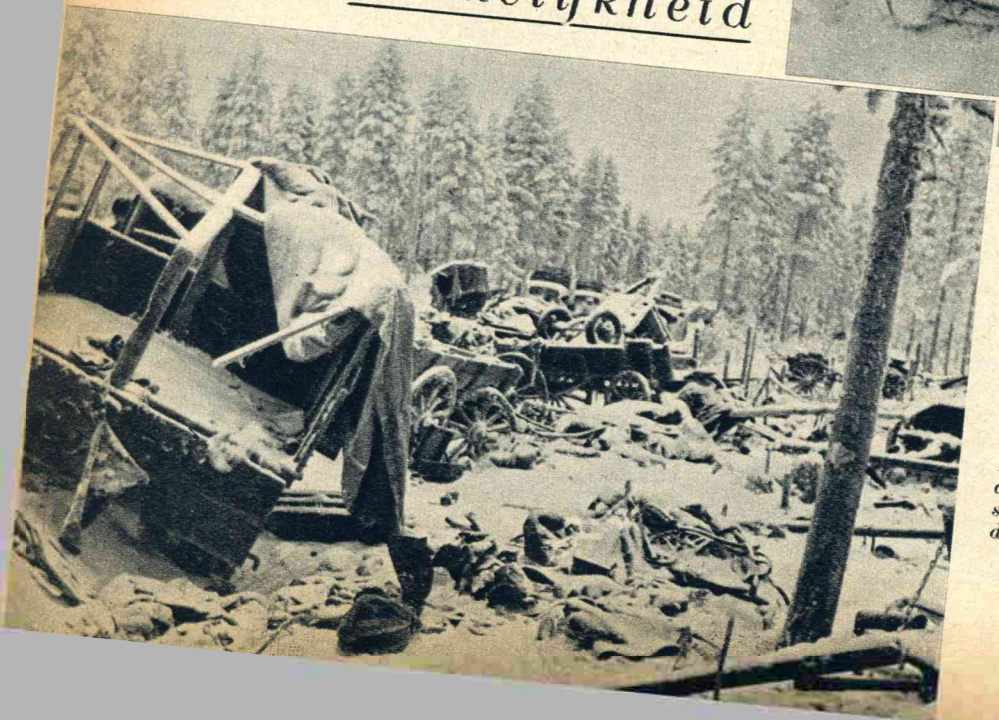
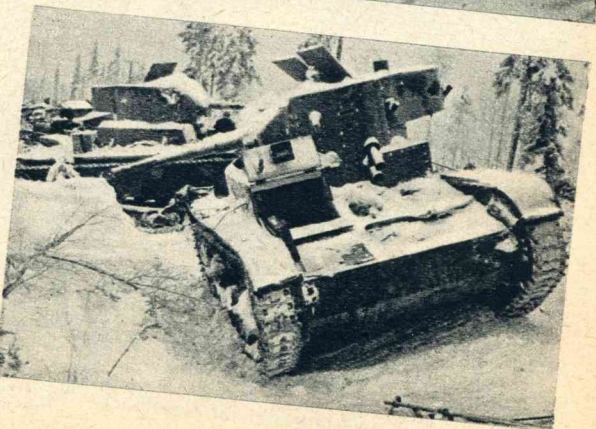
Het nuchtere
legerbericht en de
verschrikkelijke
werkelijkheid

Het bevroren lichaam van een Russisch soldaat in de sneeuw te Suomussalmi.

Links: De ontzettende chaos op het slagveld te Suomussalmi na de verpletterende nederlaag der Russen: vrachtauto's, proviand-wagens en veldgeschut kris-kras in het bosch door elkaar gesmeten.

Rechts: Eenige zware tanks, die door de vluchtende Russische soldaten van de 44ste divisie op het slagveld werden achtergelaten.

Russische vliegtuigen, die door Finsche patrouilles in het bosch werden aangetroffen: de bemanning van dit toestel, dat een noodlanding moest maken, bleek te zijn doodgevroren.

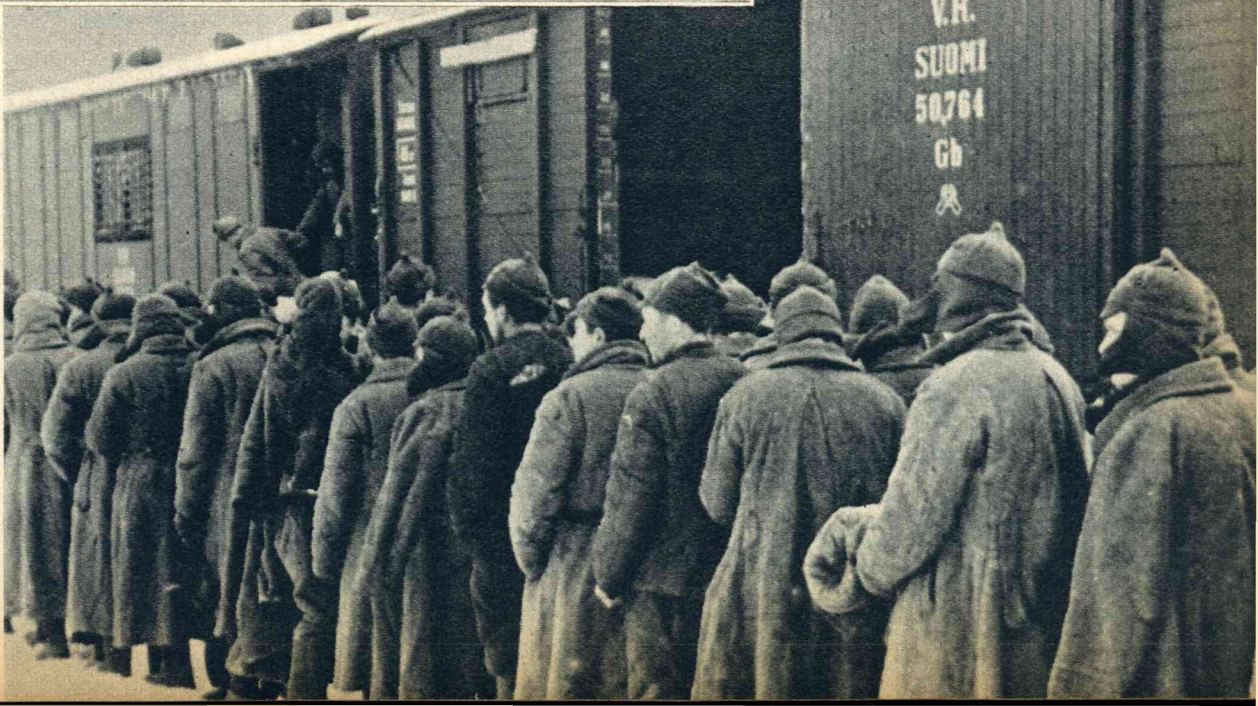
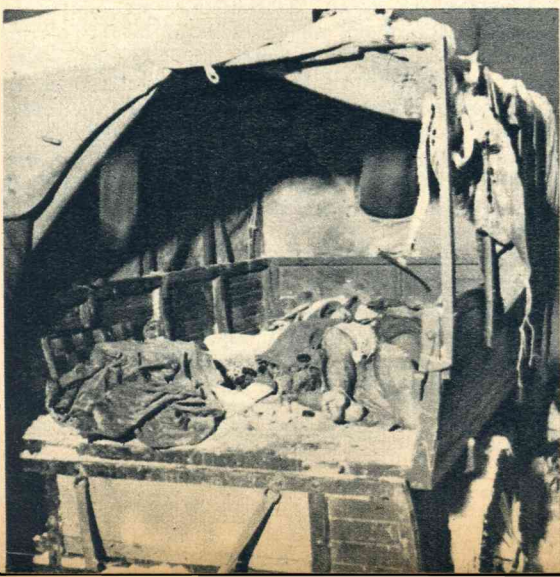

De stille getuige van de verschrikkelijke nederlaag te Suomussalmi: het portret van Stalin, dat door de Russen om 'n boomstam geplukt werd.

Rechts: Het plaatsje Suomussalmi na den slag. Slechts de gemetselde schoorsteenen van de houten huizen zijn overeind blijven staan. Op den voorgrond het groteske lichaam van een Russischen soldaat, die bij het aanleggen van telefoonlijnen door de Finnen werd neergeschoten.

Onder: Een Rode-Kruiswagen, welke door de vernietigde Russische 44ste divisie werd achtergelaten. Een gewonde Sovjet met een verband om z'n been ligt nog in den auto — doodgevroren.

Russische krijgsgevangenen worden van het front naar de Finsche concentratie-kampen in het binnenland gevoerd.

PANORAMA- OORLOGSKRONIEK

Week van 15 Januari tot 21 Januari 1940

Maandag 15 Januari

In verband met de door België en Nederland genomen veiligheidsmaatregelen meldt het Duitse Nieuwsbureau het volgende:

Naar overeenstemmend uit welingelichte kringen in Amsterdam en Brussel vernomen wordt, hebben de Engelsche en de Fransche regeering in Amsterdam en Brussel informaties ingefluisterd, die de Nederlandsche en Belgische regeering aanleiding moesten geven tot de door haar uitgevoerde maatregelen. Men heeft den indruk, dat aan Fransche zijde ten gevolge van den druk uit bepaalde kringen een sterkere neiging tot een levendiger oorlogsbedrijvigheid is opgetreden. Met het oog op de onmogelijkheid aan de Maginot-linie actief te worden, zou men derhalve thans Duitschland in België en Nederland willen provoceren.

Naar aanleiding van het bovenstaande kan krachtens informatie te bevoegder plaatse worden medegedeeld, dat van de verspreiding van berichten als hier bedoeld door de Engelsche en Fransche regeeringen hier niets bekend is.

Overigens, zoo wordt opgemerkt, pleegt de Nederlandsche regeering haar inzicht in de internationale situatie te vormen op grond van berichten, waarvan herkomst en betrouwbaarheid door haarzelve gecontroleerd kunnen worden.

Overigens is de spanning in België en Nederland (voor zoover er in dit laatste land hiervan gesproken kon worden, want de maatregelen der regeering maakten weinig indruk) reeds weer afgenomen.

Wel is de verplaatsing van een deel der bevolking van de voormalige kantons Eupen, Malmédy en St. Vith in België voortgezet. Ook het ziekenhuis te Verviers en het tehuis voor ouden van dagen aldaar is ontruimd.

Automatisch vloeit voort uit de toepassing der phase D, dat het leger onder de directe leiding komt van den koning en het hoofdkwartier, dat in eventueel bedreigde gebieden het deel der bevolking, dat voor de verdediging hinderlijk zou kunnen zijn of dat geëvacueerd wenschte te worden, wordt weggevoerd. Grondstoffen en voorraden van sommige fabrieken in het grensgebied werden eveneens weggevoerd.

De Sovjet-Russische vliegers hebben vandaag de gedeeltelijk geëvacueerde stad Viborg gebombardeerd. Het aantal slachtoffers was zeer groot, terwijl ook aanzienlijke schade is aangericht.

„ARENDSKERK” GETORPEDEERD

Het betrekkelijk nieuwe Nederlandsche motorschip „Arendskerk” is in de golf van Biskaje door een Duitse duikboot getorpedeerd en tot zinken gebracht.

De Britsche regeering heeft in antwoord op het protest der Amerikaansche staten in zake operaties der Britsche marine binnen de 300 mijl van de Amerikaansche kust verklaard, dat aanvaarding van zulk een voorstel niet alleen het prijsgeven van bestaande rechten van oorlogvoerenden zou beteekenen, doch tevens Duitschen oorlogsschepen en bevoorradingsvaartuigen een uitgestrekte „vrijplaats” zou bieden, van waaruit zij te voorschijn zouden kunnen komen, met het doel schepen der geallieerden en van neutrale staten aan te vallen.

In Japan is een nieuw kabinet gevormd. Duitse vliegers hebben weer Engelsche vaartuigen op de Noordzee gebombardeerd en Zweden heeft in Rusland geprotesteerd tegen het bombardeeren van Zweedsch grondgebied.

Men heeft in de Vereenigde Staten hooge verwachtingen van een nieuw wapen, de parachutegranaat, waardoor vliegtuigen op bijna 8 km. boven den grond in een net van stalen kabels gevangen kunnen worden. De granaat, die door een Amerikaan is uitgevonden, wiens naam niet genoemd wordt, zou al naar Frankrijk gezonden zijn.

Zes maanden heeft men er in de V.S. reeds proeven mee genomen, en de resultaten zijn zoo goed, dat, naar gezegd wordt, ballonversperringen tegen vliegtuigen er slechts speelgoed bij zijn. Is het projectiel, dat een bijzonder langen mantel heeft, na het afschieten op zijn hoogste punt gekomen, dan valt de neus van den mantel af en komen er honderden meters stalen band te voorschijn, die als een parachute aan elkaar zijn gebonden. De projectielen vormen aldus een netwerk, waardoor geen enkel vliegtuig kan heenbreken. De granaten kunnen een hoogte van 8000 meter bereiken. De truc van dit nieuwe geheimzinnige wapen zit in het winden van den stalen band.

Dinsdag 16 Januari

Naar aanleiding van Duitse berichten, waarin verband werd gelegd tusschen een beweerd bezoek van den Nederlandschen gezant te Parijs aan Daladier en de door Nederland getroffen militaire maatregelen, heeft men te bevoegder plaatse medegedeeld, dat onze gezant, jhr. Loudon, niet bij minister Daladier, doch bij president Lebrun een bezoek heeft afgelegd. Bij die gelegenheid is met uitsluiting van andere onderwerpen behandeld een gratieverzoek ten behoeve van een in Frankrijk wegens spionage veroordeelden Nederlander.

DRIE ENGELSCH DUIKBOOTEN VERLOREN

In een vermetelen raid heeft Engeland drie duikboten verloren.

De Britsche admiraliteit deelt dienaangaande het volgende mede:

Engelsche kustbatterijen: het geschut is van zwaar kaliber en gemonteerd op draaibare platforms. Zij worden gedekt door aarden wallen en alle onderdeelen zijn gecamoufleerd.

„De onderzeeërs „Seahorse”, „Undine” en „Starfish” zijn niet naar hun bases teruggekeerd en hebben evenmin bericht gezonden. Deze drie schepen waren bij een bijzonder gewaagde onderneming betrokken en de admiraliteit vreest, dat zij als verloren moeten worden beschouwd. De Duitse radio heeft medegedeeld, dat een deel van de bemanningen van de „Undine” en de „Starfish” is gered.”

Ook van officieele Duitse zijde wordt van dit Britsche verlies melding gemaakt. Het opperbevel noemt echter slechts twee duikboten, die in de Duitse Bocht zijn vernietigd.

Nu elken dag opnieuw de roode bombardementsvliegtuigen boven de Finsche steden verschijnen, is besloten tot evacuatie van bepaalde plaatsen over te gaan. De plaatselijke autoriteiten zijn namelijk niet meer in staat voor de veiligheid der burgers te zorgen, die dikwijls dag en nacht in de schuilplaatsen doorbrengen, waar zij onvoldoende tegen de koude beschermd zijn. Gisteravond vroom 't weer 30 graden, zoodat de nood der bevolking steeds grooter wordt. Tot de ontruimde plaatsen behooren: Hangö, Eke-näs, Abo, Karis, Riihimäki. Deze plaatsen zijn het zwaarst door de Russische bombardementen getroffen, doch ook te Vaasa is de aangerichte schade zeer groot.

De Russen hebben het verder vooral voorzien op het eiland Koivisto, waar zware Finsche scheepskanonnen opgesteld zijn, die den rechtervleugel van de Mannerheimlinie doeltreffend beschermen. Het eiland is zeker door duizend vliegtuigbommen en duizend zware granaten getroffen.

Uit den sector Salla-Kuolajaervi wordt de aankomst van aanzienlijke Russische versterkingen gemeld. De Russen zouden hun front vooruit hebben geschoven in de richting van Komijaervi.

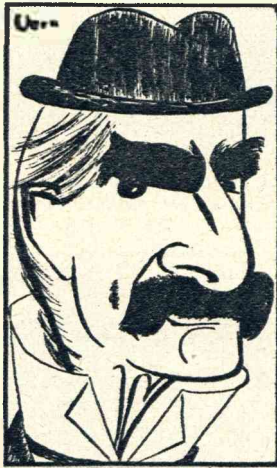
In een rede, die de Engelsche minister-president vandaag in het Lagerhuis hield, besprak hij de hulp aan Finland:

Er zijn maatregelen getroffen voor het verleen van exportvergunningen voor artikelen, waaraan de Finsche regeering behoefte heeft. Het zou niet in het openbaar belang zijn, bijzonderheden mede te deelen omtrent het oorlogsmaterieel, dat hierbij betrokken is, maar ik verzeker het Huis, dat de hoeveelheid aanzienlijk is.

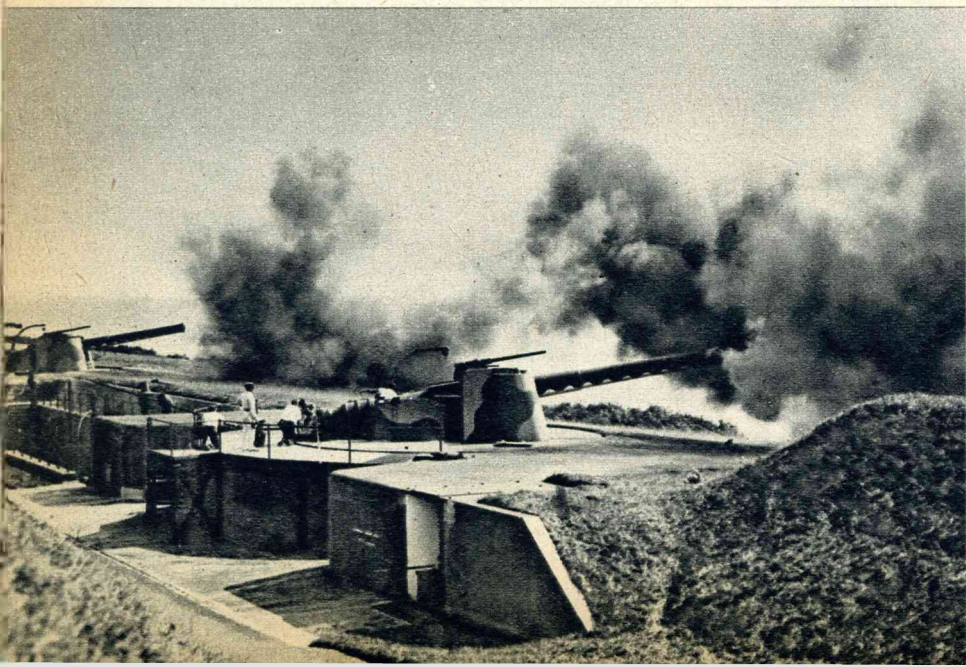
De talrijke Lagerhuisleden, die reeds vroeg plaatsen gereserveerd hadden om de dramatische ontkenning van het geval Hore Belisha bij te wonen, zijn teleurgesteld. Geen van beide partijen, Chamberlain noch Hore Belisha zelf, hebben eenig nieuw licht op het ontslag van den laatste geworpen.

Chamberlain sprak daarentegen wél „over de nieuwe bezorgdheid, die er heerscht betreffende de Duitse plannen ten aanzien van België en Nederland” en verklaarde: „De voorzorgsmaatregelen, die in beide landen genomen zijn, waren geen maatregelen van paniek, doch logische en verstandige voorzorgsmaatregelen. Beide regeeringen hebben herhaaldelijk verklaard, dat zij vastbesloten zijn, hun grondgebied tegen elke daadwerkelijke agressie te verdedigen.

In weerwil van hun duidelijk in 't oog springend belang bij het behoud van den vrede, vinden zij zichzelf geplaast tegenover formidabele concentraties van de militaire macht. Wij kunnen de kalmte en de moedige houding van de Belgische en Nederlandsche regeeringen en volken niet anders dan bewonderen.”

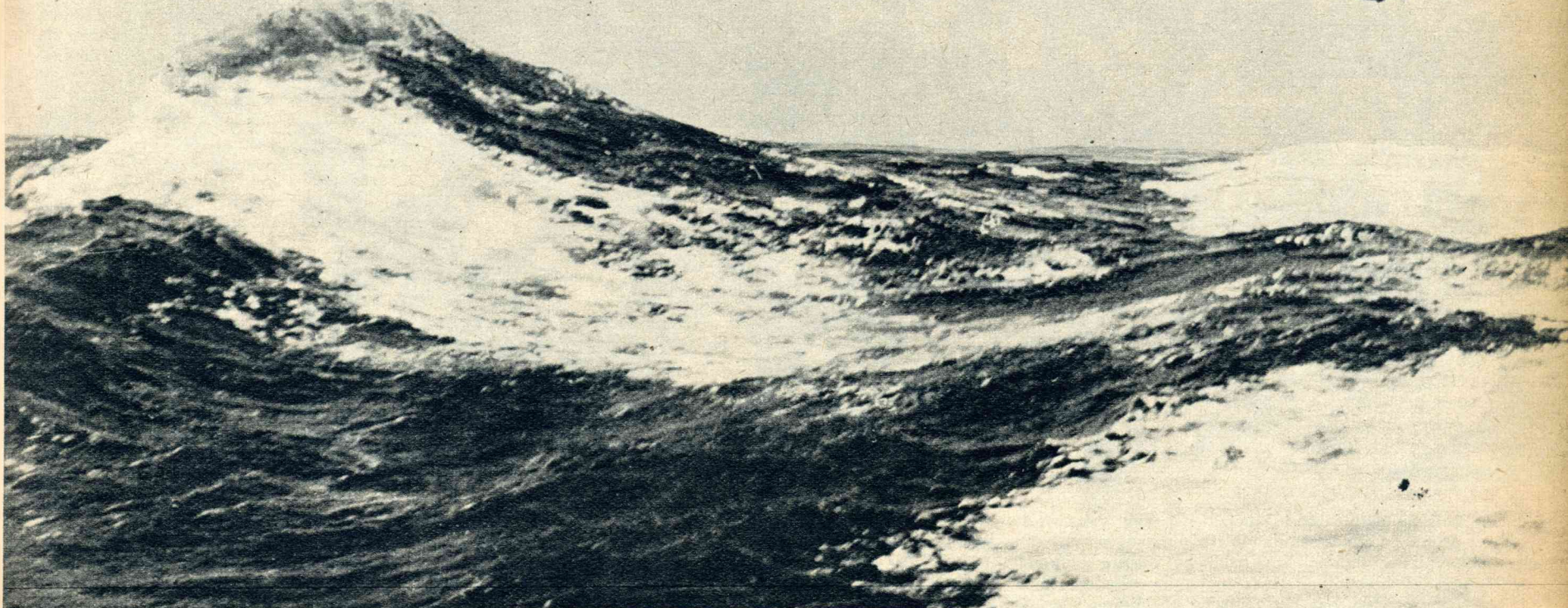

De Engelsche minister-president, Neville Chamberlain, in caricatuur.

Luchtaanval op Engeland. — Een unieke foto van Duitse Messerschmitts, in formatie over de Noordzee vliegend.

DEN HELDER 'S NACHTS IN DONKER

De burgemeester heeft besloten, dat de openbare verlichting in de gemeente om twaalf uur 's nachts geheel gedoofd wordt en dat het verboden is daarna nog uitstralend licht in huizen of gebouwen te hebben. Bezoekers van café's of andere lokalen van gezellig verkeer dienen deze uiterlijk kwart vóór twaalf verlaten te hebben.

Het is aan auto- of motorrijders van twaalf uur 's nachts af tot 's morgens zeven uur verboden te rijden anders dan met afgeschermd licht en met grootere snelheid dan dertig kilometer per uur; ook wielrijders mogen tusschen genoemde tijdstippen alleen met afgeschermd licht rijden.

Woensdag 17 Januari

De bemanning van de getorpedeerde „Arendskerk" is te Lissabon aangekomen.

De „Poeloe Bras", van de Stoomvaart Maatschappij Nederland, heeft haar overgenomen van de Italiaansche „Fedora" en was op weg naar de Portugeesche hoofdstad.

De kapitein van de Arendskerk verklaarde, dat de kapitein der duikboot het schip tot zinken had gebracht, omdat naar diens meening de lading als contrabande beschouwd moest worden, daar zij bestemd was voor Zuid-Afrika.

Hij beschouwde de lading als contrabande niet wegens den aard van de goederen, maar alleen omdat zij bestemd was voor een vijandelijk land.

Deze opvatting van den duikbootkapitein is beslist in strijd met de Duitse contrabandebepalingen, die bepaalde groepen van goederen, welke bestemd zijn voor een vijandelijk land, als „neembaar goed" aanwijzen.

DE SPANNING IN BELGIË VER- DWENEN, BRITSCHE VERLOVEN WEER VERLEEND

Tijdens een bijeenkomst van de leden der rechterzijde van den Belgischen senaat, heeft de eerste minister, Pierlot, verklaard: „België moet er rekening

mee houden dat het meer dan eens tegenover crises en momenten van spanning kan komen te staan. De taak van de regeering is, het noodige te doen, om op alle mogelijke eventualiteiten voorbereid te zijn."

De spanning schijnt thans geheel te zijn verdwenen en Brussel is teruggekeerd tot het normale leven. Voorzorgsmaatregelen worden echter nog steeds genomen.

De thuisverloven voor het Britsche leger in Frankrijk, die Zondag jl. tijdelijk werden geschorst, worden vanavond weer toegekend.

Aan de Duitse zijde van de Nederlandsch-Duitse grens zijn de Duitse militairen bezig de grens hermetisch af te sluiten met een draadverspering, die zich langs de geheele lengte van de grens uitstrekt. De grenslijn wordt daarbij precies gevolgd; op sommige plaatsen zijn draden aangebracht, die onder electrischen stroom gezet kunnen worden.

In ons land zijn bij het in staat van beleg verklaarde gebied enkele deelen gevoegd in de buurt van Callantsoog, den Nieuwen Waterweg en Rozenburg. Men vestigt er de aandacht op, dat aan deze uitbreiding geen bijzondere betekenis gehecht dient te worden.

In Finland zelf is de toestand niet geheel overzichtelijk, op den noordelijken oever van het Ladoga-meer schijnen de Russen weer een nederlaag te hebben geleden, terwijl bij Salla nog hevig wordt gevochten. De Finnen hebben echter te weinig reserve-krachten en bovendien slechts 150 vliegtuigen.

Officieele Duitse berichten over de opening van zeventig Duitse scholen in en om Warschau, twintig in Krakau en het gelijknamige district wijzen er op, dat de opvatting der Duitse regeering gewijzigd is in den zin, dat het door Duitschland veroverde deel van Polen wellicht een protectoraat zal vormen in plaats van een semi-onafhankelijke staat, verbonden met het Duitse rijk.

NOGMAALS MIJNONTPLOFFING IN HUISDUINEN

Opnieuw is vlak bij het dorp Huisduinen een mijn tot ontploffing gekomen, waardoor zoowel aan het badhotel en de villa's op den dijk als aan talloze andere villa's en woningen groote schade is toegebracht. Het badhotel is onbewoonbaar geworden.

De ontplofte mijn was van Nederlandsche afkomst en was door den storm naar de kust gedreven. In den dijk werd een gat van acht meter geslagen. Er waren geen slachtoffers te betreuen.

De vroegere minister van buitenlandsche zaken in Zweden, Sandler, hield in het Zweedsche parlement een opzienbarende rede, waarin hij aandrang op militaire interventie ten behoeve van Finland. Sandler is juist van een groote reis door Finland teruggekeerd en sprak vol bitterheid over de schipbreuk der Scandinavische samenwerking.

Donderdag 18 Januari

Ook in Londen vond een geweldige ontploffing plaats, doch hier in een kruisfabriek. Men deelt van officieele zijde mede: Het ministerie van Bevoorrading betreurt ten zeerste, dat zich vanmorgen in één harer fabrieken, gelegen in het noorden van Londen, een explosie heeft voorgedaan. Vijf menschen werden gedood en een aantal arbeiders gekwetst, de meesten van hen werden echter slechts licht gewond. Er wordt een onderzoek ingesteld naar het ongeval.

Hoewel officieel niets over de oorzaak gezegd is, vermoedt men, dat hier sprake is van sabotage.

MILITAIREN OP URK GEÏSOLEERD

Ongeveer vijftig militairen, die met de laatste boot of over het ijs of den dijk op Urk zijn gekomen, hebben aanzegging gekregen, zich zoo spoedig mogelijk bij hun garnizoenen te melden, aangezien hun verloftijd reeds lang verstreken is. Vanmorgen is een detachement militaire politie, bestaande uit acht man, met een vliegtuig op Urk aangekomen om het transport te begeleiden. De sneeuw ligt echter meters hoog op den dijk van Urk naar Lemmer en er is geen doorkomen aan. Het is dan ook de vraag of men voorloopig den tocht zal kunnen aanvaarden.

Na het Nederlandsche schip de „Arendskerk" zijn opnieuw twee neutrale schepen getorpedeerd, n.l. het Noorsche s.s. „Fagerheim" in de golf van Biscaye en het s.s. „Enid" van dezelfde nationaliteit aan de noordoostkust van Engeland. Twee Britsche schepen liepen op mijnen.

In de Duitse vliegtuig-fabrieken wordt met evenveel energie aan den aanbouw van nieuwe toestellen gearbeid als in de Fransche en Engelsche. Een kijkje in de montage-hall der Bucker-fabrieken te Rangsdorf bij Berlijn.

Ten vierde heeft men zelfs van Nederlandsche zijde toegegeven, dat het schip als reisdoel had een Zuid-Afrikaansche haven, dat wil zeggen een haven van een der oorlogvoerende mogenheden.

Voor de beschuldiging, dat het schip pogingen tot ontvluchting zou hebben gedaan en radioseinen zou hebben uitgegeven, heeft in ons land groote verbazing gewekt. Men wacht echter nog de voor den consul-generaal door den gezagvoerder afgelegde scheepsverklaring af. De regeering van Uruguay heeft een nota aan de Duitse regeering gezonden, waarin medegedeeld wordt, dat het wrak van de „Graf Spee” niet langer in de monding van de Rio Plata kan blijven liggen, daar het veel last voor de scheepvaart oplevert. Indien Duitschland geen maatregelen neemt om, voor zestien dagen zijn verlopen,

het wrak te verwijderen, zal de regeering van Uruguay daarvoor zelf zorgen. Dr. Walter Meerhoff, een dokter van Duitse afkomst, die na den zeeslag tusschen de „Admiraal Graf Spee” en Britsche oorlogsschepen verklaard had, dat veertien gewonde matrozen van de „Graf Spee” verschijnselen van gasvergiftiging vertoonden, is door de regeering van Uruguay uit zijn functie in een rijkskliniek ontslagen. Het besluit is ondertekend door den president van Uruguay en den minister van Gezondheid. Een officieele Urugeesche commissie van onderzoek, samengesteld uit negen doktoren, heeft kort geleden geconcludeerd, dat er geen sporen van gas waren te constateeren.

De strijd bij Salla is nog steeds onbeslist, want bij Kemijärvi, op dertig km. ten westen van Salla, zijn vandaag weer hardnekkige gevechten geleverd, die den geheelen dag aanhielden. Wel is waar is de Sovjet-Russische aanval bij Kemijärvi (ongeveer in het midden van Finland) mislukt en zijn de Russen, die deze plaats ernstig bedreigden, bij de tegenaanval van de Finnen over een afstand van tal van kilometers teruggedreven, doch van een beslissing in den strijd kan men nog niet spreken.

Het origineele manuscript van de eerste Zweedsche film, waarin Greta Garbo, toen zij nog heel jong en onbekend was, optrad, zal publiek geveild worden ten bate van Finland.

Het Japansche ministerie van oorlog heeft in 120.000 exemplaren een geschrift verspreid, dat den titel draagt: „De legers van Japan en van de buitenlandsche mogenheden”.

Wat de Sovjet-Unie betreft, wordt in het pamflet gezegd, dat dit land zijn traditioneele politiek van expansie naar het oosten voortzet en een uitdagende houding aanneemt, door troepen in de grensdistricten te concentreren.

Zaterdag 20 Januari

De gezant der Vereenigde Staten bij het Nederlandsche hof, de heer George

Volgens den regeeringspersdienst zijn vanavond op groote hoogte vreemde vliegtuigen over het noord-oostelijk deel van ons land gevlogen. Zij zijn van den grond af beschoten. Daar enkele aanwijzingen deden vermoeden, dat het Britsche vliegtuigen waren, heeft men te Londen om opheldering gevraagd.

De vreemde vliegtuigen zijn vanavond omstreeks half negen in Twente gehoord. Klaarblijkelijk betrof het wederom een vlucht voor het uitstrooien van pamfletten, want evenals bij vorige gelegenheden kwam een aantal dezer pamfletten op Nederlandsch grondgebied, o.a. in de omgeving van Enschede en Almelo terecht.

De pamfletten vormen 'n krant van acht pagina's. De eerste pagina draagt tot titel: „Luftpost-Ausgabe no. 1, eerste jaargang van de „Wölkiger Beobachter”.

Vrijdag 19 Januari

De Roemeensche minister van buitenlandsche zaken, Gafencu, is vanavond naar Timisoara vertrokken, in de omgeving waarvan hij een ontmoeting hebben met zijn Joegoslavischen collega Markowitsj.

Aan deze bespreking, die twee weken voor de bijeenkomst van de Balkanconferentie plaats vindt, wordt te Boekarest bijzondere aandacht geschonken, want zij houdt verband met het plan, binnen het kader van de Balkanconferentie, zij het dan ook niet officieel, bepaalde vraagstukken op te lossen betreffende het Hongaarsch-Roemeensche probleem, dat door de besprekingen van Ciano en Csaky te Venetië in een nieuw stadium is getreden. Voorts houdt de ontmoeting tusschen Gafencu en Markowitsj verband met het Roemeensch-Bulgaarsche vraagstuk, dat eveneens om een oplossing vraagt.

REDE VAN GOEBBELS

Minister Goebbels richtte zich hedenavond te Posen tot vijfduizend Duitschers, die uit de Oostzeegebieden naar Duitschland zijn teruggekeerd.

Hij zei o.a.: De huidige oorlog is in werkelijkheid een strijd tusschen de over-verouderde plutocratie en het nieuwe nationaal-socialistische Duitschland. Die onvruchtbare plutocratie was tot het besef gekomen, dat zij tegen een staat van tachtig millioenen mensen in het hart van Europa op den duur niet stand kon houden.

Niet het Engelsche volk en ook niet het Fransche volk zijn de rijkste volken der aarde. Over hen heerschen een paar honderd plutocraten, die ongetwijfeld

de rijkste mensen der wereld zijn. Zij hielden het grootste deel der aarde onder hun contrôle. Zij plunderden alle volken, die zij onder hun heerschappij konden brengen, zonder te letten op het welzijn der natie. Het spreekt vanzelf, dat zij ter camouflage van dit alles moraalsprenken in den mond namen.

Op het oogenblik houdt men zich te Londen en Parijs bezig met het oplossen van politieke raadseltjes. De prijsvraag, die in de bladen van de westerse plutocratiën steeds weer met veel ijver en met steeds grootere fantasie wordt uitgedacht is deze: „Wat zal Hitler doen?”

Zoo zeide men te Londen en Parijs, dat Hitler, omdat hij geen uitweg meer wist, via de neutrale staten of via het Vaticaan of via Rome of Washington de vredesmogelijkheden polste. Een paar dagen later echter werd weer gezegd, dat Hitler definitief tot een offensief had besloten en dat elken dag en elk uur zijn verpletterende slag verwacht kan worden.

Doch er bestaat voor de Duitse regeering geenlei aanleiding op deze hysterische alarmberichten in te gaan. Het Duitse volk ziet hierin slechts de angstneurose van de wereldparasieten.

Het is ook niet de taak van de Duitse regeering op elk alarmbericht, waarmede Londen of Parijs de wereld zenuwachtiger tracht te maken, te reageren.

WAAROM DE „ARENDSKERK” GETORPEDEERD WERD.

Van Duitse zijde geeft men vier redenen op, waarom de „Arendskerk” getorpedeerd werd:

Ten eerste had de „Arendskerk”, zooals de Duitse onderzeehoofdmantandant constateerde, contrabande aan boord, hetwelk op zichzelf reeds een voldoende reden tot torpedeering was.

Ten tweede ondernam de „Arendskerk” een poging tot ontvluchten, toen het schip werd aangehouden, ten einde het aan een contrôle te onderwerpen.

Ten derde heeft de „Arendskerk”, in strijd met de genoemde regelen, radiosignalen uitgezonden, waardoor de veiligheid van den Duitschen onderzeeër in gevaar werd gebracht.

Minister van de propaganda, dr. Josef Goebbels, hield 'n rede in Posen.

Aflossing van de frontlinie. Een afdeling soldaten, die juist de eerste linies heeft verlaten, trekt door een Fransch dorp.

A. Gordon, heeft vandaag een bezoek gebracht aan H.M. de Koningin, dat 20 minuten heeft geduurd.

Vandaag is tevens de tekst van het antwoord van den paus op de Kerstboodschap van Roosevelt gepubliceerd, waarin o.a. gezegd wordt:

De gedenkwaardige boodschap, die gij mij hebt doen toekomen aan den vooravond van Kerstmis, heeft op de smarten, op de beklemmende zorgen en op het verdriet der in den maalstroom van den oorlog meegesleepte volken een straal van hoop, troost en vertrouwen doen vallen, die u de spontane erkentelijkheid van alle weldenkenden heeft ingebracht.

Een karakteristieke trek van deze boodschap heeft zeer bijzonder onze aandacht getrokken, te weten het nauwe geestelijke contact er van met de gedachten, gevoelens, verwachtingen en verlangens der massa's, dat wil zeggen met die lagen van de bevolking, waarop het meest, en in tot dusver ongekende mate, de last van smarten en opofferingen der huidige zoo verontrustende en stormachtige ure weegt.

Het gebaar is anderzijds een voorbeeldige daad van hartelijke broederschap en solidariteit tusschen de Nieuwe en de Oude Wereld in de verdediging tegen den ijswind der agressieve en destructieve atheïstische en anti-christelijke tendenties, die dreigen de bronnen te doen opdrogen, waaruit de beschaving is voortgekomen en gegroeid.

VANDAAG WEER VERLOVEN TOEGESTAAN IN BELGIË

Aan vrijwel alle troepen in België zijn vandaag weer extra-verloven toegestaan. Op het ministerie van defensie worden thans maatregelen overwogen soldaten te mobiliseren, die in het economisch leven een belangrijke rol spelen. Dit alles wijst er op, dat de gedeeltelijke ontspanning blijft voortduren. Door sommigen wordt er nochtans op gewezen, dat reservisten uit de faze E, de laatste faze om de mobilisatie algemeen te maken, worden opgeroepen.

Men wijst in ons land op een merkwaardige berichtgeving over Nederland in de Duitse pers. In groote koppen wordt gewag gemaakt van „Nachtelijke vluchten van den vijand over Hollands grenzen”, terwijl nadere berichten of artikelen hierover ontbreken. Men vraagt zich in ons land af, wat dit te beteekenen heeft, in aanmerking nemend, dat over de torpedeering van de „Arendskerk” of de „Slie-drecht” en over het verschijnen van Duitse vliegtuigen boven ons land niet gerept werd.

REDE VAN HALIFAX EN CHURCHILL

Halifax en Churchill hielden vandaag ieder een rede, waarvan wij eenige passages citeeren. Halifax zei o.a.

Het is niet in het openbaar belang mede te deelen, welke maatregelen de regering genomen heeft om haar verplichting van hulpverlening aan Finland na te komen. Maar gij kunt er op rekenen,

dat uw regering er voor zal zorgen, dat onze verbintenis geen leege uitdrukking blijft van academische formeele sympathie.

Churchill besprak de houding der neutralen:

Deneutralen daarentegen zijn ter zee en te land slachtoffers van Hitler. Kijkt naar de kleine, oude, historische staten in het noorden. Of kijkt naar de beangste volken van den Balkan, of het Donauebekken, waar de vastbesloten Turken achter hen staan. Ieder van hen vraagt zich af, wie het volgende slachtoffer zal zijn.

Een Duitse majoor maakt een noodlanding in België met plannen voor een inval in een land, welks neutraliteit Duitschland nog onlangs gezworen had te zullen eerbiedigen. In Roemenië vreest men voor een verdeling tusschen Moskou en Berlijn. De Zwitsers bewapenen en bezetten hun bergpassen.

De Nederlanders, wier diensten aan de Europeesche vrijheid men zich nog zal herinneren, als Hitler zal zijn verdwenen, staan langs hun dijken, zooals zij ook vroeger tegen de tirannen post gevat hebben.

Geheel Scandinavië heeft zorgen over de nationaal-socialistische en bolsjewistische bedreigingen. Doch Finland toont schitterend wat vrije mannen kunnen doen. Zij hebben de onmacht van het roode leger en de roode luchtmacht bewezen, vele illusies over Sovjet Rusland zijn vernietigd. Wij kunnen niet zeggen, wat het lot van Finland zal zijn. Wij kunnen ons echter niets droevigers voorstellen dan dat dit prachtige noordsche ras tot slavernij gebracht zou worden door het brute geweld en de overmacht.

Wat zou er gebeuren, indien alle neutralen, die ik genoemd heb, overeenkomstig het Volkenbondspact hun plicht deden en met de Britsche en Fransche rijken optrokken tegen de agressie? Op het oogenblik buigen zij nederig voor de Duitse dreigementen.

Allen hopen, dat de storm voorbij zal gaan, als zij aan de beurt zijn. Doch de storm zal niet voorbijgaan. Hij zal zich naar het zuiden en naar het noorden uitbreiden en niet spoedig ophouden, tenzij door gemeenschappelijke actie.

Indien Engeland en Frankrijk een eerloozen vrede moeten sluiten, zal er niets overblijven van de kleinere Europeesche staten, met hun scheepvaart en hun bezittingen, zij zullen verdeeld worden door het nationaal-socialisme en bolsjewisme.

BIJZONDERHEDEN OMTRENT HEINKEL-TOESTEL

Het is bij onderzoek van een in den herfst 1939 in Schotland neergeschoten Heinkel 3-K-bommenwerper gebleken, dat vele Duitse vliegtuigen tegenwoordig geen carburator meer bezitten; de brandstof

wordt direct in de cylindres gespoten. Het uitschakelen van den carburator levert groote voordelen op, omdat hij vaak aanleiding geeft tot storingen, vooral bij bevrozen, waardoor dikwijls bij vluchten in Poolgebieden motordefecten ontstaan.

Tot nu toe zijn tachtigduizend volks-Duitschers uit Oost-Polen over de Duitseh-Russische grens gevoerd.

Van hen zijn vijfendertigduizend naar het oude Duitse rijksgedebied gebracht, waar zij in goed ingerichte kampen hun overplaatsing naar de Duitse Oostgouwen afwachten. Tijdens deze volksverhuizing kwamen slechts vijfendertig sterfgevallen voor, terwijl zesenzestig kinderen ter wereld kwamen.

Het fortuin van den industrieel Fritz Thyssen, dat onlangs door den Duitschen staat is gefisceerd, bedroeg tweehonderdtwintig miljoen mark. Men neemt aan, dat de Thyssen-Werke een rijkaconcern zullen worden.

De minister-president van Noorwegen heeft heden in het Storting verklaard, dat Noorwegen niet voornemens is zijn neutraliteit prijs te geven. De verontwaardiging over den Russischen inval in Finland was algemeen, doch dit gevoel voor rechtvaardigheid behoefde geen inmenging te beteekenen. De premier besloot met den wensch, dat men er spoedig in zal slagen, een vrede te verkrijgen, die zoo gunstig mogelijk zou zijn.

Geheel Zuid-Finland is vandaag hevig gebombardeerd. Het weer is voor de vliegeniers vrij gunstig, zoodat men verwacht, dat deze aanvallen ook de volgende dagen zullen voortduren.

Zondag 21 Januari

De Finsche luchtmacht is na de Russische aanvallen op de Zuid-Finsche steden tot een tegenaanval overgegaan. Volgens de officieele Finsche berichten zijn vandaag een aantal Sovjet-Russische luchtbases in Estland gebombardeerd. Bovendien zouden de Russische verdedigingswerken van Kroonstad bestookt zijn. Naar het Finsche legerbericht meedeelt zijn elf Russische bommenwerpers neergeschoten.

De Britsche torpedojager „Grenville” is door een mijn of een torpedo in de Noordzee tot zinken gebracht. Honderdachtien officieren en manschappen zijn gered, van acht man is bekend dat ze dood zijn, 73 worden vermist; men moet aannemen, dat ze zijn omgekomen.

WEER PERIODIEK VERLOF IN NEDERLAND

De regering acht den toestand thans zoo — aangenomen, dat daarin geen onverwachte veranderingen ten ongunste ontstaan — dat met ingang van Woensdag 24 Januari (vertrek Dinsdag 23 Januari na den dienst) opnieuw periodieke verloven verleend kunnen worden. Deze datum kon niet vroeger worden gesteld om verkeerstechnische redenen.

Een torpedo, op het oogenblik dat deze van de „Wakeful”, een Britschen torpedojager wordt gelanceerd.

Winston Churchill, de Britsche minister van Marine.

Mijn man is helaas niet thuis!

Ik zal hem echter mededeelen, wat U gezegd heeft: Dr. Schieffer's Stofwisselingzout bij verstopping, overtollig vet, reumatiek, onzuivere huid, aambeien met succes gebruikt door U en Uw vrienden. Ook voor grondige darm- en bloedzuivering geen beter middel dan:

Dr. Schieffer's Stofwisselingzout

Per flacon fl. 1.05 Dubbel-flacon fl. 1.75
bij apothekers en vakdrogisten.

*Rita werd
steeds gevraagd*

Op het bal verschenen dames in de kostbaarste avondtoiletten. Rita was heel eenvoudig gekleed en toch was zij aantrekkelijker dan de anderen. Geen wonder! Niemand had zulk zacht glanzend haar als Rita, dat zij geregeld verzorgde met Brunetta, het moderne haarwasmiddel. Blondona en Brunetta zijn geheel alkali-vrij. Blondona, dat Kamilloflor bevat, geeft donker worden blond haar een mooie, lichte tint en Brunetta verleent door het preparaat Hequil donker haar een diepe glans.

BLONDONA
VOOR BLOND HAAR
BRUNETTA
VOOR DONKER HAAR
DE MODERNE ALKALI-VRIJE HAARWASMIDDELEN.

LAAT UW HAAR DOOR UW KAPPER BEHANDELEN MET ONZE
PASTA VLOEBARE SHAMPOOS BLONDONA V. OF BRUNETTA V.

VECHTENDE VISSCHEN Een nationale sport in Siam

Als een rijke, Siameesche sportman een visschengevecht gaat bijwonen, bestaat er voor zijn echtgenoot voldoende aanleiding om zich bij voorbaat ongerust te maken. De vrouw van een Amerikaanschen boksenthou-siast brengt menigen avond in eenzaamheid door, omdat haar man zich in zijn vrijen tijd meestal in of nabij den ring bevindt; maar in Siam loopt de vrouw van een visschengevecht-liefhebber zelfs kans haar echtgenoot straatarm te zien terugkeeren. Niet alle worden bij het wedden fortuinen verloren en gewonnen, maar de Siameezen zien er in hun verblind enthousiasme zelfs niet tegen op hun huis met meubilair als inzet te wagen.

En de oorzaak van dit alles is de ongebreidelde strijd lust van een kleinen visch met de afmetingen van een stekelbaarsje, die in de wetenschappelijke wereld bekend staat als „Betta Splendens”. Het diertje is nauwelijks vier centimeter lang, doch zoodra het tot een schermutseling komt, blijkt de kleine vechtersbaas „geladen met dynamiet”.

Deze Siameesche visschen worden óók buiten Achter-Indië geteeld, doch niet om hun vechtlust te exploiteeren, doch hoofdzakelijk om hun prachtige kleuren, blauw, groen en rood, of om de regenhoogcombinaties van deze tinten. Eigenaardig is echter, dat, wanneer de visch — het gaat om de mannetjessoort — zich alleen en in rust bevindt, de kleuren meestal dof zijn. Zoodra hij echter wordt geprikkeld door de onwelkome aanwezigheid van een soortgenoot begint hij te schitteren met een metaalachtigen glans.

Hun bewegingen zijn doorgaans bliksemsnel. Zoodra de tegenstanders elkaar in het oog krijgen, steken ze hun vinnen op en schieten op elkaar af. De rijke Siameezen, die zich hoofdzakelijk voor dezen strijd interesseeren en zelfs de visschen ophitsen, zitten vlak bij een grooten, glazen bak, om geen onderdeel van het gevecht te missen. Ingespannen volgen ze iedere beweging van de gevinde tegenstanders.

Sommige details in den strijd eischer het oog van den „vakman” om ze te kunnen waarnemen. Maar de strijders in hun kleine „arena” toonen, ondanks hun woestheid en snelheid, het grillige temperament van iederen circusartiest. Het water moet bijvoorbeeld een bepaalde temperatuur hebben, anders steken ze geen vin uit. Onlangs wilden de leden van een Amerikaansch visch-college, „de Haak, Lijn en Dobberclub”, de inwijding van een nieuw clubgebouw opluisteren met een origineel Betta-Splendens-vischduel.

Maar de visschen kwamen niet los. Dit was echter geen gevolg van lafheid. Men stelde vast, dat de temperatuur niet hoog genoeg was; de club kon dus niet eerder van het gevecht genieten dan nadat er binnen de muren van het gebouw een waarlijk tropisch klimaat heerschte.

In de streek, waar de Betta-visch wordt gevangen, is het water warm genoeg om den strijd lust te kunnen prikkelen. Zoodra het water afkoelt, bekoelt ook de woede; zeer lage temperaturen zijn natuurlijk fataal.

De jonge vischjes begeven zich reeds vroeg op het oorlogspad. Zoodra ze in staat zijn een rugvin te schudden, treden ze in de „vinstappen” van hun in den strijd geharde vaders. Een goede Siameesche vechtvisch moet uiterst vlug zijn in het vin-werk, maar de woeste aanval vormt natuurlijk de hoofdzak.

Tijdens het gevecht is het gebruik van tanden toegestaan en wanneer een Siameesche vechtvisch boos is, dan ontbloot hij zijn gebit als 'n woedende leeuw. Soms zou men verwachten, dat hij gaat grommen.

In Siam is een openbaar gevecht voor den visch een kans, die hem slechts zelden in zijn leven wordt geboden. Hij, die verliest, wordt voorgoed uitgesloten van alle verdere gevechten en kan zich slechts nuttig maken door het opvoeden en oefenen van jonge visschen tot toekomstige strijders.

De onderlinge haat tusschen de Betta-visschen is niets anders dan een hevige jaloezie, die door dezen vechtlust tot uiting komt. De mannetjes vechten alleen tegen hun geslachtsgenooten en niet tegen de wijfjes, om de eenvoudige reden, dat de wijfjes zich niet verdedigen. En in het bestrijden van een weerloos wezen zit geen aantrekkelijkheid.

Het eigenlijke doel van den strijd, die bestaat uit de vernietiging van den mannelijken medeminnaar, wordt echter door toedoen der Siameesche organisatoren niet bereikt. De winnende visch in een georganiseerd duel verliest feitelijk altijd, want de verliezer krijgt automatisch de vrouwelijke collega toegewezen, terwijl de krijgsman zich voor nieuwe gevechten moet gereedhouden. Natuurlijk ontnemt men den grootsten vechtjassen niet alle gelegenheid om zich voort te planten, want de Siameesche vechtvisschen worden met zorg gekweekt en bezitten zelfs een stamboom, die terugwijst op de verdiensten van hun strijd lustige voorvaders.

De mannetjes zijn zoo verblind in hun onderlingen haat, dat ze moeten worden gescheiden, zoodra men het verschil tusschen hen en de wijfjes kan vaststellen. Maar zelfs vanuit de verschillende bakken staren ze elkaar nog woedend aan: voedsel beteekent voor hen minder dan een „knokpartij” met een soortgenoot.

Het is zelfs zoo sterk, dat ze al razend worden, als hun een spiegel wordt voorgehouden, want ze weten onmiddellijk of ze een mannetje voor zich hebben. Hoogstwaarschijnlijk koesteren ze een weinig waardeerende meening over hun eigen spiegelbeeld en maken ze onvriendelijke opmerkingen over het domme gezicht van den visch in den spiegel.

Dat de buitensporige vechtlust van de Betta-visch tot overmatige gokkerij leidt tusschen de Siameezen staat vast. Menigen heeft alles, wat hij bezat, bij dergelijke wedstrijden verloren. Maar den een z'n dood is den ander z'n brood, luidt het spreekwoord en dit geldt ook hier. De koning van Siam is de eenige, die een vergunning tot het houden van dergelijke gevechten kan afgeven en de financieele baten, die hieruit voor den vorst voortvloeien, zijn aanzienlijk.

Sommige vrouwen denken aan alles!

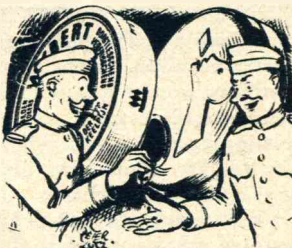
Bij het leger wordt den heelen dag gerookt. Dat houdt den goeden geest erin.

Dat voortdurende rooken prikkelt echter de slijmvliezen en daar kan een hardnekkige bronchitis uit voortkomen.

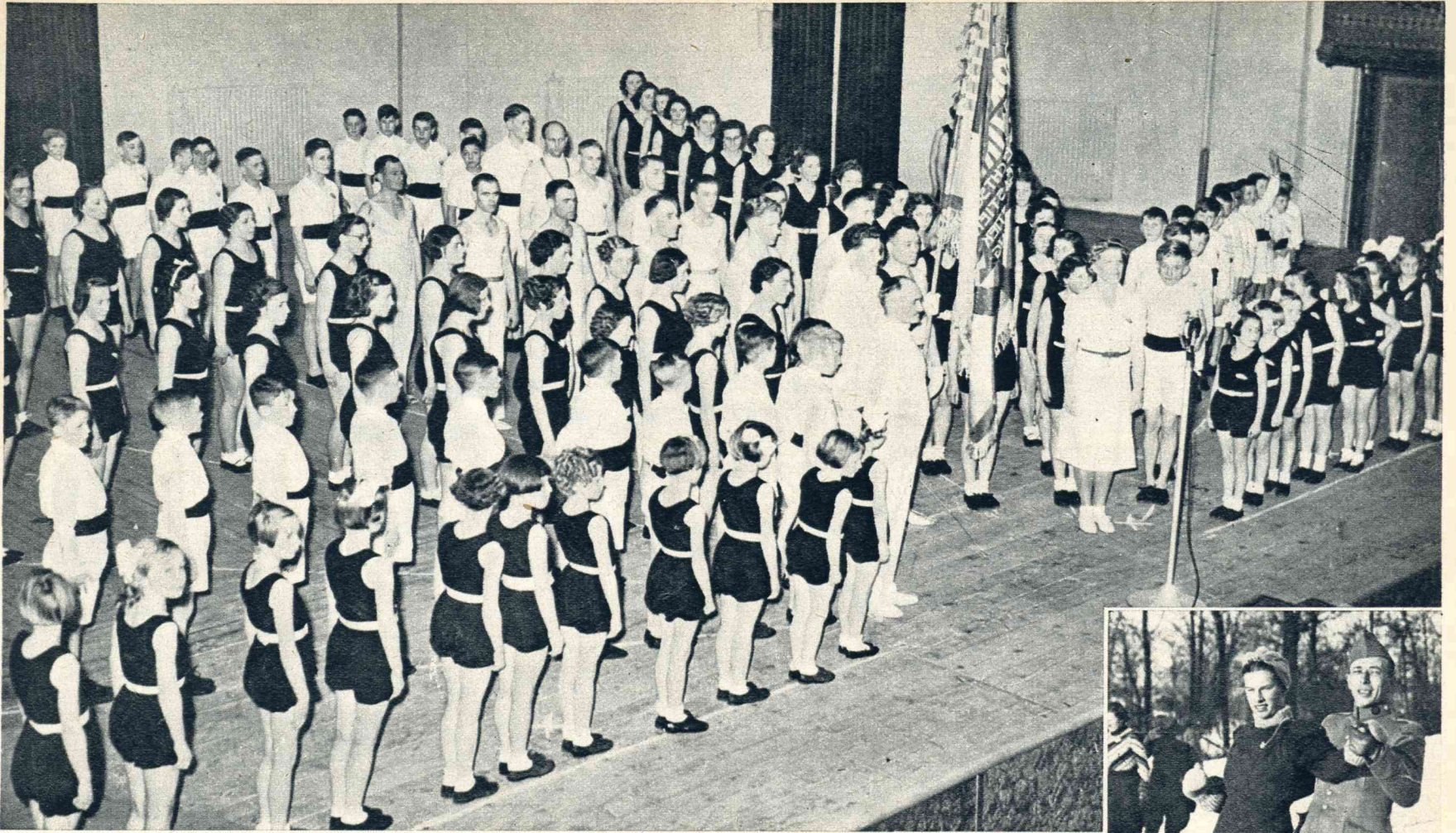
Gelukkig zijn er nog vrouwen, die aan alles denken en bij elk pakketje een groote doos Wybertjes meesturen.

Wybert-tabletten zijn het beste middel tegen hoest, verkoudheid en prikkeling in de keel.

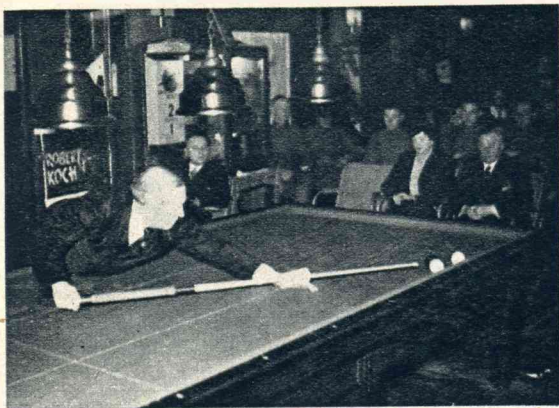

Alleen in origineele blauwe dozen à 25, 35 en 60 cent.

De gymnastiekvereniging D. O. O. te Utrecht gaf Zaterdag haar jaarlijksche uitvoering in de groote zaal van Tivoli. Opmarsch tijdens het spelen van het clublied.

SPORT

In „Bristol" te Arnhem werd gedeeltelijk in het kader van O. en O. een persoonlijke biljartwedstrijd gespeeld tusschen den oud-wereldkampioen Jan Dommering (Arnhem) en dhr. K. v. d. Pol van de B. V. „De Maus" te Rotterdam. Dommering, die de partij met 1000 tegen 778 caramboles won, aan stoot.

In de Markthal te Amersfoort vond Zaterdag een groote simultaan-schaakseance voor militairen plaats. Paul Keres, dr. Max Euwe, Landau e.a. gaven den soldaten partij. Dr. Euwe in actie tegen één van zijn vele tegenstanders.

Jong Staphorst in stemmige kleederdrucht op de schauts.

Duizenden bezochten Zondag j.l. Bloemendaal, waar de bobsleesport op den Hooge Duin en Daalscheweg hoogtij vierde.

Op de banen van de ijsvereniging „Zeist" werden Vrijdag j.l. wedstrijden gehouden, waaronder schoonrijden voor paren. Mej. D. van Lonkhuijzen en sergeant Jonkers legden beslag op den eersten prijs.

Tot de enthousiaste beoefenaar Z. K. H. prins Bernhard, die in d

ook H.K.H. prinses Juliana o
hard, die op de zwaar besne
omgeving van Wassenaar zie
schen de overige wintersport-
Het was een prachtige Z
zwaren sneeuwval de pret v

SKIËN IN DE DUINEN

De duinen in de omgeving van Bloemendaal waren een geweldig aantrekkingspunt. De reis naar omhoog duurt weliswaar erg lang, maar dat hebben de echte liefhebbers er gaarne voor over.

EEN NIEUWE HOLLANDSCHE WINTERSPORT

De oorlog is aan vele dingen schuld. Op verschillende manieren heeft iedereen tal van kleine of zelfs groote ongemakken ondervonden en zelfs de sport werd door hem beïnvloed. Vooral de wintersportliefhebbers zagen bij het uitbreken van dezen nieuwen oorlog hun vakantie in de bergen in rook opgaan. De meest enthousiaste ski-liefhebber heeft evenwel niet kunnen dromen, dat hij deze wintersport bij uitnemendheid op zoo'n prachtige wijze in eigen

land zou kunnen beoefenen. Want plotseling zijn in het afgelopen week-end, toen opnieuw een dik pak sneeuw gevallen was, de ski-latten en stokken te voorschijn gehaald, en overal waar dit maar even mogelijk was — in de duinen nabij Zandvoort, Bloemendaal en Wassenaar, bij het bekende Kraantje Lek te Overveen, in het noorden van ons land en natuurlijk in Limburg en zelfs ook in Brabant — werden de ski's ondergebonden en waande een ieder, die hieraan deelnam, zich in de Zwitsersche Alpen. Tot de velen, die van deze prachtige sport genoten, behoorden

Een hotel in de Zwitsersche Alpen? Neen, zooals u ziet een opname van de uitspanning Kraantje Lek te Overveen, genomen tijdens het lunch-uur.

„De weg terug” op den Donderberg bij Leersum.

De uitgestrekte duinen nabij Udenhout, tusschen Tilburg en Den Bosch, waren voor de wintersport-liefhebbers zeer in trek. Zelfs uit Eindhoven en andere steden van ons land kwamen zij om hier hun hart op te halen.

Tot de enthousiaste beoefenaars behoorden ook H. K. H. prinses Juliana en Z. K. H. prins Bernhard, die in de omgeving van Wassenaar 'n ski-tocht maakten.

In zijn modernen open wagen arriveerde de Prins op het ski-terrein. Op den voorgrond prinses Juliana.

ook H.K.H. prinses Juliana en Z.K.H. prins Bernhard, die op de zwaar besneeuwde heuvels in de omgeving van Wassenaar zich ongedwongen tusschen de overige wintersport-liefhebbers ophielden. Het was een prachtige Zondag, die door den zwaren sneeuwval de pret van de schaatsliefheb-

bers danig in de war gestuurd heeft. Maar een nieuwe sport heeft hiermede haar intrede in ons land gedaan en velen hebben van een echt wintersch festijn, waarvoor steeds het buitenland opgezocht diende te worden, nu op eigen bodem naar hartelust kunnen genieten.

Bloemendaal
vnt. De reis
lang, maar
re voor over.

EN SPORT

tseling zijn
nieuw een
en en stok-
al waar dit
inen nabij
r, bij het
het noor-
imburg en
ki's onder-
eraan deel-
t de velen,
behoorden

chen Tilburg en Den Bosch, waren voor de winter-
hoven en andere steden van ons laad kwamen zij
hart op te halen.

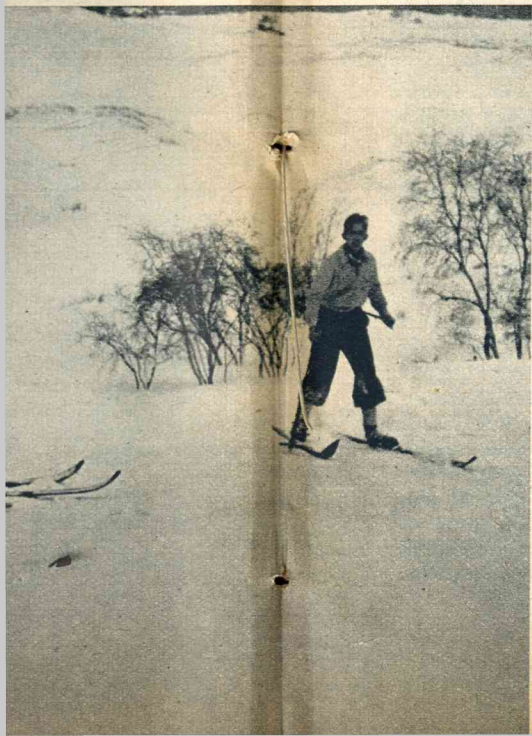
Nog een prachtige opname in de duinen nabij Kraantje Lek te Overveen.

De prachtige natuur verhoogde het genoegen voor de ski-enthousiasten.

Als je het goed leeren wilt, moet je er niet tegen opzien, eens een keertje flink te vallen.

Een fraaie sprong van een ver-gevorderden skiër!

Het gebod zijns vaders....

DOOR WILLEM VAN WAESBERGHE

Merkwaardig! Wat hem toen zoo diep griede, leek nu onbelangrijk. En waar hij in die dagen het minst op lette, stond nu onuitwischaar in zijn geheugen en ziel gegrift.

Hij was in opstand gekomen tegen het door zijn vader vastgestelde huwelijk en besefte pas nu, dat dit verzet niet bedoeld was tegen het huwelijk zelf, maar veeleer tegen de dwingelandij van zijn vader. Om zijn woede bot te vieren, om voldoening te krijgen voor hetgeen in zijn oogen een vernedering was, had hij niet gearzeld, een onschuldige en hem onbekende meisje te smaden. Want Charlotte Bunschoten was hem een onbekende gebleven.

Tijdens de verloving had hij het meisje twee- of driemaal ontmoet en dan nog iederen keer haar blik gemeden: het was alsof hij zich — onbewust — schaamde voor hetgeen hij reeds tijdens de verloving van plan was. Op den huwelijksdag zelf had hij haar niet éénmaal aangezien; ten minste, hij kon het zich niet herinneren. Aan den arm van zijn bruid was hij naar raadhuis en kerk en terug naar de Heusekom gegaan, zonder besef van wat rond hem gebeurde, onbewust van hetgeen hij zelf sprak of deed; op zijn trouwdag was hij geweest als een loeiende vlam, terend op en voortgestuwd door een onuitputtelijke oliebron van wraak.

En nu? Zelfs na tien maanden, in volmaakte kalmte, kon hij zich het gelaat niet herinneren van de vrouw, met wie hij voor God vereenigd was. Hij zag slechts een paar verschrikte meisjesoogen; kinderoogen. Hij zag een bruid in witte japon; haar wangen waren witter dan de japon en haar oogen waren in doodsangst en afschuw op hem. Alexander van Heusden, gericht. Hij zag het kind wankelen en door zijn vader worden opgevangen. Hij herinnerde zich niet haar stem; geen enkele van haar gebaren. Ze kon hem op straat passeeren en hij zou haar niet herkennen. Ze was hem vreender dan de werkvrouw, die zijn woning schoon hield.

De haat tegen zijn vader was in die tien maanden verdubbeld, verviervoudigd en tot een obsessie geworden. „t Is zijn schuld,” hield hij zich nog dagelijks voor. „Hij wilde mij opofferen aan zijn koopmansplannen. Ik telde niet mee en dat meisje evenmin; hoofdzaak was, dat ik hem met het huwelijk kon steunen bij de Coezewine Culture Maatschappij!” Op den avond, dat hij de Heusekom verliet, werd hij voortgedreven door slechts één gedachte: „Wraak! Ik moet hem treffen in wat hem het dierbaarst is: in zijn geld. Ik moet rijk worden, rijker dan hij.”

In zijn trouwpak was hij te paard gesprongen en door de felle sneeuwvacht naar Doetinchem gestormd. In een herberg, waar een glas warme wijn werd gedronken, verlangde hij papier en inkt en schreef: „Kom dadelijk Chaussee d'Antin”. Meer niet. Het schrijven werd geadresseerd aan Hendrik Carseboom. „Dorkhout,” zei hij tegen den kastelein, die hem kende, „laat dat morgenochtend bezorgen op de Heusekom. t Is een brief voor mijn bediende. Maar let wel: de brief moet aan Carseboom persoonlijk overhandigd worden en niemand anders mag weten dat het schrijven van mij komt.”

„In orde, jonker,” zei de kastelein en de brief werd bezorgd.

Over Antwerpen en Brussel keerde hij terug naar Parijs. Waar moest hij anders naar toe? Parijs immers was de eenige stad waar een intelligent man fortuin kon maken. Parijs, tijdens het laatste decennium van het keizerrijk, was de magneet die de gelukzoekers van alle landen der wereld aantrok. Het was, alsof men in de Fransche hoofdstad reeds den adem speurde van de naderende catastrofe die het brilante keizerrijk zou bedelven. Men leefde er als op een vat buskruit: men leefde er in een ononderbroken roes van feest en schoonheid. Een man, wiens longen verteerd worden door moorddadige bacillen, maakt nog op den laatsten dag van zijn leven grootsche plannen voor de toekomst; hij heeft hoogroode wangen en schitterende oogen en zijn hoop schijnt onverwoestbaar. Aldus was het in

KORTE INHOUD VAN HET VOORGAANDE:

Alexander, zoon van baron Willem van Heusden en student te Parijs, krijgt van zijn vader een brief in ultimatumvorm, om dadelijk naar Holland terug te komen. Bij zijn thuiskomst wordt hij voor een dubbele taak gesteld: werken en trouwen binnen den kortst mogelijken tijd. Hij stemt er voorloopig in toe zijn vijfentwintigjarig hart neer te leggen aan de voeten van Charlotte Bunschoten, dochter van den vriend zijns vaders. De baron heeft den huwelijksdatum al bij voorbaat vastgesteld, de huwelijksreis uitgestippeld en Alexander schikt zich in het schijnbaar onvermijdelijke. Eindelijk breekt de huwelijksdag aan. De plechtigheid wordt voltrokken in het kleine kerkje te Heusden, maar na de ceremonie neemt Alexander van Heusden hals over kop de vlucht. Intusschen begint in Frankrijk het voorspel van belangrijke gebeurtenissen. De kwestie van het Suez-kanaal dreigt Engeland en Frankrijk tegen elkaar in 't harnas te jagen. Millioenen staan op het spel. Op 't critieke moment keeren de kansen en Alexander van Heusden, die zijn eigen weg is gegaan, maakt de balans op van de laatste tien maanden van zijn leven.

Parijs. Ieder wilde alles genieten; ieder wilde alles wagen. De meest fantastische plannen werden gesmeed; soms slaagden ze; soms betekenden ze ondergang en dood voor de ontwerpers.

Alexander van Heusden, die enkele jaren in de stad gewoond en zich bedwelm had aan den roes van vermaak, kende dien toestand. Hij keerde terug en nam zich stellig voor, dezen tweeden keer nuchter te blijven. Anderen mochten zich bedwelmen en den dag na hun roes wakker worden met heftige zelfverwijten, hij, Alexander van Heusden, wilde koel en bedaard de voordeelen verzamelen die door dwazen en dommen verwaarloosd werden. Midden in de feestende stad wilde hij zijn fortuin opbouwen.

Het begin was razend moeilijk.

Die eerste dagen na zijn terugkomst in Parijs zou hij nooit vergeten. Hendrik Carseboom, trouw en gehoorzaam, kwam eveneens naar de Chaussee d'Antin. (Maar de heftige verwijten, die Hendrik Carseboom had moeten aanhooren van zekere dame Mina, werd Alexander nooit gewaar.) De weelderige kamer aan de Chaussee d'Antin werd spoedig verwisseld tegen een meer bescheiden woning in de rue Vivienne. „Carseboom,” zei Alexander tegen den huisknecht, „ik verbied je voor eens en altijd een woordje te reppen over het gebeurde op de Heusekom.” En toen begon de jacht op het groote avontuur.

Het jaar 1864 zette in met 'n ongemeen milde temperatuur; men had zich midden in de lente kunnen wanen. Het scheen, dat heel Parijs rendez-vous had gegeven in de rue Vivienne, waar Alexander van Heusden woonde, in de dichtbij gelegen rues Richelieu en Montmartre, in de rue Sainte Anne en de rue du Louvre. Door al die straten ging een ononderbroken deining, welke zich bewoog naar één centraal punt, naar het vierkante plein, waarop zich de meesteres der stad verhief: de Parijsche Beurs. Daar kronkelde zich een niet te stuiten stroom van rijtuigen, waarin deftige dames en heeren zaten, en sleeperswagens, getrokken door drie paarden en hoog beladen met goederen. Langs de trottoirs bewoog zich een luid pratende menigte van mannen in lange, zwarte jassen en elegant gekleede vrouwen. Men sprak er Spaansch en Arabisch, Italiaansch en Hebreuwsch, Russisch, Poolsch, Duitsch en Engelsch en, spitste men goed de ooren, dan kon men daar, in het hartje van Parijs, ook wel Fransch hooren spreken.

In de propvolle restaurants, waar men slechts kwam om bij een gebraden kip en een glas wijn aandeelen in Mexicaansche zilvernijnen te versjacheren of het faillissement van een bankiershuis te bespreken, heerschte een oorverdoovend tumult. Daar arriveerden de geheime koeriers, die de eerste berichten brachten uit Weenen, waar de Rothschilds onderhandeld hadden met den gezant van den sultan om het monopolie te verkrijgen over de Turksche tabaksregie. In de café's, bezet tot de laatste stoelen en tafeltjes, werden bij een glas zwarte koffie of een glaasje rum kapitalen gewonnen en verloren. Een dame van oude en deftige familie, verteerd door

goudkoorts, verkanselde haar landgoed tegen een paar papertjes, die een fictief en veel winst belovend aandeel vertegenwoordigden in een pas opgerichte scheepvaartmaatschappij. Tusschen de menigte op de trottoirs, in de schitterende restaurants en langs de marmeren tafeltjes der eivolle café's, voer de geest van den steeds onzichtbaren Rothschild, die in zijn kelders een milliard aan goud had opgestapeld: een onoverwinnelijk geldleger, dat zich maar even hoefde te roeren om al die kleine speculanten te vernietigen. Daar waarden ook de beursgieren rond, loerend op aas; oude mannen en vrouwen, die voor een appel en een ei aandeelen van failliete zaken opkochten en met een winst van enkele centimes verkochten. Vlak boven de hoofden der voetgangers, op de trottoirs aan de gevels der huizen, bengelden de uithangborden van makelaars, commissionairs, advocaten, deurwaarders en tolken. In de tot berstens gevulde magazijnen was van alles te koop: en gros en en détail: Emmenthaler kaas en zijden dameskousen, paardentuig en juweelen, levende vogels en boeken in doode talen, poudre-de-riz en steenkool, Hollandsche jenever en peltjerijen uit Siberië, bloemen, parels, goud, schilderijen, ja, het leven zelf. Want te midden der verblindende rijkdommen werd bittere armoede geleden en menige sloeber zou zijn leven hebben gegeven om één dag te kunnen zwelgen in overvloed. Doch al deze drukte was nog niets, vergeleken bij de transacties op de trappen van de beurs zelve. Daar kwamen de kapiteins en generaals van het goudleger in gevecht. Ze stonden daar, gedistingeerd, niterlijk kalm en glimlachend, onberispelijk gekleed en iederen dag met een versche bloem in het knoopsgat. Ze zeiden niet veel en gaven slechts wenken aan hun commissionairs. Maar zoo'n wenk betekende meer dan het commando „vuur!” van een generaal der artillerie. Zoo'n wenk betekende: koopen. Of: verkoopen. Zoo'n wenk besliste dikwijls over rijkdom en armoede, verheffing en ondergang, leven en dood. Daar, op de trappen van de beurs, onder de enorme klok wier wijzers geen rust kenden, pulseerde het leven; daar stroomde het hartehloed van Parijs.

Alexander van Heusden kwam wel onder den indruk, doch raakte niet bedwelm. Hij kende de stad en bemindde haar niet de koele liefde van een rustig oud heer, die naar de bloemen in zijn voortuintje kijkt. Hij stond boven zijn liefde.

Duizenden en duizenden menschen gingen dagelijks langs zijn huis en allen waren bezeten door dezelfde goudkoorts. Hij niet. Hij kon rustig naar de heftig gesticuleerde menigten in café's en restaurants zien: de goudkoorts bleef hem vreemd. O, stellig: hij wilde wel rijk worden, maar niet om de slaaf van zijn rijkdom te wezen. Hij was koel en berekend en zou slechts een verbintenis aangaan met het goud om er over te kunnen heerschen. De andere verbintenis, gesloten voor God en de menschen in het dorpskerkje van Heusden, was al lang uit zijn gedachtenleven gerukt.

Het was in die dagen dat er een brief kwam, nagezonden door den concierge van zijn vroegere woning in de Chaussee d'Antin: een invitatie voor een bal. De uitnodiging kwam van barones en baron Haussmann.

Reeds vroeger, als jeugdige aristocraat die slechts voor zijn genoegen leefde, had hij met den prefect van de Seine kennis gemaakt. Baron Haussmann had toen een bijzondere genegenheid opgevat voor Alexander van Heusden, wiens oordeel zelden verkeerd en — merkwaardig genoeg bij een Hollander — altijd even geestig was. Sindsdien was Van Heusden verscheidene malen de gast geweest van barones Haussmann, die dicht bij het Parc Monceau een fraai particulier hotel bewoonde.

Alexander bekeek de uitnodiging en haalde de schouders op. Zijn zinnen stonden nu niet erg naar bals en feesten. Bovendien: hij moest zuinig wezen. En op een soirée bij den prefect van de Seine werd dikwijls een kaartje gelegd en... menig goudstuk verloren. Het besef, dat hij een zoo kostbare relatie als de prefect van de Seine niet mocht verliezen, gaf den doorslag. Hij ging naar het bal. Het werd zijn geluk: het bal bij den prefect werd de eerste trede op de ladder waarlangs hij zijn doel zou bereiken.

De receptiezaal ten huize van den prefect was tjokvol; heel de uitgaande wereld van Parijs was vertegenwoordigd: dames van de hooge aristocratie, officieren in scharlaken uniform, groot-industrieelen en magistraten in rok en witte das. Alexander van Heusden maakte zijn opwachting bij de vrouw des huizes en wilde ook voor baron Haussmann een buiging maken, toen deze met uitgestoken hand op hem toe kwam.

„Beste Van Heusden,” riep hij glimlachend, „u moet me helpen.”

„Ik, baron?”

„Ja! Wat 'n geluk, dat u gekomen bent! Zou ik u heel vriendelijk mogen verzoeken, even mee te gaan naar mijn werkkamer?”

Alexander volgde hem.

„Van Heusden,” zei Haussmann, toen de deur van de werkkamer achter hen was dicht gedrukt, „ik weet, dat u aan de Parijsche universiteit internationaal recht studeert...”

„Studeerde,” wilde Alexander verbeteren, doch bedacht zich.

„Bovendien weet ik, dat u een stuk of wat talen spreekt...”

„Slechts vijf,” merkte Alexander bescheiden op. „Mijn moedertaal, Fransch. Duitsch, Engelsch en Italiaansch. En dan nog een beetje Latijn, dat we op school leerden...”

„Ik bewonder u,” glimlachte Haussmann. „Engelsch, dat is me op het oogenblik voldoende. Ik heb mijn particulieren secretarissen moeten ontslaan om redenen... h'm... h'm... daarover zullen we liever niet praten. Vandaag ontving ik uit Egypte een brief, een zeer vertrouwelijk schrijven, in het Engelsch. Ofschoon ik den inhoud kan vermoeden, zou ik toch ook graag de bijzonderheden kennen. Ik kan moeilijk de hulp inroepen van een gewonen tolk, want, zooals gezegd: de zaak is zeer vertrouwelijk. Mijnheer van Heusden, ik ken u als een discreet man, dus...?”

„Met genoegen, baron. Waar is de brief?”

Alexander vertaalde het bericht; een kort rapport betreffende de staatsrechtelijke positie van het geprojecteerde Suez-kanaal. Hij deed nog meer: hij wees op een fout in de beschouwing en stelde daar tegen over zijn eigen juridisch oordeel.

Baron Haussmann luisterde. Zijn houding bleef onveranderd. Slechts de conventionele glimlach verdween van zijn lippen. Hij was nu niet meer de vriendelijke gastheer: hij was nog slechts zakenman, die koel en zakelijk reedeneerde. Hij stelde enkele vragen, die even koel en precies beantwoord werden. Toen Alexander van Heusden dien avond huiswaarts keerde, was hij particulier secretaris van baron Haussmann.

Sindsdien was zijn positie geleidelijk, zonder schokken, verbeterd. Zijn juridische kennis en het feit, dat hij vijf talen sprak, kwamen nu uitmuntend van pas. Als buitenlander had hij nooit officieel ambtenaar van den prefect van de Seine kunnen worden; als secretaris van baron Haussmann echter speelde hij een particuliere rol. Maar juist deze particuliere rol, gespeeld op den achtergrond, verschafte een invloed die hem aanvankelijk verbaasde en verontrustte, doch weldra zijn zelfbewustzijn deed stijgen. In zijn tegenwoordige functie wist hij niet slechts het particulier vertrouwen te winnen van baron Haussmann, doch ook dat van den prefect van de Seine, van den „onder-keizer van Parijs”. Hij en niemand anders was volkomen op de hoogte van de dagelijkse conferenties tusschen Haussmann en keizer Napoleon; conferenties, waarbij de keizer meestal de rol van aandach-

tigen toehoorder speelde en Haussmann het woord voerde. Beter dan de ministers, die vandaag kwamen en morgen vertrokken, was Alexander van Heusden ingelicht omtrent de keizerlijke plannen.

Baron Haussmann had geen enkele reden om z'n keus te betreuren: de particuliere secretaris werkte stipt, correct, betrouwbaar en... zwijgend.

Er was een kamerlid, dat met „monsieur” van Heusden een gesprek aanknoopte over de politiek, waarbij voornamelijk het kamerlid sprak en Van Heusden beleefd luisterde. Na een uur voorzichtig polsen, stelde het kamerlid eindelijk de vraag; de belangrijke vraag, die reeds dagenlang parlement en pers in spanning hield. En Alexander van Heusden, die volkomen op de hoogte was, antwoordde met een bevroren glimlachje: „Spijt me ontzettend, monsieur: daarover kan ik u niet inlichten.”

Een fabrikant uit Lyon, die iets naders wilde weten omtrent een geprojecteerde arbeidswet, probeerde het op een andere manier: hij haalde, schijnbaar achteloos, zijn chequeboekje te voorschijn. Alexander van Heusden zag het chequeboekje niet; hij bleef pal naar de deur kijken. De fabrikant begreep, stak het boekje bij zich en ging heen.

Ook werd de particuliere secretaris van baron Haussmann menigmaal geïnviteerd op een diner of bal. De gastvrouw was allercharmantst en vroeg met een betooverend glimlachje: „Nietwaar, monsieur van Heusden, baron Haussmann was toch vanmorgen op de Tuilerien?” En het fluisterend antwoord op deze vraag luidde: „Madame la comtesse, uw oogen zijn adorabel... u daunt verrukkelijk.” En de goed dansende gravin met de aanbiddelijke oogen was te verstandig om verder te vragen.

Alexander van Heusden werd de elegante „grijze eminente” van den onder-keizer van Parijs.

Met September kwam de crisis van de Compagnie Universelle du Canal Maritime de Suez. Baron Haussmann, die het grootste deel van zijn vermogen in aandelen van het Suez-kanaal had belegd, stuurde den particulieren secretaris naar Londen om voorzichtig inlichtingen in te winnen. Hij wist: de jonge Van Heusden is discreet en betrouwbaar. De crisis kwam; Haussmann redde niet alleen zijn vermogen, doch maakte zelfs nog winst.

Alexander van Heusden werd in twee dagen een rijk man, doch behandelde het goud gelijk hij zich had voorgenoemen: als een slaaf. Hij dronk zelfs niet een extra glas wijn.

Één was er, die wél onmiddellijk plezier van dat goud had: Hendrik Carseboom.

Terwijl de meester balans opmaakte van financiën en leven, zat de huis-knecht in een stil kamertje op de bovenste verdieping van het huis aan de Quai des Célestines en herlas voor de zoveelste maal een brief. De letters leken eer neergesmaakt door de handen van een polderkerel dan geschreven met de fijne punt van een pen. De grammatieca liet alles te wenschen over en de stijl was miserabel. Doch de inhoud was kort en bondig en sprak tot het hart.

„Beminde Hendrik,

„hiermede neem ik de pen op om u te laten weten als dat hier alles gezond is en hopen wij ook van u spoedig hetzelfde te vernemen want het is al lang geleden dat ik van u taal of teeken heb ontvangen en ik ben hard bang dat u mij al lang vergeten hebt en als dat zoo

Vervolg op bladz. 26

TWEE HUISMIDDELTJES

DIE GEMAKKELIJK ZELF TE BEREIDEN ZIJN

Een beproefd receptje tegen
rheumatiek en spierpijnen.

Om vlug van Uw spierpijnen, stijfheid, spit of lendenpijn verlost te zijn is er geen beter middel dan deze zelf te maken rheumatiek-olie. U haalt daarvoor bij Uw apotheker of drogist 85 gram terpentijn of, indien niet verkrijgbaar, 85 gram brandspiritus en 15 gram Rheumagic-Olie (geconcentreerd). Een 15 grams-fleschje Rheumagic-Olie (geconcentreerd) kost

slechts 65 cent, dus met de terpentijn of brandspiritus bent u voor ongeveer drie kwartjes klaar. De twee bestanddeelen in een schoone flesch goed door elkaar schudden en Uw rheumatiek-olie is gereed. U hoeft de pijnlijke plaatsen slechts even met deze rheumatiek-olie te betten (niet wrijven of masseren) en de pijn verdwijnt onmiddellijk. Haal vandaag nog de Rheumagic-Olie (geconcentreerd) en de terpentijn of brandspiritus in huis. Het zal U uitstekend voldoen.

Een handig middeltje
om verkoudheid en hoest te bestrijden.

In de wintermaanden is het ook altijd prettig om een goede hoestsiroop bij de hand te hebben. Het receptje, dat wij hier laten volgen, is bovendien gemakkelijk door U zelf klaar te maken. U kookt een kwart liter water en voegt daarbij een lepel suiker en den inhoud van een 30 grams-fleschje Vervus (dubbel geconcentreerd) dat U bij Uw apotheker of drogist tegen den vastgestelden prijs van 75 cent kunt verkrijgen. Alles goed door elkaar roeren

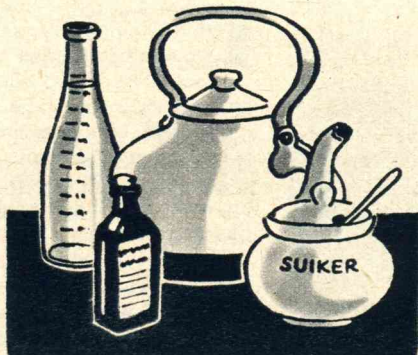

en U heeft een kwart liter uitstekende hoestsiroop. In gevallen van heesheid, angina, verkoudheid doet zij wonderen en door haar heerlijken smaak wordt zij zelfs door de lastigste kinderen graag ingenomen.

DOSIS.

Vervus hoestsiroop

Voor volwassenen: een eetlepel.
Kinderen v. 8-12 j.: een dessertlepel.
Kinderen v. 3-8 jaar: een theelepel.
Telkens voor de 3 maaltijden en voor het naar bed gaan.

Haal vandaag nog een 30 grams-fleschje Vervus (dubbel geconcentreerd) in huis en schrijf deze receptjes over om ze niet te vergeten.

Annonces betreffende

GENEESMIDDELEN EN GENEESWIJZEN

worden in dit blad slechts opgenomen, indien zij vooraf voorzien zijn van het stempel „Geen bezwaar” tegen de plaatsing, afgegeven door de Commissie van Contrôle op de Aanprijzing van Geneesmiddelen en Geneeswijzen, waarvan het Secretariaat is gevestigd:

SEGBROEKLAAN 33 - 's-GRAVENHAGE

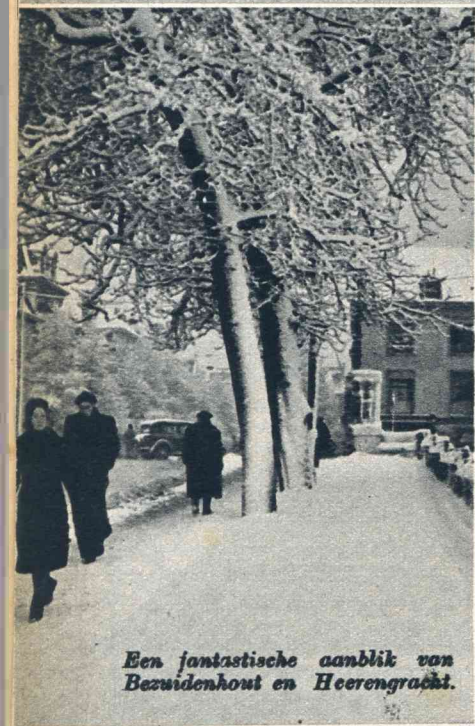
Had u ooit eerder gezien, wat een prachtig geboomte het Plein nog rijk is aan den kant van de Witte?

DE RESIDENTIE *ingesneeuwd*

En als dan heel onze aangeboren welwillendheid is uitgeput bij de origineel weerkundige conversatie van den stampvoetenden bakker en den zoetsappig-zorgelijken sigarenwinkelier en den handenblazenden tramconductor en den griepuitstralenden medepassagier — dan is het heldhaftig, wanneer we nog een grein goed humeur hebben overgehouden en genoeg belangstelling om zelfstandig het natuurverschijnsel te ondergaan, dat met één slag ons leven verplaatste in een

Op het middenvak van het Plein is sneeuw en ruimte genoeg voor de traditioneele winterpret.

Aan den ingang van Wandelpark Marlot.

Een fantastische aanblik van Bezuidenhout en Heerengracht.

Oud-Hollandsch schilderijtje aan den Z.O.-Binnensingel.

De Zwarteweg schaamt zich nu wel wat voor zijn naam.

Pas op voor de hinderlaag achter den schuilkelder van 't Stadhoudersplein!

stadsbeeld, dringt zij nu nadrukkelijk aan uw oog en belangstelling op. U kunt levenslang lid van de Witte zijn geweest en zomer aan zomer op haar beschaduwde terras uw bitteruurtje gehouden hebben, de pracht van het geboomte aan het Plein hebt u nooit geweten zooals vandaag, nu takje voor takje stralend wit tegen de donkerte der gebouwen afsteekt. U kunt habitu  zijn van alle chique winkels en restaurants van de binnenstad, maar nooit eerder hebt u de architectuur en het silhouet van de citystraten leeren zien zooals nu de sneeuw u die inprint, die ieder détail van de gevels scherp aflijnt en de speelsche werking van de dakvlakken u onder het oog brengt. Jarelang bent u onze oude grachtjes voorbijgelopen zonder te beseffen, dat we hier evengoed als in Amsterdam oud-Hollandsch stedschoon bezitten: het nieuwe accent van de sneeuw was noodig om u de werking van geveltjes en geboomte te leeren zien.

Neen, het is niet zoo, dat de sneeuw uw omgeving veranderd heeft. Ze heeft u alleen bewezen, dat u uw omgeving nog nooit goed hebt gekend.

Aan den ingang naar 't Bosch.

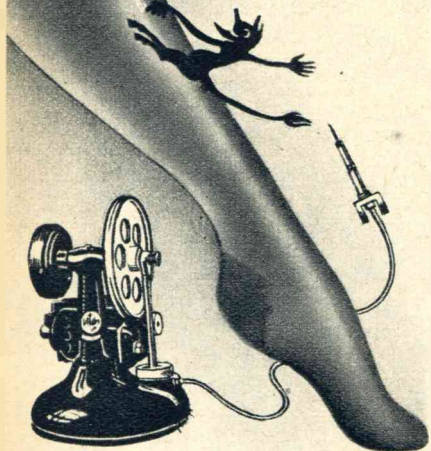
ons geheel nieuwe wereld.

Aangenomen maar vast, dat u de zuiverste volbloed-Hagenaar bent, en van uw dagelijksche flanerie de Haagsche city kent als uw huiskamer — u zult vandaag ervaren, dat u uw stad en omgeving nog altijd maar half hebt gekend.

Want het is niet zoo, dat de sneeuw uw omgeving veranderd heeft. Ze heeft alleen het accent verlegd. Al wat anders décor is en achtergrond van het

OM RADELOOS TE
WORDEN DIE
LADDERS!
NEEN!!

Het is zoo gemakkelijk en goedkoop deze te laten repareren volgens het systeem

(Ned. Octrooi.)
VITOS

DÉPÔTS IN ALLE VOORAANSTAANDE
MANUFACTURENZAKEN

Vraagt ons om het dichtstbijzijnde depot.

BREIMACHINEHANDEL
D. A. DE KNEGT. NASSAUKADE 80
AMSTERDAM W. Tel. 80619

WEK UW LEVER-GAL OP

EN U ZULT 'S MORGENS UIT BED
SPRINGEN, GEREED OM BERGEN TE
VERZETTEN.

Iederen dag moet uw lever een liter lever-gal in uw ingewanden doen vloeien. Wanneer deze stroom van lever-gal onvoldoende is, verteert Uw voedsel niet, het bederft. U voelt u opgeblazen, u raakt verstoep. Uw lichaam is vergiftigd, u voelt u beroerd en ellendig, u ziet alles zwart.

De meeste laxermiddelen zijn slechts lapmiddelen. U moet CARTER'S LEVER-PILLETJES nemen om deze liter lever-gal vrij te doen vloeien en u zult u een geheel ander mensch voelen. Onschadelijk, plantaardig, zacht, onovertroffen om de lever-gal te doen vloeien.

Eischt Carter's Lever-Pilletjes bij apothekers en drogisten. f 0.75.

Dépôt Carter's Products - Den Haag
Mijnheer,
Zend mij gratis een flink monster Carter's
Leverpilletjes.

Naam .....

Straat .....

Woonplaats .....

Het gebod zijns vaders....

Vervolg van bladz. 23

is schrijf het dan maar dadelijk want ik ben nog jong en dan kan het me niks meer schelen en ik schrijf u dit omdat ik ontzettend veel verdriet heb. U hebt mij wel trouw gezworen, maar zoolang u bij dien jonker bent vertrouw ik u voor geen half ons ranzige boter want hij heeft hier al zoo veel kwaad gedaan dat het meer dan schande is en die arme mevrouw Bunschoten is verleden week gestorven het was een heel mooie begrafenis met alles wat er bij hoort en we hadden het huis vol prachtige bloemen en meneer Bunschoten is ziek van verdriet. En schrijf nu heel gauw want het is geen fatsoenlijke verkeerung wanneer het meisje in Gelderland is en de man in het buitenlandsche Parijs niet al die slechtigheden en niks van zich laat hooren. En als dat zoo blijft dan maak ik het uit.

Met beleefde hoogachting,

Uw liefhebbende Wilhelmina
Rutgers".

Hendrik Carseboom had dit aan duidelijkheid niets te wenschen overlatende document wel twintig maal gelezen en nam eindelijk een besluit. Er zat niets anders op: om wille van den vrede en om wille van het meisje zou hij moeten liegen. Hij verliet zijn dakkamertje, daalde de trap af en klopte aan op de eerste verdieping.

„Binnen!”

Hendrik trad binnen. 't Was een beroerde geschiedenis: voor het eerst durfde hij den jonker niet in de oogen zien.

„Jonker.” begon hij stotterend, „ik heb vanmorgen een brief ontvangen uit Holland.”

Bij het woord „Holland” haalde Alexander wrevelig de schouders op. „Carseboom, je weet, dat ik over zekere dingen niets wil hooren.”

(Dat is juist het beroerde, piekerde Hendrik. Als ik hem de waarheid vertel, jaagt hij me de deur uit!)

„Nee, jonker, dat is het niet... maar mijn grootmoeder... h'm, h'm, ze is al zoo oud... en ziek... schietende jicht in d'r knieën... misschien gaat ze wel dood...” Hij kon rustig liegen: de oude dame in kwestie rustte al vijftien jaar onder de groene zoden. „En, jonker, ik zou graag, als het u niet te lastig is...”

Hij zweeg: dikke druppels parelden op zijn voorhoofd.

Toen Alexander begreep, dat slechts de grootmoeder van den huisknecht in het geding kwam, keek hij terstond vriendelijker.

„In orde, Carseboom. Wil jij je grote opzoeken? Kan gebeuren, hoor! We hebben vandaag Donderdag. Zorg dat je over een week terug bent. Morgenochtend om half zeven kun je den trein naar Holland nemen.”

„Dank u wel, jonker; dank u wel.” Carseboom slaakte een zucht van verlichting: de jonker had niet verder naar den brief van „grootmoeder” geïnformeerd. „Jonker, ik ga naar beneden om een en ander te bespreken met de vrouw van den concierge; zij moet zorgen dat hier alles in orde blijft.”

„Goed zoo, Carseboom. Hier!” Hij pakte zijn portefeuille en gaf Hendrik twee biljetten van honderd francs. „Dat is voor de reis. Het zal wel voldoende wezen, hè?”

„Maar, jonker! Zooveel komt me niet eens toe! En ik houd er nog ruim van over!”

„Goed, goed, Carseboom. Hier heb je nog honderd francs; koop iets voor je

opoe... een paar warme rokken... of wat zoo'n oud mensch noodig heeft.”

„Dank u wel, jonker.” Hendrik werd bloedrood. „Jawel, jonker: ik zal het geld heelemaal besteden voor een cadeautje.”

Hendrik Carseboom maakte zich haastig uit de voeten. Er was nog een massa te doen. Eerst een en ander bespreken met de concierge. Toen verliet hij het huis aan de Quai des Célestines, liep den linker-Seine-oever af tot de Pont Neuf, stak daar de brug over en trad een modemagazijn binnen.

Den volgenden ochtend nam hij den trein naar Holland.

Aldus kon het geschieden dat Hendrik Carseboom in stilte een lofzang aanhief op koningin Victoria van Engeland, die mister Benjamin Disraeli benoemd had tot eersten minister van Groot-Brittannië en Ierland, ten gevolge waarvan het geniale scheppingswerk van Ferdinand de Lesseps — het Suez-kanaal — veilig gesteld werd en jonker Alexander van Heusden tweemaal honderdduizend gulden verdiende.

O, ja, er was nog iemand die er evenveel plezier van had: Wilhelmina Rutgers, genaamd „Mina”.

III

Was ooit een kunstenaar in staat, den jubelzang van een vogel, de kleurenpracht van een bloem of het teederste der minne getrouwelijk uit te beelden?

Het teederste der minne! Dat is niet wanneer twee gelieven elkaar omhelzen of hartstochtelijke woorden fluisteren. Want het eerste is als de gloeiende zonnekoestering van zomersche korenaren en het tweede... ach, woorden... woorden... hartstochtelijke woorden zijn als voorboden van een dreigende uitbarsting der natuur. Het teederste der minne echter is het moment van volmaakten vrede; het oogenblik waarop twee menschen kinderen, na lichte oneenigheid, weer tot het besef komen dat ze elkaar boven alles liefhebben; het moment waarop, gelijk na een zoelen lenteragen, de zon vriendelijk door de wolken gluurt; het moment waarop een „hij” en een „zij” niets zeggen, geen beweging maken en elkaar alleen maar diep in de oogen zien. Een moment, zoo heilig en puur, dat elke uitbeelding, zelfs in woorden, een profanatie zou wezen.

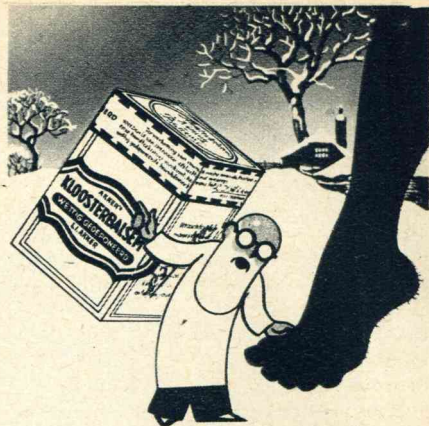
Hoe dan ook: het gewijde moment verstreek. Mina slaakte een diepen zucht als ontwaakte ze uit een betoovering en keek met schitterende oogen naar de voor haar liggende shawl. Ze huiverde bij de gedachte, zoo'n pronkstuk te mogen dragen. Een echte Casimir shawl, met zijde doorweven en met in gouddraad geborduurde vogels en bloemen.

Maar dat was nog niet het voorname; de verpakking van de shawl was minstens zoo belangrijk als het pronkstuk zelf. Daar had je allereerst een doos van heel dun hout, roomkleurig geschilderd, bezaaid met gouden sterretjes. In een hoek stond met fraaie letters gedrukt:

„au Charme Parisien”
Magasin des Modes et des Nouveautés
Boulevard de l'Impératrice
PARIS

Zoo'n adres was al een gedicht op zichzelf; het klonk je als muziek in de ooren.

Er kwam nog meer. De shawl lag niet zoo maar in de doos! O, nee! Het pronkstuk van Parijsche sjiek lag op 'n teer

WINTER- VOETEN

winterteenen, winterhielen, winterhanden ontstaan, doordat er vergiften zich hebben vastgezet in Uw weefsels. Deze schadelijke stoffen prikkelen van binnenuit Uw huid. Deze wordt rood, jeukt, zwelt en gaat open.

Neem 's avonds een heet voetbad en doe dan een verband met Kloosterbalsem erop. Dadelijk verdwijnt de jeuk. Doe er ook 's morgens Kloosterbalsem op en verrassend snel zult ge er vanaf zijn, zelfs als Uw winterteenen al zijn open gegaan. Onovertroffen als huidgenezend middel bij gesprongen handen, kloven, schrale huid.

AKKER'S KLOOSTERBALSEM

Per pot van 25 Gr. f 0.62½, pot van 50 Gr. f 1.04

Gisteren een Glaasje gedronken en vandaag Hoofdpijn?

Tegen de onaangename gevolgen van het genoegen, dat een goed glas kan schenken zijn de Spalttabletten een heilzaam middel. Zij zijn vooral daardoor zoo uitstekend, omdat zij ook de spastische oorzaken der hoofdpijnen bestrijden. Wie, zoodra hij 'n dof gevoel in het hoofd waar wordt een Spalttablet neemt, zal tot zijn groote vreugde bemerken, dat hij dan heelemaal geen last van hoofdpijn krijgt. Om het iedereen mogelijk te maken altijd een paar Spalttabletten bij zich te hebben, ontvangt U bij elke verpakking van 20 stuks een plat doosje, dat in 't kleinste taschje een plaats vindt.

Prijs:

10 stuks f 0.50, 20 stuks f 0.90.

Verkrijgbaar bij alle
apothekers en drogisten.

Dr. H. Nanning.
Den Haag, Korte Poten 7a.

bed van rose watten, waarover een laken van het allerfijnste zijdepapier gespreid was. Net als een kind van schatrijke ouders. En Wilhelmina Rutgers bedacht bevend van trots, dat in heel Gelderland, misschien zelfs niet in Den Haag of Amsterdam, één dienstmeisje zoo'n shawl had. Misschien de heel rijke dames; de baronessen en gravinnen! Misschien! En dan stond het nog te bezien of ze er zoo'n doos bij hadden met al die Fransche woorden er op. Wellicht één vrouw in Nederland had zoo'n shawl met roomkleurige doos: koningin Sophia in Den Haag. Maar daarvoor was het ook de koningin.

Kon men het bed van rose watten een schoonheid noemen, was de doos met de Fransche woorden een droom en de kostbare omslagdoek een verrukking: Wilhelmina Rutgers stelde toch veel en veel meer prijs op een heel klein voorwerp aan haar door hard werken rood en barstig geworden hand. Een gouden ringetje met een minimaal diamantje. Maar: het was zuivere diamant! En: „Dat is je verlovingsring,” had Hendrik gezegd toen hij haar het kleinood aan den vinger schoof.

De schelm was slim te werk gegaan. Om bepaalde redenen kon hij zich niet laten zien in het huis, waar Mina tegenwoordig den kost verdiende (en in vrije uren werkte aan haar uitzet, maar dat mocht Hendrik niet weten). Dus was hij naar Mina's zuster in Doetinchem gegaan. En of men Mina niet onder een of ander voorwendsel naar Doetinchem kon laten komen.

Het voorwendsel werd bedacht, het plan uitgevoerd en Mina kwam. (De zuster was zoo kiesch om even in de keuken naar de aardappelen te gaan kijken). Mina, resoluut als een echte Geldersche en niet inakkelijk te overrompelen, keek eerst vreeselijk nijdig. Beter gezegd: ze keek heelemaal niet naar den man uit Frankrijk, die haar met zijn stilzwijgen bedrogen had. Voor haar was hij lucht. Basta!

Hendrik begon te spreken en gaf van zekere dingen uitleg. Mina antwoordde met verwijten en dit was een stap in de goede richting, want aldus was „het contact gevonden”, zooals het in de militaire strategie heet. Hendrik Carseboom, die geen verstand van militaire strategie maar wel van vrouwenharten had, haalde een blinkend voorwerp uit zijn vestzak en stak het met de woorden: „Dat is je verlovingsring” aan den vinger van een roode, barstige hand. Mina barstte uit in snikken, hetgeen voor Hendrik als het ware een uitnoodiging was om over te gaan tot den stormaanval: de roomkleurige doos werd geopend, de kostbare Casimir shawl kwam aan het daglicht.

Daarop volgde het reeds vroeger vermelde oogenblik van teederste minne, waarover, ondanks de nieuwsgierigheid van den lezer, niets geschreven kan worden.

Hendrik Carseboom's Hollandsche vakantie duurde bijna een week. Voor Mina waren het dagen van geluk, maar niet van ongestoord geluk. Hendrik, officieel gepromoveerd tot „verloofde”, wachtte haar 's avonds op in de buurt van haar tegenwoordige betrekking en dan spraken ze lang en breed over de

toekomst. Trouwen? Natuurlijk! En liefst zoo gauw mogelijk! Maar Hendrik Carseboom zag nog vele gevaren, die overwonnen, en dreigende klippen, die omzeild moesten worden.

Mina begreep daar niet veel van. Ze stelde echter het volste vertrouwen in Hendrik. Was hij niet huisknecht bij den particulieren secretaris van den onder-keizer van Parijs? En ofschoon genoemde particuliere secretaris volgens Mina niet veel deugde, moest de huisknecht wel doorkneed zijn in de hooge politiek. Doch Hendrik zei: „Mina, het is beter, nog een heel klein poosje te wachten; misschien komt alles weer in orde!” Als Hendrik dat zei, dan wilde ze er wel mee accoord gaan.

Maar makkelijk was het niet. Zoomin voor Wilhelmina Rutgers als voor Hendrik Carseboom.

Hendrik keerde terug naar Parijs en rapporteerde met een stalen gezicht: „Jonker, opoe is gelukkig een beetje beter.” Sindsdien ontving hij regelmatig iedere maand een brief van „opoe”. Dat bleef zoo tot Paschen van het volgende jaar. Toen liet „opoe” geruimen tijd niets van zich hooren en Hendrik werd onrustig.

Eerst tegen Juni kwam er weer een brief van „opoe” Mina, doch het adres van de afzender was veranderd. Mina was verhuisd naar een andere stad en had het tegenwoordig erg druk.

De zomer van 1865 had reeds plaats gemaakt voor den herfst eer de volgende brief van Mina kwam. Er stond niet veel nieuws in; slechts een korte aanwijzing, die Hendrik Carseboom de wenkbrauwen deed fronsen.

De brief, die omstreeks Kerstmis kwam, was al veel ernstiger.

En toen, in het voorjaar van 1866, kwam er weer een brief, maar nu zoo vreeselijk van inhoud, zoo ontzettend en ongelooflijk, dat Hendrik het niet meer durfde verzwijgen.

Bijna veertien dagen was hij radeloos. Wat te doen? Wat moest hij toch in 's hemelsnaam doen? De jonker had hem eens en voor altijd verboden.... De jonker was wis en zeker een beste kerel, maar hij zou hem even wis en zeker bij den kraag vatten en op straat smijten wanneer tegen het strenge verbod gezondigd werd. En juist toen Hendrik Carseboom tot dit fatale inzicht gekomen was, werd er gebeld.

Hendrik liep naar de deur en opende; aan de olijfgroene livrei in de vestibule herkende hij een collega-huisknecht.

„Alstublieft, monsieur,” sprak de collega deftig. (Want sinds er op de wereld huisknechten zijn, werden ze door geen vorsten of diplomaten overtroffen in hoffelijke manieren en deftigen toon.) Hendrik opende het aangeboden schrijven en las:

„Carseboom. Op mijn schrijftafel in de werkkamer ligt een map met belangrijke aantekeningen, die ik dadelijk noodig heb. Breng ze hier. Geef ze niet mee aan den huisknecht van baron Haussmann, maar breng ze persoonlijk. Ik ben op de prefectuur van de Seine, op bureau bij baron Haussman.

Van Heusden.”

„Merci, monsieur,” zei Hendrik tegen zijn collega. „De zaak is in orde.”

Wordt vervolgd

Een product uit
het zonnige Zuiden!

Maak er een gewoonte van 'n glas CINZANO voor tafel te drinken. U hebt een opwekking noodig in deze donkere dagen! Maar let er op, dat het de echte CINZANO VERMOUTH-TORINO is. De zon van het Zuiden schijnt in Uw glas, telkens wanneer U het heerlijk aroma geniet van Italië's meest beroemden Vermouth!

Koode en witte Vermouth Fl. 1.50 per flesch

CINZANO
VERMOUTH TORINO

DAT SMAAKT NAAR MEER

Als er eens iets wordt gebroken
(En zoo iets gebeurt héél véél!)
Dan is FORTICOL het lichtpunt,
Want de stukken zijn nog héél!

Talens
forticol
10 & 20 ct PER TUBE
LIJMT ALLES!

BIJ DEN KANTOORBOEKHANDEL EN HUISVLIJTZAKEN

PANORAMA. Geïllustreerd weekblad. Verschijnt Donderdags. Tezamen met een der periodes De Stad Amsterdam, Groot Rotterdam, 's-Gravenhage in Beeld, Ons Land, Ons Zuiden of Ons Zeeland — f 1.62½ per kwartaal of f 0.12½ per week. Franco per post f 1.75 per kwartaal bij vooruitbetaling. Koloniën f 7.65 per jaar bij vooruitbetaling. Voor postabonnementen en adreswijzigingen van postabonnements gelieve men zich uitsluitend te wenden tot het bureau te Haarlem. — Bureau's: HAARLEM, Nassaulaan 51. Telefoon Int. 13866. Giro nr. 142700. AMSTERDAM, N.Z. Voorburgwal 262. Telefoon Interc. 33170, Giro nr. 97946. ROTTERDAM, Stationsweg 24. Telefoon Interc. 50540. Giro nr. 101981. 's-GRAVENHAGE, Stationsweg 95. Telefoon Int. 111666. Giro nr. 43141. UTRECHT, Biltstraat 142. Telefoon Interc. 13473. Giro nr. 149597. 's-HERTOGENBOSCH, Stationsweg 27. Telefoon Interc. 4286. Giro nr. 129750. MAASTRICHT, Stationsstr. 20. Telefoon Int. 5851. Giro nr. 124690. VLISSINGEN, Badhuisstr. 5. Tel. 81. — De voorwaarden van onze gratis ongevallenverzekering zijn op aanvraag verkrijgbaar.

FIGUUR 1. De dansenden staan naast elkaar met het buitenste been naar voren en den arm aan de binnenzijde niet alleen naar voren doch het polsgewricht op elegante wijze omhoog gebogen. Men maakt vier voorwaartsche passen op deze wijze.

FIGUUR 2. De beide dansenden draaien buitenom in 4 passen. Als de oorspronkelijke stand herwonnen is, wordt de eerste figuur herhaald.

FIGUUR 3. Men loopt nu 2 passen voorwaarts, teen-hak, en begint hiertoe met het buitenste been. Onze foto geeft den eindstand van deze figuur aan. Men blijft nu op de plaats staan en geeft 3 tikjes met de hak.

FIGUUR 4. Dan maakt men twee glijpassen van elkaar af en weer terug. De armen balanceeren op gracieuze wijze.

FIGUUR 5. Nu stelt men zich tegenover elkaar en worden dezelfde glijpassen gemaakt. De dame beweegt zich in de dansrichting, de heer verdrijft naar den tegenovergestelden kant.

FIGUUR 6. Men staat weer tegenover elkaar en volgens het principe van „handjeklap” klappt men twee keer in langzaam tempo en drie keer vlug.

FIGUUR 7. De drie slotpassen vooruit onder den krijgskreet: „Hi-Hi-Hi”. Let goed op den stand van de armen.

Palais Stroll

DE NIEUWSTE MODEDANS

Na de ietwat rumoerige Lambeth Walk, Palais Glide en Booms-a-Daisy thans weer een nieuwe gezelschapsdans, die alle gelegenheid tot een zich harmonisch en gracieus bewegen geeft. De Palais Stroll, die nauwelijks van overzee aangekomen reeds gedemonstreerd werd in het Haagsche dansinstituut Gaillard-Jorissen, waar wij tevens de gelegenheid tot het nemen van foto's kregen. Een dans, die door het van elkaar wegglijden, dat we op de vijfde foto zien afgebeeld, zorgt dat er ook contact met andere dansenden tot stand komt, wat er toe kan bijdragen om het ijs spoedig te doen breken. Een nieuwe dans, waarbij nóch distinctie nóch charme in het gedrang komen.

FIGUUR 4. Dan maakt men twee glijpassen van elkaar af en weer terug. De armen balanceeren op gracieuze wijze.

FIGUUR 7. De drie slotpassen vooruit onder den krijgskreet: „Hi-Hi-Hi”. Let goed op den stand van de armen.

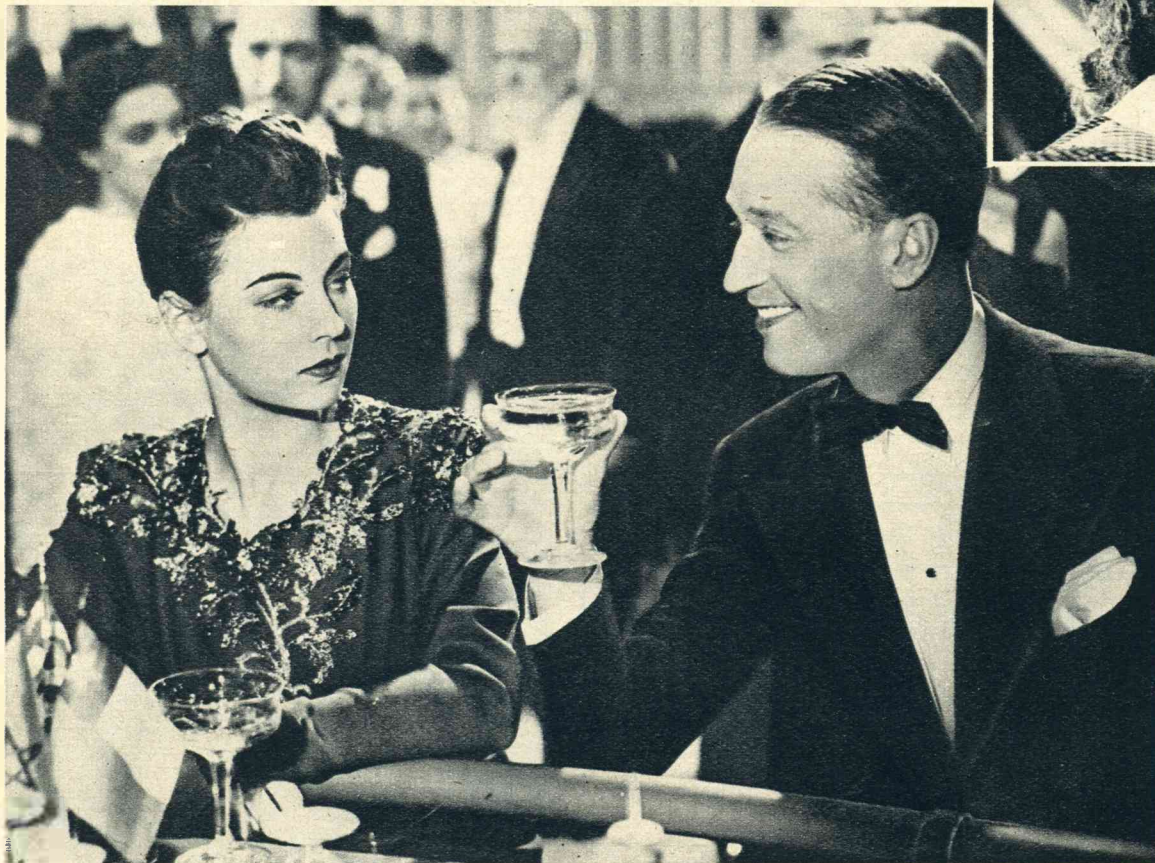
Erich von Stroheim en Maurice Chevalier in

VALSTRIKKEN

In deze nieuwe film van Robert Siodmak spelen Erich von Stroheim en Maurice Chevalier naast elkaar. Dit lijkt op het eerste gezicht een vreemde, zoo niet onmogelijke combinatie, doch in werkelijkheid zijn ze allebei volkomen op hun plaats. Deze film wordt in Holland door Columbia Booking Office uitgebracht.

Marie Dea en Maurice Chevalier, die in een goed begrepen samenspel de hoofdrollen van deze film vertolken.

De eerste ontmoeting van de rechercheuse (Marie Dea) en den theaterdirecteur Fleury (Maurice Chevalier). Het meisje moet, haar opdracht geïrrouw, in den vlotten, veroveringszuchtigen jongeman een verdachte zien, wat aan haar sympathie voor hem niet ten goede komt.

Deze film zou geschreven en gemaakt kunnen zijn door Sacha Guitry. Guitry heeft namelijk een speciale voorliefde voor films, welke uit fragmenten zijn opgebouwd, zonder dat evenwel de groote lijn uit het oog wordt verloren.

Hiermede willen we allerminst zeggen, dat Siodmak niet voldoende originaliteit van zichzelf zou bezitten om zich met „afkijken” te moeten bezighouden. Het tegendeel is waar. Ook in deze film toont hij zich een meester onder de regisseurs en houdt hij zijn naam hoog van den tijd toen hij nog met Erich Pommer samenwerkte.

Het onderwerp, dat hij hierin behandelt, is voor het publiek als steeds uiterst dankbaar. Indirect beweegt het zich op het terrein van den handel in blanke slavinnen en indien dat op zichzelf niet zoo intens tragisch was, zou men kunnen zeggen dat het publiek hiervoor steeds een zekere pikante meewarigheid aan den dag legde.

De politie, en in het bijzonder

Later ontmoet Fleury de jonge vrouw van de wereld als dienstmeisje bij een van zijn rijke kennissen en argwanend ondervraagt hij haar naar haar faites et gestes (Maurice Chevalier en Marie Dea).

de Fransche Surêté, is steeds op zoek naar verdwenen meisjes en Siodmak laat nu in deze film het publiek getuige zijn van wat er op zoo'n speurtocht al niet voor den dag komt. Er worden diverse opzienbarende verdwijningen gesignaleerd en de politie krijgt een spoor in handen, waaruit blijkt, dat zij voornamelijk het gevolg zijn van een advertentie, waarin een meisje zonder familierelaties werd gevraagd. Een meisje wordt in dienst genomen, dat op al die annonces moet reflecteeren en daarbij komt zij met de meest sonderlinge individuen in contact. Welke gevaren een wereldstad herbergen, althans kunnen herbergen, voor jonge vrouwen, komt de toeschouwer zoo en passant te weten. De struggle for life brengt haar vaak in contact met lugubere typen, die soms bewust, soms onbewust oorzaak zijn van heel veel ellende.

Er zit een nerveuze spanning in deze film, welke zelfs van het publiek bezit gaat nemen.

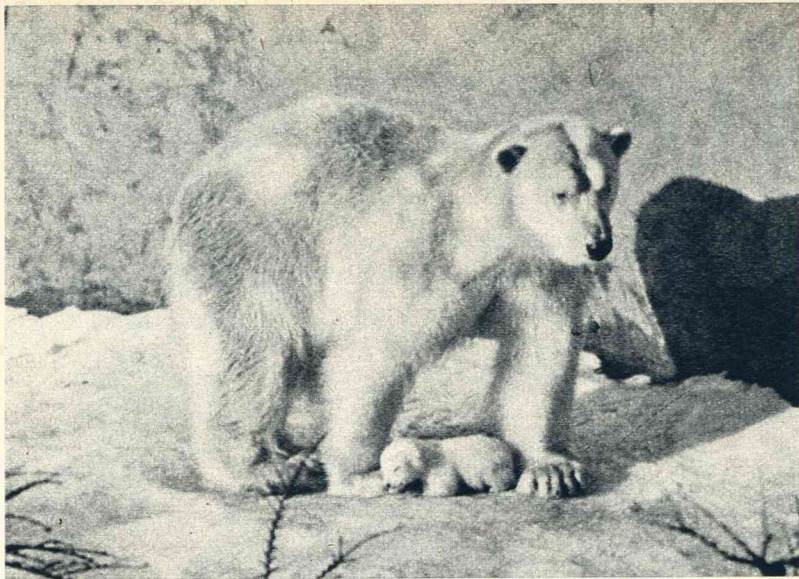
Maurice speelt vermoedelijk voor den eersten keer van zijn leven een dramatische rol en dat doet hij werkelijk opvallend goed. Hij is de vroolijke Frans, die plotseling van al die misdrijven verdacht wordt, zonder zich op een andere manier te kunnen rechtvaardigen dan door te zeggen: es ist nicht wahr! Erich von Stroheim speelt den waanzinnigen mode-koning en wie hem kent, weet ook hoe hij zoo'n exclusieve rol creëert. Verder spelen nog Pierre Renoir en Marie Dea mee, de laatste als het meisje dat met behulp van de politie moet trachten den sluier, welke over de geheimzinnige verdwijningen ligt, weg te nemen. Zij is een lieve, charmante actrice, eenvoudig en natuurlijk in haar spel.

Brémontière (Pierre Renoir), de bezadigde compagnon van Fleury, die zooveel pogingen doet zijn gearresteerden vriend in vrijheid te krijgen, wat hem op een onverwachte manier ook werkelijk gelukt.

't Kindje — 't zijn er lang niet altijd twee — in zijn heldere winterjasje onder moeders schutse.

Nadat de moeder haar kroost, dat ook in het vaderland binnen den poolcirkel gedurende 't koude seizoen geboren wordt, eenige weken in haar ondersneeuwsche grot heeft vertroeteld...

...neemt ze hen, om hun 'n (erg) frissen zwarten neus te geven, mee de wijde witte wereld in, hetgeen ze dus ook hier in haar tweede vaderland te Rhenen doet.

POOL-BABIES IN OUWEHAND'S DIERENPARK te Rhenen

... Nee, die Hollandsche tropenhitte — zie moeders schaduw maar eens — is niks voor ons joggies van het noorderkwartier!

Hoewel de ijsbeer buiten zijn pool-land zelden of nooit jongen voortbrengt, zijn dezer dagen in het bekende Ouwehand's dierenpark te Rhenen twee jonge ijsberen geboren. Van dit zeldzame gebeuren publiceeren wij op deze bladzijde een achttal interessante foto's, welke door de nu verdubbelde waakzaamheid der moeder met groote moeite konden worden genomen.

Even liefderijk als elk moedertje gaat de spierwitte kolos met haar borelingske om! En doordat toevallig de beren hun voorpooten, meer dan andere viervoeters, eenigszins als armen bewegen, doet het dragen, wiegen, zoogen, koesteren, telkens denken aan 'n moeder op twee beenen.

In het „leger" onder de fraai nagebootste „Groenlandsche fjordrotsen" vindt de ijsbeersfamilie het zalig bij zooveel graden onder nul.

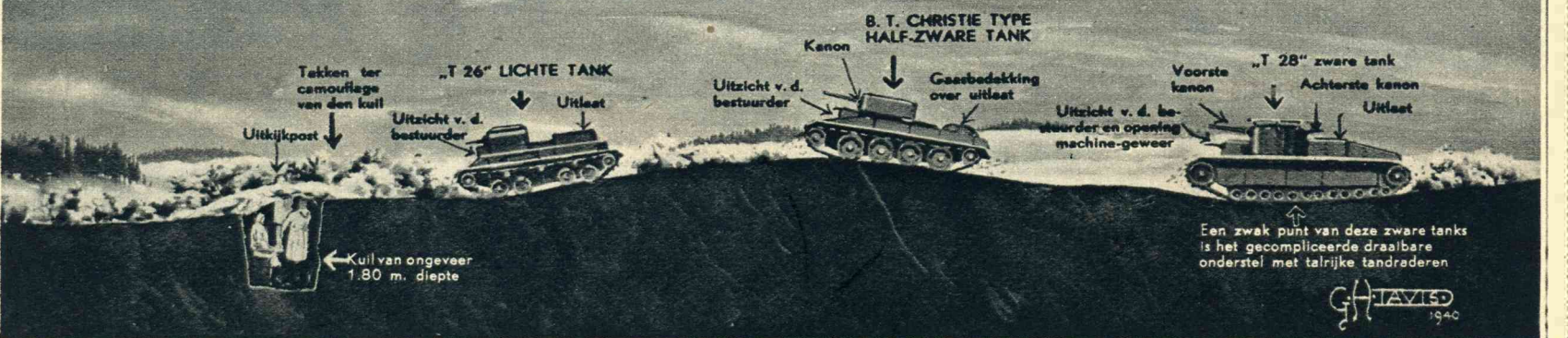
Het tweede beertje is vanmorgen niet meegekomen uit de nachtspe-lonk onder de kalkgrot: misschien was het hem in ons Januari-zonnetje te broeierig . . . .

Het moet gewaardeerd worden, dat Ouwehand's Dierenpark uit vrees dat de kostbare zuigelingen niet zouden gedijen — wat misschien bij een voor ons mooier weer het geval zou zijn geweest — voordien geen bekendheid aan deze unieke blijde gebeurtenis heeft gegeven. Moge het voor dit gezin nog even ijsberenweer blijven.

EENIGE TYPEN VAN RUSSISCHE TANKS

HOE FINSCHÉ SOLDATEN ZICH IN DEN GROND GRAVEN EN RUSSISCHE TANKS MET BRANDGRANATEN BESTOKEN

De onverschrokkenheid en durf waarmee de Finnen de Russische tanks vernielen of veroveren behoeven nauwelijks eenigen commentaar. Geheel alleen en soms uren aan een stuk wacht de soldaat langs den weg in een gat van twee meter diepte, dat van boven gedeeltelijk gecamoufleerd is. Wanneer het een aanstormende tank, trots artillerievuur, landmijnen en tankvallen, gelukt de vijandelijke linies te naderen, springt de soldaat uit z'n schuilplaats te voorschijn en bestookt de aanvallers met brandgranaten. Soms worden bij gebrek aan granaten brandbommen van eigen makelij gebruikt, gelijk zulks het geval was in den Spaanschen burger-

oorlog. De Finnen wachten tot de tank hen gepasseerd is: aan de achterzijde van deze rijdende vestingen bevinden zich luchtkleppen en met gas bedekte uitlaten, waardoor de brandende benzine gemakkelijker naar binnen dringt. Ook slagen ze er wel eens in de tank onklaar te maken, door 'n dikke tak tusschen het aandrijwingswiel en den rupsband te steken. Vooral de tandraden van de zware Soyjet-tanks (Type 28) zijn zeer kwetsbaar. De tank, welke het best voldoet, is het snelle half-zware B. T. Christiemodel, in Amerikaansche licentie gebouwd. Ze weegt 8 ton en kan een snelheid bereiken van 50 mijlen per uur.

Zoo'n oud Leidsch grachtje komt pas tot zijn recht in de stemming, die de sneeuw eraan geeft.

WINTERMIDDAG IN LEIDEN

*In het Plantsoen,
daar was de ruimte
voor winterpret.*

De Leidsche straten waren glad genoeg voor een sledetocht, maar de brug bij de Steenschuur vergde assistentie.

De Witte Singel deed nu pas zijn naam eer aan.

ALAN ATKINS

DE WEGBEREIDER VAN DEN BERGPAS

Mobilisatieliedje.

Woorden en Muziek
van Jan Schaap.

Zang. Er wor-den ons in't le-ven, Soms opzuchten ge-

Piano. *m.f.*

ge-ven, Die als het kon be-staan, men zang zou o-ver-staan. Re-ville om zes uren Die gun ik aan mijn

f *m.f.*

bu-ren, Een ver-re marsch en 'rug met ran-sel op je rug. Maar pie-ker niet en han-ker niet en trek ook niet de

sfz. *sfz.*

Refrain
lijn, Wan-neer je waar de pe in hebt, Kom, nu-rie dit re-frain: Is het re-gen, is het sneeuw of is het zon-ne-

sfz *f* *m.f.*

schijn, Waar om zou je zitten to-b-ben o-ver-wat had kun-nen zijn, Let de zor-gen uit je kop, Tuit een

deuntje, tap een mop, Neem de zaken als ze zijn en wind je nergens o-ver-op, Is het re-gen, is het sneeuw of is het

m.f. *p*

zon-ne-schijn Al-tijd heb je meer ple-zier van lachen dan van chage-rijn, Loop het tegen loopt het mee Ein ding
staat toch altijd vast, Een opgewekt humeur maakt lichter ieders last.

2. Als de sergeant gaat vitten,
Als je 's nachts niet kunt pitten
En pijn hebt in je rug van 'n stroozak, hard als kuch....
De luit' zegt: „Hei Van Vlooten,
Sta toch recht op je p....benen,
Dan brom je, zoo als mensch, een ondoordachten wensch.
Maar pieker niet, en kanker niet, en trek ook niet de lijn;
Wanneer je zwaar de pé in hebt, kom, neurie dit refrein:

3. Wanneer de kok verliefd is
En de compie gegriefd is:
De rats zat vol met zand en was ook aangebrand....
Wanneer je 't niet gedacht hebt:

Op Zondag net de wacht hebt
En je kunt, wat een sof, nou weer niet met verlof.
Kom, pieker niet, en kanker niet, en trek ook niet de lijn;
Wanneer je zwaar de pé in hebt, wel, neurie dit refrein:
Refrein

4. Kom, laat ons met ons allen
Het leven niet vergallen,
De tijden zijn heel naar, dus helpen we elkaar.
WIJ hebben 't niet verzonnen,
Heusch, WIJ zijn niet begonnen,
Wij staan hier slechts paraat voor vrijheid van den Staat.
Dus pieker niet, en kanker niet, en trek ook niet de lijn;
Wanneer je zwaar de pé in hebt, kom, neurie dit refrein:
Refrein

Na de reeds eerder door ons gepubliceerde soldatenliederen, van de hand van Han Beuker en Louis Noiret (Kobus Kuch), drukken wij hierbij een mobilisatielied af, gedicht en op muziek gezet door Jan Schaap, wiens Jamboree-lied destijds zoo groote populariteit verworven heeft.

De FATALE brief!

Schrijven en werken wordt fataal voor Uw oogen wanneer dat gebeurt bij een tekort aan licht. Onverbidde-lijk gaat Uw gezichtsvermogen achter-uit en niet zelden treedt prikkelbaar-heid en ongewone nervositeit op. Behoedt Uw oogen voor een niet te herstellen ramp. Laat er voldoende licht in Uw huis zijn. In het midden-licht van een vertrek behoort een Philips „Bi-Arlita“ lamp van minstens 150 dekalumen aanwezig te zijn. Een extra werk- of leeslamp mag evenmin ontbreken. Dat alles kost U maar luttele centen aan stroom per avond, als U de oerzuinige Philips „Bi-Arlita“ lampen toepast!

PHILIPS
„BI-ARLITA“
LAMPEN

In het middenlicht van Uw kamer behoort een Philips „Bi-Arlita“ lamp van minstens 150 dekalumen

EEN AARDIG JUMPERTJE MET LANGE MOUWEN

BOVENWIJDTE ONG. 96 CM.

Dit vlotte modelletje, dat door het eenvoudige streep patroon zeer goed afkleedt, zal bij vele dames in den smaak vallen. In de nog komende wintermaanden zal het goede diensten bewijzen, terwijl men het in het voorjaar nog gezellig bij een mantelpakje dragen kan.

Maten: mouwlengte ong. 60 cm.; totale lengte ong. 58-60 cm.; bovenwijdte ong. 96 cm.

Benodigdheden: ong. 350 gram driedraads gemêleerde koordwol, een paar lange aluminium breinaalden met knop nr. 3, een smal ceintuurtje, een aardige clips en 2 kleine knoopjes voor de sluiting.

HET RUGPAND

We zetten 88 st. op en breien hierboven als volgt:
1e naald: steeds afwisselend 4 r., 2 av., eindigen met 4 r.

De verdere naalden breien we steeds r. boven r. en av. boven av.

Aan het begin en einde van de 13e, 25e en 37e naald breien we 2 st. te zamen.

Uit den 2en steek van de 49e, 59e, 67e, 75e, 83e, 91e, 99e, 107e, 115e en 123e naald breien we 2 st., terwijl we aan het einde van deze naalden 1 st. er bij opzetten. We hebben dan 102 st. op de naald. De bijgemaakte st. worden vanzelfsprekend in het patroon opgenomen.

Voor de *armsgaten* kanten we aan het begin van de 133e en 134e naald 5 st. af, aan het begin van de 135e en 136e naald 2 st. en aan het begin van de 137e, 138e, 139e en 140e naald 1 st. Boven de 84 st., die we nu op de naald hebben, breien we door, tot het *armsgat* ong. 10 cm. hoog is. Daarna beginnen we met het inbreien van het splitje. We breien hiervoor bij een heengaande (dus oneven) naald 42 st. en keeren dan om. Boven deze 42 st. breien we eerst den *rechterschouder*. Wanneer het *armsgat* ruim 18 cm. hoog is, kanten we voor den *schouder* (dus aan den kant van het *armsgat*) aan het begin van 4 opeenvolgende heengaande (dus oneven) naalden 7 st. af. De overige 14 st. kanten we bij de volgende naald inééns af voor den *hals*.

Den *linkerschouder* breien we op dezelfde, doch tegengestelde wijze. We kanten nu dus aan het begin van 4 opeenvolgende teruggaande (dus even) naalden 7 st. af.

HET VOORPAND

We zetten 88 st. op en breien hierboven als volgt:
1e naald: 30 st. in streep patroon (dus steeds afwisselend 4 r., 2 av.), 28 av., dan weer 30 st. in streep patroon.

2e naald: r. boven r. en av. boven av.

3e naald: 30 st. in streep patroon, 2 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 24 av., 30 st. in streep patroon.

4e naald: 30 st. in streep patroon, 25 r., 1 av., 2 r., 30 st. in streep patroon.

5e naald: 30 st. in streep patroon, 2 av., 1 r. verdr., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 22 av., 30 st. in streep patroon.

6e naald: 30 st. in streep patroon, 23 r., 1 av., 1 r., 1 av., 2 r., 30 st. in streep patroon.

7e naald: 30 st. in streep patroon, 2 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 20 av., 30 st. in streep patroon.

8e naald: 30 st. in streep patroon, 21 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 2 r., 30 st. in streep patroon.

9e naald: 30 st. in streep patroon, 4 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 15 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 1 av., 30 st. in streep patroon.

10e naald: 30 st. in streep patroon, 2 r., 1 av., 16 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 4 r., 30 st. in streep patroon.

11e naald: 30 st. in streep patroon, 6 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 11 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 1 r., 2 av., 30 st. in streep patroon.

12e naald: 30 st. in streep patroon, 2 r., 1 av., 1 r., 1 av., 12 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 6 r., 30 st. in streep patroon.

13e naald: 2 st. te zamen breien, 28 st. in streep patroon, 8 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 7 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 1 r., 1 av., 1 r., 2 av., 28 st. in streep patroon, 2 st. te zamen breien.

14e naald: 29 st. in streep patroon, 2 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 8 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 8 r., 29 st. in streep patroon.

15e naald: 29 st. in streep patroon, 10 av., 1 r., 1 av., 1 r., 6 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 1 r., 1 av., 1 r., 4 av., 29 st. in streep patroon.

16e naald: 29 st. in streep patroon, 4 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 6 r., 1 av., 1 r., 1 av., 10 r., 29 st. in streep patroon.

17e naald: 29 st. in streep patroon, 12 av., 1 r., 4 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 1 r., 1 av., 1 r., 6 av., 29 st. in streep patroon.

18e naald: 29 st. in streep patroon, 6 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 4 r., 1 av., 12 r., 29 st. in streep patroon.

19e naald: 29 st. in streep patroon, 15 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 1 r., 1 av., 1 r., 8 av., 29 st. in streep patroon.

20e naald: 29 st. in streep patroon, 8 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 15 r., 29 st. in streep patroon.

21e naald: 29 st. in streep patroon, 2 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 11 av., 1 r., 1 av., 1 r., 10 av., 29 st. in streep patroon.

22e naald: 29 st. in streep patroon, 10 r., 1 av., 1 r., 1 av., 12 r., 1 av., 2 r., 29 st. in streep patroon.

23e naald: 29 st. in streep patroon, 2 av., 1 r., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 9 av., 1 r., 12 av., 29 st. in streep patroon.

24e naald: 29 st. in streep patroon, 12 r., 1 av., 10 r., 1 av., 1 r., 1 av., 2 r., 29 st. in streep patroon.

25e naald: 2 st. te zamen breien, 27 st. in streep patroon, 2 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., omslaan, 2 st. av. te zamen breien, 20 av., 27 st. in streep patroon, 2 st. te zamen breien.

26e naald: 28 st. in streep patroon, 21 r., 1 av., 1 r., 1 av., 1 r., 1 av., 2 r., 28 st. in streep patroon.

De 9e tot en met de 26e naald herhalen we nu voortdurend. Aan het begin en einde van de 37e naald breien we 2 st. te zamen. Uit den 2en st. van de 49e, 59e, 67e, 75e, 83e, 91e, 99e, 107e, 115e, 123e en 129e naald breien we 2 st., terwijl we er aan het einde van deze naalden 1 st. bij opzetten. We hebben dan 104 st. op de naald.

Voor de *armsgaten* kanten we aan het begin van de 137e en 138e naald 5 st. af, aan het begin van de

139e en 140e naald 2 st. en aan het begin van de 141e, 142e, 143e en 144e naald 1 st. Boven de overige 86 st. breien we door tot het armsgat ong. 14 cm. hoog is. Daarna beginnen we met het inbreien van den hals. Hiervoor breien we bij een heengaande (dus oneven) naald 43 st. en keeren dan om. Boven deze 43 st. breien we eerst den linkerschouder.

Aan den halskant kanten we achterenvolgens 5 st., 3 st., 2 maal 2 st. en 3 maal 1 st. af. Boven de overige 28 st. breien we door tot het armsgat ruim 18 cm. hoog is. Dan kanten we voor den schouder (dus aan den kant van het armsgat) aan het begin van 4 opeenvolgende heengaande (dus oneven) naalden 7 st. af. Den rechterschouder breien we op dezelfde, doch tegengestelde wijze.

DE MOUWEN

We beginnen aan den kop en breien steeds in streep patroon.

We zetten 14 st. op. De 1e naald breien we dus: 2 av., * 4 r., 2 av. Vanaf * herhalen. Bij de volgende naalden breien we steeds r. boven r. en av. boven av. De bijgemaakte st. worden vanzelfsprekend in het patroon opgenomen.

Aan het einde van de 1e en 2e naald zetten we er 3 st. bij op (20 st.), aan het einde van de 3e tot en met 12e naald 2 st. (40 st.), aan het einde van de 13e tot en met de 18e naald 1 st. (46 st.), aan het einde van de 19e en 20e naald 2 st. (50 st.), aan het einde van de 21e en 22e naald 1 st. (52 st.), aan het einde van de 23e en 24e naald 2 st. (56 st.), aan het einde van de 25e en 26e naald 1 st. (58 st.), aan het einde van de 27e en 28e naald 2 st. (62 st.), aan het einde van de 29e en 30e naald 1 st. (64 st.), aan het einde van de 31e en 32e naald 2 st. (68 st.), aan het einde van de 33e en 34e naald 1 st. (70 st.), aan het einde van de 35e tot en met de 44e naald 1 st. (80 st.), aan het einde van de 45e tot en met de 50e naald 2 st. (92 st.), aan het einde van de 51e en 52e naald 3 st. (98 st.).

Aan het begin en einde van de 57e, 61e, 65e, 69e, 75e, 81e, 87e, 93e, 99e, 105e, 111e, 117e, 123e, 129e, 137e, 145e, 153e, 161e, 169e, 177e, 185e, 193e, 201e, 209e, 217e en 225e naald breien we 2 st. te zamen.

Boven de overgebleven 46 st. breien we door tot de mouw een lengte heeft van ong. 61 cm. Dan kanten we af.

We persen nu de verschillende deelen luchtig onder een vochtigen doek op en naaien ze in elkaar.

Voor het kraagje nemen we de st. (ong. 86) rondom den hals op (van splitje tot splitje). De eerste en laatste 4 st. breien we steeds in ribbelpatroon (dus bij alle naalden recht), de overige st. breien we in tricotsteek (alle heengaande naalden r., alle teruggaande naalden av.). We moeten er op letten, dat, wanneer het kraagje teruggeslagen is, de av. kant boven komt.

Bij de 3e naald breien we uit iederen 8en st. 2 st., bij de 7e naald uit iederen 9en st., bij de 11e naald uit iederen 10en st., bij de 15e naald uit iederen 11en st., bij de 19e naald uit iederen 12en st., en bij de 23e naald uit iederen 13en st. Daarna breien we nog 6 naalden in ribbelpatroon en kanten dan af.

Langs het splitje haken we een toer vasten, terwijl we aan den rechterkant 2 lusjes maken. We naaien de knopen aan en persen ten slotte het kraagje nog luchtig onder een vochtigen doek op.

CORRESPONDENTIE

Mevr. D. v. S. te Hillegersberg. Den kraag van een gummi regenjas kunt u afnemen met een doekje met sop en daarna met schoon water afwrijven. Gebruikt u niet te veel vocht om te voorkomen dat er kringen in het goed achterblijven. Is de kraag alleen vet, dan kunt u het goed eveneens afnemen met wat warm zand of warme zemelen. Het vet wordt door de warmte vloeibaar en wordt opgezogen.

Een waterproof regenjas kunt u gerust persen.

Mevr. S. te Zeist. U maakt de schaatsen voor het opbergen goed schoon en wrijft ze vervolgens in met vaseline.

De schoenen poetst u met een goede schoenerème. Zoowel de schoenen als de schaatsen bergt u op een droge plaats op.

Mevr. D. S. te Berkhout. De kauwgomvlekken op de wollen japon wrijft u af met een doekje met benzine. Weest u voorzichtig, dat er geen kringen in het goed achterblijven. Gebruikt u daarom eenzelfde stukje goed als dat waarvan de jurk gemaakt is. Onder de vlek legt u een dubbelgevouwen doek, zoodat de benzine en het vuil hierin kunnen dringen.

Mej. C. K. te Utrecht. De likeurvlek kunt u met een doekje met alcohol afwrijven. Wanneer de vlekken oud zijn, verwarmt u den alcohol eerst au bain marie. Met warmen alcohol moet u echter voorzichtig zijn, want er bestaan zijdesoorten die in alcohol oplossen. In dat geval zou het middel erger zijn dan de kwaal, want er zou een gat in de jurk achterblijven.

Mevr. W. te Amsterdam. Uw ivoren collier kunt u voorzichtig schoonmaken met melk. Een mengsel van gelijke deelen spiritus en water is eveneens geschikt. Wanneer het ivoor geel geworden is, kunt u het op de volgende wijze wit krijgen: maak het ivoor vochtig met waterstof-superoxyde 3% en laat het buiten als het kan in de zon drogen. U wrijft het ivoor met een wollen doek op.

WAT ZULLEN WE ETEN?

- Zondag:** Witte soep.
Biefstuk.
Brusselsch lof.
Aardappelen.
Macaronisoufflé.
- Maandag:** Koud vleesch.
Bloemkool.
Aardappelen.
Maïzenavla.
- Dinsdag:** Bloemkoolsoep.
Krabbetjes.
Stamppot van Chinese kool.
- Woensdag:** Hongaarsche goulasch.
Appelmoes.
Aardappelen.
Rijstebrij.
- Donderdag:** Uienstamppot met
versche worst.
Wentelteeftjes.
- Vrijdag:** Tomatensoep.
Gekookte schelvisch.
Worteltjes.
Aardappelen.
- Zaterdag:** Zuurkoolschotel.
Havermoutpap.

Het gezonde en heerlijke H-O of Quaker, het ideale ontbijt voor uw heele gezin

Want H-O en Quaker zijn rijk aan Vitamine B₁, het edele element van gezonde voeding. Dagelijks moet het lichaam Vitamine B₁ krijgen, want het kan er geen voorraad van maken. H-O en Quaker zijn bovendien rijk aan eiwit voor stevige spieren en weefsels; rijk aan belangrijke minerale

stoffen, ijzeren phosphorus, voor krachtig bloed; krachtvoedsel, dat niet dik, maar sterk en onvermoeibaar maakt. Bij het ontbijt, of als nagerecht, altijd smaakt H-O of Quaker even heerlijk. Dit tien keer geroosterd haveremout wordt, volgens een speciaal procédé, gemaakt van de beste zongerijpte haver ter wereld. Dat is de reden, dat alleen bij H-O en Quaker de volle voedingswaarde en de heerlijke smaak voor U behouden blijven.

Klaar in een paar minuten

Niet elk pak haveremout is echter H-O of Quaker

Sta er dus op, dat men U het origineele pak geeft. Dan alleen kunt U er zeker van zijn, de onveranderde gewaarborgde kwaliteit te ontvangen. Het lekkere H-O of Quaker bespaart U tijd en geld en uw geheele gezin smult er van. Denk er aan: Koop vandaag nog een pak bij uw kruidenier.

GRATIS beschikbaar zolang de voorraad strekt. „Het Meesterboek der Tooverkunst“ voor 2 Quaker of H-O mannetjes. Knip ze uit de Quaker, H-O of Kwix pakken en zend ze gefrankeerd, met Uw adres, aan Quaker, afd. A, Postbus 905, Rotterdam. Aan één adres niet meer dan 2 boeken.

De cape schijnt ook voor het aanstaande voorjaar goede kansen te maken. Althans in 't buitenland!

Veel echt vrouwelijke garneringen met soutache, stiksels borduursels en dik opgewerkte motieven.

Ruitjes, strepen en fleurige imprimés voor het voorjaar.

VOORSPELLINGEN

Dit zijn de laatste dagen voordat in Parijs de stilte, die er ten aanzien van de komende voorjaars- en zomer-mode heerscht, wordt opgeheven. Sterker nog, als deze publicatie, waarin zoowel de ons uit Parijs als uit New York toegezonden tips verwerkt zijn, verschijnen zal, schrijven wij in ons verduisterd hotel te Parijs reeds onze eerste verslagen van de shows der vooraanstaande Parijsche huizen, die zich al spoedig na de inzinking in September met bewonderenswaardige veerkracht hersteld hebben, en nu, zooals de voorspelling

van het taschje, dat we nu altijd overal moeten medeslepen, te scheiden. Veel zakken, dat is heerlijk voor de sportieven, die veel wandelen, tennissen, fietsen en dan toch altijd meer of minder met het zoo bij uitstek vrouwelijke taschje zitten opgescheept. Het staat wel vast, dat er blauw in velerlei nuances, zooals onder andere het mooie blauw van de Engelsche luchtmacht en dat der Fransche uniformen, gezien zal worden. Blauw, dat in vele gevallen gecombineerd is met een flatteus garde-rood. Voor de zomermantels schijnen eierschaalgeel, beige en lichtgrijs zeer gangbare kleuren te worden, praktische tinten, die niet aan verschieten onderhevig zijn, wat in dezen tijd van het allergrootste belang is.

De avondkleeding zal zoowel wijde rokken brengen als de slanke silhouet.

luit, misschien wat eenvoudiger maar zeker niet minder goed dan anders voor den dag zullen komen.

Onze voorspellingen zijn gegrond op de midwinter-collecties en op de stalen, die de groote Fransche fabrieken van zijden en wollen stoffen ons toegezonden hebben. Kunnen we ervan overtuigd zijn, dat de rokken zoowel kort als wijd zullen blijven, het ziet er naar uit, dat het mantelpakje weer een glorie-tijd tegemoet gaat. Het zal een iets langer jacquet zijn met een vaag klokkend ofwel van enkele plooiën voorzien rokje. In Frankrijk propageert men ook sportieve pakjes met een zoo uitstekend gesneden jupe-pantalon, dat het geheel niets aan vrouwelijkheid inboet.

Dat de overdreven schouder-verbreding afgedaan heeft, valt toe te juichen, vooral ook in verband met de nog altijd gangbare korte rokken. Ruiten vieren hoogtij. Gezellige kleine ruitjes voor de lichte zomer- en zomerkleding, maar groote ruiten voor wijde swaggers. Of de cape, die sterk door Parijs gepropageerd wordt, genade zal vinden in ons land? En toch kan een dergelijk kledingstuk de niet al te kleine en slanke vrouw zulk een bijzondere charme verleen. Deze capes passen in vele gevallen op een of andere wijze bij het mantelpakje, waarop ze gedragen worden.

Over kleine ruitjes hebben we reeds gesproken, doch daarnaast valt ook al met zekerheid te voorspellen, dat deze zomer weer rijk zal zijn aan vroolijk gekleurde imprimés. Dat de „zakkenmode" zich nog handhaaft, zal het gros der vrouwen bijzonder aangenaam zijn, vooral ook daar we ze het volgend seizoen niet alleen op mantels en pakjes, maar ook op meer sportieve jurkjes zullen zien. Dus eindelijk eens de mogelijkheid om een oogenblik

Zakken blijven de groote mode.

GEKLEEDE JURKJES

180. Kanten japon, gearneerd met biezen, hooge hals met strik, sluiting met knoopsgaten. Benodigde kantstof: 4 m van 90 cm. breed.

181. Japon van wollen crêpe-georgette met kanten bovenstuk, de banen van de japon zijn met punten op het kanten bovenstuk bevestigd, de japon kan meten zonder ceintuurgedragen worden. Benodigde stof: 3 m. van 90 cm. breed.

182. Fluweelen japon met kanten bovenstuk, versierd met applique van fluweel, lange wijde mouw. Benodigde stof: 4 m. van 90 cm. breed.

183. Japon van zijde met ingezet kantstuk, rugstuk, ruime rug, aangeknijpte ceintuur, lange mouw. Benodigde stof: 4 m. van 90 cm. breed.

Van alle in deze rubriek afgebeelde genummerde kostuums, die ontleend zijn aan het modealbum „Winterweelde”, zijn patronen verkrijgbaar tegen den prijs van 50 cts. voor compleets, 35 cts. voor mantels en japonnen en 20 cts. voor rokken, blouses, kleine avondjassen en kinderkleding. Bij bestelling voor-

al opgeven het gewenschte maatnummer. Bestellingen kunnen geschieden bij uw agent of bezorger; door giro-storting op No. 293631; door toezending van het bedrag per postwissel of in postzegels (s.v.p. niet van 6 cent) aan het

PATRONENKANTOOR „PANORA” — NASSAUPLEIN 1, HAARLEM
waarbij 5 cts. extra voor toezending per post verschuldigd is. Men kan echter de patronen ook afhalen aan het bureau van dit blad.

Uit ons Menu

TOMATENSOEP (4 PERSONEN)

1¼ liter water, 1 prei, 1 ui, 1 selderijknol, een paar eetlepels tomatenpurée, 45 gr. boter, 40 gr. bloem, 1 kruidnagel, 1 laurierblad, zout, een scheutje melk, fijngehakte peterselie. Smelt de boter, voeg hierbij de fijngesnipperde prei, ui en selderijknol met den kruidnagel, het laurierblad en de tomatenpurée. Laat dit mengsel ongeveer 15 minuten op een zacht vuurtje smoren. Voeg er dan de bloem aan toe en onder goed roeren het water. Laat de soep onder voortdurend roeren doorkoken. Verwijder vervolgens het laurierblad en den kruidnagel, maak de soep op smaak met zout en melk. Roer er vlak voor het presenteren de fijngehakte peterselie door.

HONGAARSCH GOULASCH (4 PERSONEN)

500 gr. rundvleesch (schouder vleesch), 25 gr. reuzel, 1 eetlepel tomatenpurée, 2 uien, een scheutje azijn, 1 theelepel paprika, 500 gr. aardappelen, zout, peper. Snijd het vleesch in blokjes. Snipper den ui, voeg het vleesch en den ui bij het gesmolten vet en laat dit samen onder af en toe omroeren bruin worden.

Voeg er vervolgens de tomatenpurée, azijn, peper en zout bij. Giet er tevens, als het noodig is, nog een scheutje water bij. Laat de goulasch ongeveer 2 uur stoven. Voeg daarna de geschilde en in stukjes gesneden aardappelen toe en laat het mengsel nog ½ uur nastoven. Maak het vleesch tot slot, als het noodig is, met wat zout en peper op smaak.

STAMPPOT VAN UIEN (4 PERSONEN)

750 gr. aardappelen, 150 gr. rijst, 1 kg. uien, zout, peper, 400 gr. verse worst. Schil de aardappelen en snijd ze in

stukken, maak de uien schoon en snijd ze in schijven, wasch de rijst en zet alles samen met zooveel water op dat de massa bijna onder staat. Leg de worst er op en strooi het zout er over. Kook den stamppot gaar in ongeveer ½ uur à 3 kwartier.

Neem de worst uit de pan en stamp alles door elkaar. Maak den stamppot op smaak met peper. Doe hem over in een verwarmde dekschaal en leg de worst, die in stukken gesneden is, er op.

STAMPPOT VAN CHINEESCHE KOOL (4 PERSONEN)

2 struiken Chineesche kool, 1½ kg. aardappelen, 75 gr. vet, zout, peper.

Snijd de kool in stukjes en wasch de groenten in ruim water schoon. Zet ze vervolgens met het aanhangende water op en laat ze in ongeveer ½ uur gaar koken. Laat ze op een vergiet uitlekken. Schil de aardappelen, snijd ze in stukken en zet ze samen met de groente, het zout en een bodem water op. Kook alles samen nog ongeveer 3 kwartier. Stamp alles door elkaar en maak den stamppot op smaak met vet, zout en peper. Giet er desverkiezende nog een scheutje melk door. Geef bij den stamppot vet varkensvleesch.

MACARONISOUFFLÉ (4 PERSONEN)

75 gr. macaroni, ½ liter melk, 75 gr. suiker, 3 eieren, wat geraspte citroenschil, een snuffje zout, een klontje boter. Breek de macaroni in stukjes en wasch ze. Breng de melk met het zout en het klontje boter aan de kook en voeg er, zoodra ze kookt, de macaroni aan toe. Kook de pap ongeveer 1 uur. Roer de eierdooiers met de suiker en de geraspte citroenschil tot een gladde massa en schep ze door de macaronipap. Klop het eiwit zeer stijf en schep het luchtig door de massa. Doe het mengsel in een vuurvast schotelje en laat de soufflé in een heeten oven gaar en bruin worden.

GECONCENTREERD— daarom ECONOMISCH

Kolynos is economisch, omdat het geconcentreerd is — een centimeter op een **drogen** borstel is voldoende.

Probeer Kolynos—het reinigt beter, vlugger en is onschadelijk.

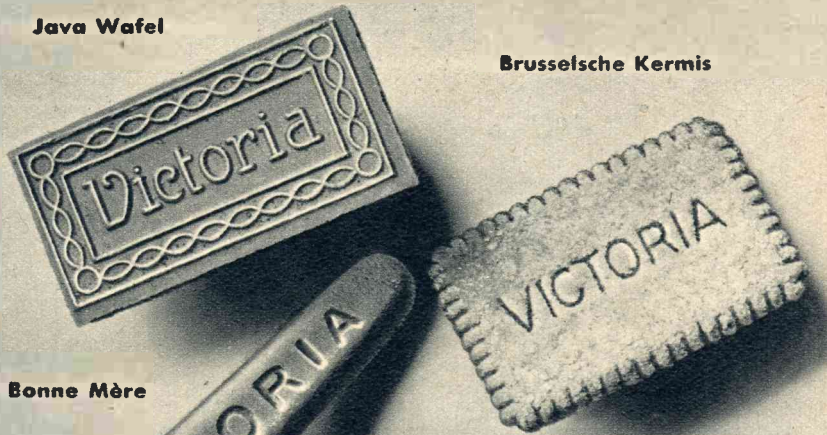

Laat KOLYNOS Uw
GLIMLACH
doen SCHITTEREN

041H

Java Wafel

Brusselsche Kermis

Bonne Mère

„Wat zijn dat een lekkere Biscuits!”

Hoort U dat graag? Presenteert dan Victoria Biscuits. Elke soort heeft haar eigen fijnen smaak — het resultaat van een uiterst zorgvuldige fabricage.

Brusselsche Kermis. De eenige echte, sinds 35 jaar populair door smaak en kwaliteit. 22½ cent per half pond

Java Wafel. Een fijn wafeltje met heerlijke crême-vulling. Bijzonder croquant en zeer licht, dus voordeelig. 27½ cent per half pond

Jongetje. Een eenvoudig, lekker biscuitje, waar U gul van kunt uitdeelen. 17½ c. p. half pd

Bonne Mère. Lekker en voedzaam door hoog eighalte. Gezond voor kinderen en heerlijk in puddingen en vla's. 15 cent-per ons

Victoria

KOU op de BORST sneller verholpen door deze Dubbele Werking

Wanneer U Vicks VapoRub tegen bedtijd op keel, borst en rug wrijft, is Uw verkoudheid 's morgens gewoonlijk al verholpen. U krijgt vlug verlichting en slaapt rustig. De borst wordt warm en U voelt zich prettiger, omdat VapoRub direct als een pappelster door de huid werkt. Tegelijk ademt U de geneeskrachtige dampen in, direct naar de aangedane luchtwegen. Deze dubbele werking verzacht de prikkeling, verlicht het hoesten, vergemakkelijkt het ademen, en helpt de meeste verkoudheden in één nacht.

VICKS
VAPORUB

Doe open de poort!

Hoe flink hij ook is, met zijn handen alléén komt de Middenstander er tegenwoordig niet. Sinds de Vestigingswet bestaat, telt vooral het hoofd, de kennis, de ontwikkeling! De Vestigingswet heeft den Middenstander voor geheel nieuwe vragen gesteld... maar vragen, die gemakkelijk te beantwoorden zijn, indien hij zich aan de goede leiding der A.S.S.O. toevertrouwt.
ALLEEN DEZE ZOMER SLAAGDEN

131

A.S.S.O.-cursisten voor het middenstandsdiploma, het manufacturenbrevet of het kruideniersdiploma. Vraag inlichtingen en wij zenden U de namen en volledige adressen.

LEIDER VAN DE MIDDENSTANDS-CURSUSSEN:
Mr. E. Riemersma.

ADVISEURS VOOR DE MIDDENSTANDS-CURSUSSEN:

Mr. M. J. Wolff, Voorzitter van de Arnhemse Vereniging voor Handel en Nijverheid, Afdeling van de Koninklijke Nederlandse Middenstandsbond;
de Heer Joh. G. Cornelissen, Voorzitter van de Federatieve Bond van Kruideniersorganisaties in Nederland (Febowiko).

Vat moed en zet U aan den arbeid!

Schriftelijke lessen voor hen, die lager onderwijs genoten en voor gevorderden, voor dames en heren, voor jong en oud, voor gehuwden en ongehuwden. Laag maandelijks lesgeld. Alle boeken, atlassen, tekenbenodigheden, enz. **GEHEEL GRATIS**. Elke week een leszending. Correctie van gemaakt werk. Na afloop hulp bij sollicitatie.

Lees nevenstaande cursusopgave. Vraag ons per bon, in gesloten enveloppe, gefrankeerd met 5 cent, of per brief, het prospectus van de cursus, waarvan U iets meer wilt weten. Wij zenden U kosteloos alle inlichtingen en tevens dankbetuigingen van vele geslaagden en aangestelden.

ASSO

INSTITUUT VOOR SCHRIFTELIJK ONDERWIJS - NIEUWE PLEIN 31, BIJ HET STATION, ARNHEM - DIR. J. v. d. BIJ, HOOFDONDERWIJZER

BON Het A.S.S.O.-INSTITUUT, Nieuwe Plein 31, Arnhem.

Ik verzoek, zonder enige verplichting, gratis inlichtingen omtrent de cursus voor:

Naam ..... Woonplaats .....

Straat en No. .... Leeftijd .....

A-cursussen:

Voor heren: middenstandsdiploma, politie-diploma, marechaussee, politietroepen, leerling-verpleger, besteller, hulpkeurmeester (voor slagers), keurmeester van waren, manufacturenbrevet, kruideniersdiploma, warenkennis, etaleur, reiziger, administrateur, notarisklerk, makelaar-taxateur, effectenvak, inspecteur verzekeringsmij., directeur van een woning- en assurantiebureau.

Voor dames: middenstandsdiploma, leerling-verpleegster, manufacturenbrevet, kruideniersdiploma, warenkennis, etaleuse, cassière, reizigster, privé-secretaresse, kinderverzorgster, kinderjuffrouw, assistente bij een dokter of tandarts, fröbelonderwijzeres, fröbelen.

LEER DIT VOOR UW KINDEREN!

B-cursussen:

Voor dames en heren: ALGEMENE ONTWIKKELING (ZEER UITGEBREIDE CURSUS VOOR IEDEREEN), praktijkdiploma boekhouden (dubbelboekhouden), handelskennis, handelsrecht, statistiek, handelsrekenen, boekhouddiploma's „Mercurius" en „Vereniging van Leraren", landbouwboekhouden, landbouwkundig bedrijfs-leider/zetboer, Nederlandse taal, Frans, Duits, Engels; Nederlandse, Franse, Duitse en Engelse handelscorrespondentie, stenografie (systeem „Groote"), spreken in het openbaar, rekenen, meetkunde, algebra, wiskunde, belastingconsulent, handschriftverbetering, beschavingsleer (goede omgangsvormen).

C-cursussen:

auto-monteur, auto-techniek, garagehouder-vestigingswet, motor- en rijwielhersteller, auto-expert (voor verzekerings-inspecteur en taxateur), theorie rijbewijs, autodieselmonteur, electriciën, electrotechniek, diploma sterkstroommonteur V.E.V., diploma zwakstroommonteur V.E.V., lijnwerker-telegrafist, radiomonteur, radiotechniek, radiocentrale-monteur, lasser, lastechniek, machinist voor stoombedrijf, voor motorbedrijf, voor electricus bedrijf, voor de officiële diploma's land-, scheeps- en zuivel-machinist, koeltechniek, vliegtuigmecaniciën, vliegtuigtechniek, verwarmingsmonteur, verwarmingsinstallateur, metaalbewerking (smid-, machine-, constructiebankwerker, draaier, enz.), machinemonteur, fabrieksmonteur, loodgieter, erkend gasfitter, erkend waterfitter, V.V.A.-diploma's gezelschap en meester voor timmeren, voor metselen, voor lood- en zinkwerken, voor smidbankwerken, voor machine-bankwerken, v. auto-monteur, electrotechnisch-tekenen, machine-tekenen, bouwkundig-tekenen, meubel-tekenen, scheepsbouw-tekenen.

mode-tekenen, reclame-tekenen en ontwerpen,

OOK VOOR DAMES!

adspirant bouwkundig opzichter, bouwkundig opzichter, betonbouw, wegenbouw, filmoperateur, bedrijfsleider-werkmeester, gezelschap en meester kleermaker, enz.

MILITAIEREN. Cursussen voor militairen kunnen ook door familieleden en andere burgers worden aangevraagd en besteld.